

TABELA Zgodności

TYTUŁ PROJEKTU:				
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH		Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz. Urz. UE L 354/37 z 23.12.2016 r., str. 37).		
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ				
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T / N / W	Jedn. red. (*)	Treść obecnego przepisu/ <i>charakter potrzebnych zmian, treść przepisu implementującego</i>
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2016/2341 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (IORP) (Dz. Urz. UE L 354/37 z 23.12.2016 r., str. 37).				
Art. 1	Przedmiot Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pracowniczych programów emerytalnych (zwane dalej „IORP”).	N		
Art. 2 ust. 1	Zakres zastosowania Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do IORP. W przypadku gdy IORP nie posiadają, zgodnie z prawem krajowym, osobowości prawnej, państwa członkowskie stosują niniejszą dyrektywę do tych IORP albo, z zastrzeżeniem ust. 2, do tych upoważnionych podmiotów, które są odpowiedzialne za ich działalność i działają w ich imieniu.	W	Art. 1 oraz art. 6 ust. 1 ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (dalej ustawy o PPE).	Art. 1 Ustawa określa zasady tworzenia i działania pracowniczych programów emerytalnych, warunki, które powinny spełniać podmioty realizujące programy, oraz warunki uczestnictwa w tych programach. Art. 6 1. Programy mogą być prowadzone w jednej z następujących form: 1) funduszu emerytalnego;

				2) umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek pracowników do funduszu inwestycyjnego; 3) umowy grupowego ubezpieczenia na życie pracowników z zakładem ubezpieczeń w formie grupowego ubezpieczenia na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym; 4) zarządzania zagranicznego. (...)
Art.2 ust. 2	Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do: a) instytucji obsługujących systemy zabezpieczenia społecznego, objętych rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 9) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 10); b) instytucji objętych dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE 11) , 2009/138/WE, 2011/61/UE 12) , 2013/36/UE 13) i 2014/65/UE 14) ; c) instytucji działających na zasadzie finansowania repartycyjnego; d) instytucji, w których pracownicy instytucji finansujących nie posiadają uprawnień do świadczeń i w których instytucja finansująca może umarzać aktywa w dowolnym czasie i niekoniecznie wywiązywać się ze swoich zobowiązań z tytułu płatności świadczeń emerytalnych;	N		

	e) przedsiębiorstw stosujących systemy rezerw księgowych w celu wypłaty świadczeń emerytalnych swoim pracownikom.			
Art. 3	Zastosowanie do IORP obsługujących systemy zabezpieczenia społecznego. IORP, które obsługują również obowiązkowe programy emerytalne związane z zatrudnieniem, traktowane jako programy w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, objęte rozporządzeniami (WE) nr 883/2004 i (WE) nr 987/2009, są objęte niniejszą dyrektywą w odniesieniu do ich nieobligatoryjnej działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych. W takim przypadku wyodrębnia się pasywa i odpowiadające im aktywa i nie jest możliwe przeniesienie ich do obowiązkowych programów emerytalnych, które są traktowane jako programy w ramach systemów zabezpieczenia społecznego, ani odwrotnie.	N		W Polsce rozwiązania tego typu nie funkcjonują w związku z czym nie ma potrzeby transpozycji tego przepisu.
Art. 4	Dobrowolne zastosowanie do instytucji objętych dyrektywą 2009/138/WE Rodzime państwo członkowskie może wybrać stosowanie przepisów art. 9–14, art. 19–22, art. 23 ust. 1 i 2, art. 24–58 niniejszej dyrektywy do działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych prowadzonej przez zakłady ubezpieczeń na życie zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (i)–(iii) i art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (ii)–(iv) dyrektywy 2009/138/WE. W takim przypadku wszystkie aktywa i pasywa odpowiadające działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych są wyodrębniane, zarządzane i porządkowane odrębnie od innej działalności zakładów ubezpieczeń na życie, bez możliwości przeniesienia.	N		

	W przypadku, o którym mowa w ustępie pierwszym niniejszego artykułu, i tylko w takim zakresie, w jakim dotyczy to działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, zakłady ubezpieczeń na życie nie są objęte art. 76–86, art. 132, art. 134 ust. 2, art. 173, art. 185 ust. 5, art. 185 ust. 7 i 8 i art. 209 dyrektywy 2009/138/WE. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby w ramach działań nadzorczych właściwy organ lub organ odpowiedzialny za nadzór nad zakładami ubezpieczeń na życie objętymi dyrektywą 2009/138/WE weryfikowały wyraźne oddzielenie odpowiedniej działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych.			
Art. 5	IORP o małym zasięgu i systemy przewidziane ustawą. Z wyjątkiem art. 32–35 państwa członkowskie mogą nie stosować niniejszej dyrektywy w całości lub w części do każdej IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, która obsługuje programy emerytalne obejmujące łącznie mniej niż 100 uczestników. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 2 takim IORP przyznaje się jednak prawo stosowania niniejszej dyrektywy na zasadzie dobrowolności. Art. 11 można stosować jedynie pod warunkiem że stosuje się wszystkie inne przepisy niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie stosują art. 19 ust. 1 i art. 21 ust. 1 i 2 do każdej IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, która obsługuje programy emerytalne obejmujące łącznie ponad 15 uczestników. Państwa członkowskie mogą stosować którykolwiek z art. 1–8, 19 i 32–35 do instytucji prowadzących pracownicze programy emerytalne, które są stworzone na podstawie ustawy, zgodnie z prawem krajowym, i są gwarantowane przez władze publiczne.	N		

Art. 6 pkt 1)	Definicje. Na użytek niniejszej dyrektywy: 1) „instytucja pracowniczych programów emerytalnych” lub „IORP” oznacza instytucję niezależnie od jej formy prawnej, działającą na bazie kapitałowej, ustanowioną odrębnie od jakiejkolwiek instytucji finansującej lub organizacji branżowej w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych w kontekście działalności zawodowej na podstawie porozumienia lub umowy uzgodnionej: indywidualnie lub zbiorowo między pracodawcą (pracodawcami) a pracownikiem (pracownikami) lub ich odpowiednimi przedstawicielami, lub z osobami prowadzącymi indywidualnie lub zbiorowo działalność na własny rachunek zgodnie z prawem rodzimego i przyjmującego państwa członkowskiego i która prowadzi działalność bezpośrednio z nich wynikającą;	W	Art. 2 ust. 1-2 i 4 ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (dalej ustawa o OIFFE)	Art. 2 1. Fundusz jest osobą prawną. 2. Przedmiotem działalności funduszu jest gromadzenie środków pieniężnych i ich lokowanie z przeznaczeniem na wypłatę członkom funduszu emerytury po osiągnięciu przez nich wieku emerytalnego oraz emerytury częściowej, o których mowa w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887, 1948, 2036 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 2 i 38), lub okresowej emerytury kapitałowej, o której mowa w ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1097 oraz z 2017 r. poz. 38), z zastrzeżeniem ust. 3. (...) 4. Przedmiotem działalności pracowniczego funduszu zarządzanego przez pracownicze towarzystwo, którego założycielem lub akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, oprócz działalności, o której mowa w ust. 2 i 3, może być przyjmowanie składek pracowników zagranicznych związane z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego na pokrycie w całości albo w części ryzyk biometrycznych lub gwarancji, zwane dalej „przyjmowaniem składek pracowników zagranicznych”, na podstawie umowy o przyjmowanie składek zawartej przez pracowniczego funduszu z zakładem ubezpieczeń na życie, w ramach której zakład ubezpieczeń na
--------------------------	---	-----------------	--	--

				życie przejmuje obsługę wszelkich ryzyk biometrycznych lub gwarancji związanych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego, zwanej dalej „umową o przyjmowanie składek”.
Art. 6 pkt 2)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 2) „program emerytalny” oznacza umowę, porozumienie, umowę powierniczą lub reguły określające, jakie świadczenia emerytalne są przyznawane i na jakich warunkach;	W	Art. 2 pkt 1 ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: 1) program - program zakładowy albo program międzyzakładowy; (...)
Art. 6 pkt 3)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 3) „instytucja finansująca” oznacza każde przedsiębiorstwo lub inny podmiot, niezależnie od tego, czy obejmuje jedną lub więcej osób prawnych lub fizycznych, <u>która działa w charakterze pracodawcy lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek</u> lub jakiegokolwiek ich połączenia i która oferuje program emerytalny lub wpłaca składki do IORP;	N		Definicja ta jednoznacznie identyfikuje pracodawcę, jest jasna i nie wymaga transpozycji.
Art. 6 pkt 4)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 4) „świadczenia emerytalne” oznaczają świadczenia wypłacane w zależności od przejścia lub przewidywanego przejścia na emeryturę lub, gdy są one uzupełnieniem tych świadczeń i świadczone dodatkowo, w formie wypłat z tytułu śmierci, niepełnosprawności lub zaprzestania zatrudnienia lub w formie zapomóg lub usług w razie choroby, ubóstwa lub śmierci. W celu zapewnienia bezpieczeństwa finansowego na emeryturze świadczenia te mogą przyjmować formę wypłat dożywotnich, wypłat dokonywanych okresowo lub jednorazowo lub wszelkich ich kombinacji;	W	Art. 2 pkt 18 ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 18) wypłata – dokonaną przez uczestnika lub osobę uprawnioną wypłatę gotówkową lub realizację przelewu środków zgromadzonych w ramach programu na wskazany przez uczestnika lub tę osobę rachunek bankowy – na warunkach określonych w umowie zakładowej, w przypadku spełnienia warunków określonych w ustawie. (...)

Art. 6 pkt 5)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 5) „uczestnik” oznacza osobę niebędącą beneficjentem ani potencjalnym uczestnikiem, której przeszła lub obecna działalność zawodowa uprawnia lub uprawni ją do świadczeń emerytalnych zgodnie z postanowieniami programu emerytalnego;	W	Art. 2 pkt 11 ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 11) uczestnik - pracownika lub inną osobę, która przystąpiła do programu; (...)
Art. 6 pkt 6)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 6) „beneficjent” oznacza osobę otrzymującą świadczenia emerytalne;	W	Art. 2 pkt 11 ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 11) uczestnik - pracownika lub inną osobę, która przystąpiła do programu; (...) W świetle ustawy o PPE beneficjentem jest uczestnik programu, który spełnił warunki do otrzymania wypłaty.
Art. 6 pkt 7)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 7) „potencjalny uczestnik” oznacza osobę uprawnioną do przystąpienia do programu emerytalnego;	W/T	Art. 2 pkt 2 oraz art. 5 ust. 1 i 1 c ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 2) pracownik - osobę zatrudnioną, w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania, spółdzielczej umowy o pracę, osobę zatrudnioną na podstawie umowy zawartej w wyniku powołania lub wyboru do organu reprezentującego osobę prawną oraz członka rolniczej spółdzielni produkcyjnej lub spółdzielni kółek rolniczych; (...) Art. 5 1. Prawo do uczestnictwa w programie przysługuje pracownikowi, który jest zatrudniony

				u danego pracodawcy, nie krócej niż 3 miesiące, chyba że umowa zakładowa stanowi inaczej, z zastrzeżeniem ust. 1c. (...) 1c. Umowa zakładowa nie może przewidywać dłuższego niż 3 lata stażu pracy u danego pracodawcy, uprawniającego do uczestnictwa w programie. (...) <i>Alternatywnie można rozważyć zdefiniowanie w ustawie o PPE pojęcia „potencjalny uczestnik” w kontekście obowiązków informacyjnych IORP, np.:</i> Art. 2 (...) 11a) potencjalny uczestnik – pracownik, który ma prawo do uczestnictwa w programie lecz nie jest jego członkiem. (...)
--	--	--	--	--

Art. 6 pkt 8)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 8) „właściwy organ” oznacza krajowy organ wyznaczony do wykonywania zadań przewidzianych w niniejszej dyrektywie;	W	Art. 2 pkt 14 ustawy o PPE oraz art. 15 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 14) organ nadzoru - Komisję Nadzoru Finansowego, o której mowa w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 174, 615, 888 i 996); (...) Art. 15. 1. Komisja Nadzoru Finansowego, działająca na podstawie odrębnych przepisów, zwana dalej „organem nadzoru”, wydaje zezwolenie na utworzenie funduszu w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku. Zezwolenie jest równoznaczne z zatwierdzeniem statutu funduszu. (...)
Art. 6 pkt 9)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 9) „biometryczne rodzaje ryzyka” oznaczają rodzaje ryzyka związane ze śmiercią, niepełnosprawnością i długowiecznością;	W	Art. 8 pkt 15 ustawy o OIFFE	Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie: (...) 15) ryzyka biometryczne - oznacza ryzyka związane ze śmiercią, niepełnosprawnością lub długowiecznością; (...)
Art. 6 pkt 10)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 10) „rodzime państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, w którym IORP została zarejestrowana lub otrzymała zezwolenie na wykonywanie działalności oraz w którym znajduje się jej zarząd zgodnie z art. 9;	T		<i>Należy opracować definicję „rodzimego państwa członkowskiego” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 18 w art. 8 ustawy o OIFFE:</i> Art. 8

				<i>Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 18) rodzime państwo członkowskie – państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym pracowniczy fundusz został zarejestrowany lub otrzymał zezwolenie na wykonywanie działalności oraz w którym znajduje się zarząd towarzystwa będącego organem pracowniczego funduszu; (...)
Art. 6 pkt 11)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 11) „przyjmujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego przepisy prawa socjalnego i prawa pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do relacji między instytucjami finansującymi i uczestnikami lub beneficjentami;	T		<i>Należy opracować definicję „przyjmującego państwa członkowskiego” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 19w art. 8 ustawy o OIFFE:</i> Art. 8 <i>Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 19) przyjmujące państwo członkowskie - państwo członkowskie Unii Europejskiej inne niż rodzime państwo członkowskie, na terenie którego pracowniczy fundusz otrzymał zezwolenie na wykonywanie działalności.
Art. 6 pkt 12)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 12) „IORP przenosząca” oznacza IORP przenoszącą w całości lub częściowo zobowiązania programu emerytalnego, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne do IORP	T		<i>Należy opracować definicję „pracowniczego funduszu przenoszącego” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 6b w art. 8 ustawy o OIFFE:</i> Art. 8

	zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim;			<i>Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 6b) pracowniczy fundusz przenoszący – pracowniczy fundusz emerytalny, który przenosi w całości lub częściowo zobowiązania funduszu, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne do pracowniczego funduszu zarejestrowanego lub wykonującego działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim. (...)
Art. 6 pkt 13)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 13) „IORP przyjmująca” oznacza IORP przyjmującą w całości lub częściowo zobowiązania programu emerytalnego, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne z IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim;	T		<i>Należy opracować definicję „pracowniczego funduszu przyjmującego” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 6c w art. 8 ustawy o OIFFE:</i> Art. 8 <i>Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 6c) pracowniczy fundusz przyjmujący – pracowniczy fundusz emerytalny, który przyjmuje w całości lub częściowo zobowiązania funduszu, rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe oraz inne zobowiązania i prawa, jak również związane z nimi aktywa lub ich ekwiwalenty pieniężne od funduszu zarejestrowanego lub wykonującego

				<i>działalność na podstawie zezwolenia w innym państwie członkowskim. (...)</i>
Art. 6 pkt 14)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 14) „rynek regulowany” oznacza rynek regulowany zdefiniowany w art. 4 ust. 1 pkt 21 dyrektywy 2014/65/UE;	W	Art. 8 pkt 17 ustawy o OIFFE	Art. 8 Użyte w niniejszej ustawie określenia oznaczają: (...) 17) rynek regulowany w państwach innych niż Rzeczpospolita Polska - oznacza działający w sposób stały w państwach, o których mowa w art. 141 ust. 4, system obrotu instrumentami finansowymi dopuszczonymi do tego obrotu, zapewniający inwestorom powszechny i równy dostęp do informacji rynkowej w tym samym czasie przy kojarzeniu ofert nabycia i zbycia instrumentów finansowych oraz jednakowe warunki nabywania i zbywania tych instrumentów, zorganizowany i podlegający nadzorowi właściwego organu, a w przypadku rynku działającego w państwach będących członkami Unii Europejskiej - uznany przez to państwo za spełniający te warunki i wskazany Komisji Europejskiej jako rynek regulowany. (...)
Art. 6 pkt 15)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 15) „wielostronna platforma obrotu” lub „MTF” oznacza wielostronną platformę obrotu lub MTF zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 22 dyrektywy 2014/65/UE;	W	Art. 3 pkt 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Art. 3 Ilekoć w ustawie jest mowa o: (...) 2) ASO - oznacza to alternatywny system obrotu, przez który rozumie się prowadzony poza rynkiem regulowanym wielostronny system kojarzący oferty kupna i sprzedaży

				instrumentów finansowych w taki sposób, że do zawarcia transakcji dochodzi w ramach tego systemu, zgodnie z określonymi zasadami oraz w sposób niemający charakteru uznaniowego; (...)
Art. 6 pkt 16)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 16) „zorganizowana platforma obrotu” lub „OTF” oznacza zorganizowaną platformę obrotu lub OTF zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 23 dyrektywy 2014/65/UE;	W	Art. 3 pkt 10 b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	Art. 3 Ilekroć w ustawie jest mowa o: (...) 10b) OTF - oznacza to zorganizowaną platformę obrotu, przez którą rozumie się wielostronny system kojarzący w sposób uznaniowy składane przez podmioty trzecie oferty kupna i sprzedaży obligacji, strukturyzowanych produktów finansowych, uprawnień do emisji, instrumentów pochodnych lub produktów energetycznych będących przedmiotem obrotu hurtowego, które muszą być wykonywane przez dostawę, niebędący rynkiem regulowanym ani ASO; (...)
Art. 6 pkt 17)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 17) „trwały nośnik informacji” oznacza instrument pozwalający uczestnikowi lub beneficjentowi na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego uczestnika lub beneficjenta w sposób, który umożliwia przyszłe korzystanie z tych informacji, przez okres odpowiedni do ich celów, i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanej informacji;	T		<i>Należy opracować definicję „trwałego nośnika informacji” w ustawie o PPE oraz w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 25 w art. 2 ustawy o PPE oraz pkt 20 w art. 8 ustawy o OIFFE:</i> <i>Art. 2</i> <i>Użyte w ustawie określenia oznaczają:</i> (...) 25) trwały nośnik informacji - oznacza instrument pozwalający uczestnikowi na przechowywanie informacji kierowanych

				<i>osobiście do tego uczestnika w sposób, który umożliwia przyszłe korzystanie z tych informacji, przez okres odpowiedni do ich celów, i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanej informacji</i> (...) Art. 8 <i>Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 20) trwały nośnik informacji - oznacza instrument pozwalający członkowi funduszu na przechowywanie informacji kierowanych osobiście do tego członka funduszu w sposób, który umożliwia przyszłe korzystanie z tych informacji, przez okres odpowiedni do ich celów, i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanej informacji. (...)
Art. 6 pkt 18)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 18) „kluczowa funkcja” w systemie zarządzania oznacza <u>zdolność do wykonywania praktycznych zadań obejmujących funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję audytu wewnętrznego i funkcję aktuarialną;</u>	T		<i>Należy opracować definicję „kluczowej funkcji w systemie zarządzania” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 21 w art. 8:</i> Art. 8 <i>Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) 21) kluczowa funkcja w systemie zarządzania - oznacza zdolność do wykonywania

				<i>praktycznych zadań obejmujących funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję audytu wewnętrznego , oraz tam gdzie jest ona niezbędna do prawidłowego wykonywania zadań - funkcję aktuarialną;</i> (...)
Art. 6 pkt 19)	Na użytek niniejszej dyrektywy: 19) „działalność transgraniczna” oznacza obsługiwanie programu emerytalnego, w którym relacje między instytucją finansującą a uczestnikami i beneficjentami podlegają przepisom prawa socjalnego i prawa pracy odnoszącym się do pracowniczych programów emerytalnych obowiązującym w państwie członkowskim innym niż rodzime państwo członkowskie.	W/T	Art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o PPE	Określona w art. 6 ust. 1 pkt 4 forma zarządzania zagranicznego to umożliwienie zagranicznym IORP działalności transgranicznej w Polsce. Ustawa o PPE stanowi przepisy prawa socjalnego i prawa pracy w odniesieniu do tworzenia i funkcjonowania systemów emerytalnych, dlatego art. 6 pkt 19 nie wymaga transpozycji do ustawy o PPE. <i>Należy jednak opracować definicję „działalności transgranicznej” w ustawie o OIFFE, np. poprzez dodanie pkt 22 w art. 8 ustawy o OIFFE:</i> Art. 8 <i>Użyte w niniejszej ustawie określenia mają następujące znaczenie:</i> (...) <i>22) działalność transgraniczna – oznacza obsługę pracowniczego funduszu emerytalnego, w którym relacje między pracodawcą a członkami funduszu podlegają przepisom prawa obowiązującym w państwie członkowskim innym niż rodzime państwo członkowskie.</i> (...)

Art. 7	Działalność IORP Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zarejestrowane lub wykonujące działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach ograniczyły swoją działalność do czynności związanych ze świadczeniami emerytalnymi oraz działalności z nich wynikającej. W przypadku gdy zgodnie z art. 4 zakład ubezpieczeń na życie prowadzi działalność w zakresie pracowniczych programów emerytalnych poprzez wyodrębnienie swoich aktywów i pasywów, wyodrębnione aktywa i pasywa zastrzega się do czynności związanych ze świadczeniami emerytalnymi oraz działalności z nich wynikającej. Co do zasady, IORP w stosownych przypadkach uwzględniają w swojej działalności cel polegający na sprawiedliwym rozłożeniu ryzyka i korzyści między pokoleniami.	N		W Polsce IORP prowadzą wyłącznie pracownicze programy emerytalne oparte na zasadzie kapitałowej. Oznacza to, że każdy uczestnik programu oszczędza na własne świadczenie, nie zachodzi więc obciążona ryzykiem relacja międzypokoleniowa. W przypadku likwidacji programu zgromadzone środki są przedmiotem wypłaty transferowej lub zwrotu. Z kolei w przypadku pracowniczych funduszy emerytalnych szkody pokrywane są z Funduszu Gwarancyjnego. Nie ma zatem potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 8	Prawne rozdzielenie instytucji finansujących i IORP Państwa członkowskie zapewniają <u>prawne rozdzielenie instytucji finansującej i IORP</u> zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach w celu ochrony aktywów IORP w interesie uczestników i beneficjentów w razie upadłości instytucji finansującej.	W	Art. 2 pkt 7 oraz 9 ustawy o PPE	Art. 2 Użyte w ustawie określenia oznaczają: (...) 7) instytucja finansowa – zakład ubezpieczeń, fundusz inwestycyjny lub zarządzający zagraniczny, który <u>zarządza środkami gromadzonymi w programie na podstawie umowy z pracodawcą</u>. (...) 9) zarządzający – instytucję finansową lub fundusz emerytalny; (...)

Art. 9 ust. 1	Rejestracja lub zezwolenie. 1. Państwa członkowskie, w odniesieniu do każdej IORP, której zarząd znajduje się na ich terytoriach, zapewniają, aby <u>IORP była zarejestrowana w krajowym rejestrze przez właściwy organ lub działała na podstawie otrzymanego od niego zezwolenia.</u> Zarząd znajduje się w miejscu, w którym podejmowane są główne decyzje strategiczne IORP.	W	Art. 12 pkt 4, art. 18 oraz art. 4 ustawy o OIFFE	Art. 12 Tworzenie funduszu wymaga: (...) 4) <u>wpisania funduszu do rejestru funduszy.</u> Art. 18 Zezwolenie na utworzenie funduszu wygasa, jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia doręczenia zezwolenia towarzystwo nie złożyło wniosku o wpisanie funduszu do rejestru funduszy. Art. 4 Siedziba towarzystwa jest siedzibą funduszu.
Art. 9 ust. 2	2. W przypadku działalności transgranicznej prowadzonej zgodnie z art. 11, <u>w rejestrze podaje się również państwa członkowskie, w których działa dana IORP.</u>	W	Art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy o OIFFE	Art. 17 1. Wpis do rejestru funduszy obejmuje: (...) 5) <u>informację o państwach, z których są przekazywane środki do pracowniczego funduszu,</u> jeżeli statut pracowniczego funduszu przewiduje możliwość przyjmowania składek pracowników zagranicznych. (...)
Art. 9 ust. 3	3. Informacje z rejestru są przekazywane EIOPA, który publikuje je na swojej stronie internetowej.	T		<i>Należy opracować przepis na mocy którego sąd rejestrowy będzie przekazywał EIOPA informacje nt. IORP z rejestru funduszy, np. poprzez dodanie po ust. 2 art. 21 ustawy o OIFFE ust. 2a w brzmieniu:</i> Art. 21 (...)

				<i>2a. Sąd rejestrowy przekazuje informacje z rejestru funduszy do Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA), który publikuje je na swojej stronie internetowej. (...)</i>
Art. 10 ust. 1	Wymogi operacyjne. 1. W odniesieniu do każdej IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach państwa członkowskie zapewniają: a) aby IORP wprowadziła właściwie ustanowione reguły dotyczące obsługi danego programu emerytalnego; b) w przypadku gdy instytucja finansująca gwarantuje wypłatę świadczeń emerytalnych, aby była ona zobowiązana do regularnego finansowania.	N		W Polsce reguły dotyczące obsługi danego pracowniczego programu emerytalnego określone są w ustawie o PPE oraz w ustawie o OIFFE. Gwarancja wypłaty świadczeń (w Polsce - środków zgromadzonych w programie) wynika z kapitałowej formy programów oraz rozdzielenia instytucji finansującej i zarządzającej programem. Nie ma zatem potrzeby implementacji tego przepisu.
Art. 10 ust. 2	2. Zgodnie z zasadą pomocniczości i biorąc pod uwagę skalę świadczeń emerytalnych oferowanych w ramach systemów zabezpieczenia społecznego państwa członkowskie mogą przewidzieć, że dodatkowe świadczenia, takie jak opcja objęcia ryzyka długowieczności i niepełnosprawności, zabezpieczenia dla osób pozostałych przy życiu po śmierci żywiciela i gwarancja zwrotu składek, są oferowane uczestnikom za porozumieniem pracodawców i pracowników lub ich odpowiednich przedstawicieli.	N		W Polsce reguły dotyczące obsługi danego pracowniczego programu emerytalnego określone są w ustawie o PPE oraz w ustawie o OIFFE. Gwarancja wypłaty świadczeń (w Polsce - środków zgromadzonych w programie) wynika z kapitałowej formy programów oraz rozdzielenia instytucji finansującej i zarządzającej programem. Nie ma zatem potrzeby implementacji tego przepisu.
Art. 11 ust. 1	Działalność i procedury transgraniczne. 1. Bez uszczerbku dla krajowych przepisów prawa socjalnego i prawa pracy w sprawie organizacji systemów emerytalnych, włącznie z obowiązkowym	W	Art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o PPE oraz art. 35 i art. 58a ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 6 1. Programy mogą być prowadzone w jednej z następujących form:

	uczestnictwem i wynikami działań zbiorowych, <u>państwa członkowskie zezwalają IORP zarejestrowanym lub wykonującym działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach na prowadzenie działalności transgranicznej</u>. Państwa członkowskie zezwalają również przedsiębiorstwom znajdującym się na ich terytoriach na finansowanie IORP, które proponują prowadzenie działalności transgranicznej lub prowadzą taką działalność.			(...) 4) <u>zarządzania zagranicznego</u>. Art. 35 <u>Założycielem pracowniczego towarzystwa może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub pracodawca zagraniczny.</u> Art. 58a 1. <u>Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, organ nadzoru:</u> 1) zawiadamia zagraniczny organ nadzoru i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i pracowniczych Programów Emerytalnych o udzieleniu tego zezwolenia, dołączając informację o jego treści oraz dane określające firmę, siedzibę i adres pracodawcy zagranicznego; 2) zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego.
--	--	--	--	---

Art. 11 ust. 2	2. <u>IORP, która proponuje prowadzenie działalności transgranicznej</u> oraz przyjmowanie finansowania od instytucji finansującej, podlega obowiązkowi <u>uzyskania uprzedniego zezwolenia od właściwego organu</u> jej rodzimego państwa członkowskiego.	W	Art. 35 i 53 ustawy o OIFFE	Art. 35 <u>Założycielem pracowniczego towarzystwa może być osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub pracodawca zagraniczny.</u> Art. 53 <u>Utworzenie towarzystwa wymaga zezwolenia organu nadzoru.</u>
Art. 11 ust. 3	3. <u>O swoim zamiarze prowadzenia działalności transgranicznej IORP powiadamia właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego.</u> Państwa członkowskie wymagają od IORP dostarczenia następujących informacji w ramach powiadomienia: a) <u>nazwa przyjmującego państwa członkowskiego</u> lub państw członkowskich, które określa w stosownych przypadkach instytucja finansująca; b) <u>nazwa instytucji finansującej i miejsce, w którym znajduje się jej zarząd;</u> c) <u>główne cechy charakterystyczne programu emerytalnego,</u> jaki ma być obsługiwany dla instytucji finansującej.	T		<i>W chwili obecnej nie funkcjonują regulacje określające jakie informacje pracowniczy fundusz chcący prowadzić działalność transgraniczną powinien dostarczyć organowi nadzoru.</i> <i>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 54a w brzmieniu:</i> Art. 54a <i>1. Pracowniczy fundusz mający zamiar prowadzić działalność transgraniczną zobowiązany jest powiadomić o tym organ nadzoru. Zawiadomienie takie obejmuje:</i> <i>1) <u>nazwę przyjmującego państwa członkowskiego</u> lub państw członkowskich, które określa w stosownych przypadkach pracodawca;</i> <i>2) <u>firmę pracodawcy i miejsce, w którym znajduje się jego zarząd;</u></i>

				<u>3) główne cechy charakterystyczne programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany dla pracodawcy.</u> <i>2. Organ nadzoru jest zobowiązany do przekazania, wszystkich informacji określonych w ust. 1, w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania tych informacji, zagranicznemu organowi nadzoru w państwie przyjmującym.</i> <i>3. O przekazaniu informacji, o którym mowa w ust. 2 organ nadzoru niezwłocznie powiadamia pracowniczy fundusz.</i> <i>4. Organ nadzoru zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w ust. 2, jeżeli po otrzymaniu wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1 wydał uzasadnioną decyzję, w której stwierdził, że struktura administracyjna lub sytuacja finansowa pracowniczego funduszu bądź nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących pracowniczym funduszem są niezgodne z proponowaną działalnością transgraniczną.</i> <i>5. Gdy organ nadzoru nie przekaże informacji, o których mowa w ust. 1, zagranicznemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on zainteresowanemu pracowniczemu funduszowi uzasadnienie takiego postępowania w ciągu 3 miesięcy od otrzymania wszystkich tych informacji. W przypadku nieprzekazania informacji przysługuje prawo do odwołania się do sądu.</i>
--	--	--	--	--

Art. 11 ust. 4	4. <u>W przypadku gdy właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego zostanie powiadomiony zgodnie z ust. 3, o ile nie wydał uzasadnionej decyzji, w której stwierdził, że struktura administracyjna lub sytuacja finansowa IORP bądź nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących IORP są niezgodne z proponowaną działalnością transgraniczną, w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji określonych w ust. 3, właściwy organ przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego i informuje o tym IORP.</u> Uzasadnioną decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, wydaje się w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji, o których mowa w ust. 3.	T	<i>W chwili obecnej nie funkcjonują regulacje określające jakie informacje pracownicy fundusz chcący prowadzić działalność transgraniczną powinien dostarczyć organowi nadzoru.</i> <i>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 54a ust. 1-4 w brzmieniu:</i> Art. 54a 1. Pracownicy fundusz mający zamiar prowadzić działalność transgraniczną zobowiązany jest powiadomić o tym organ nadzoru. Zawiadomienie takie obejmuje: <i>a) nazwę przyjmującego państwa członkowskiego lub państw członkowskich, które określa w stosownych przypadkach pracodawca;</i> <i>b) firmę pracodawcy i miejsce, w którym znajduje się jego zarząd;</i> <i>c) główne cechy charakterystyczne programu emerytalnego, jaki ma być obsługiwany dla pracodawcy.</i> 2. <u>Organ nadzoru jest zobowiązany do przekazania, w ciągu 3 miesięcy od dnia otrzymania wszystkich informacji określonych w ust. 1, tych informacji zagranicznemu organowi nadzoru w państwie przyjmującym, z zastrzeżeniem ust. 4.</u> 3. <u>O przekazaniu informacji, o którym mowa w ust. 2 organ nadzoru niezwłocznie powiadamia pracownicy fundusz.</u>
---------------------------	---	----------	---

				4. Jeżeli organ nadzoru, po otrzymaniu wszystkich informacji, o których mowa w ust. 1 wydał uzasadnioną decyzję, w której stwierdził, że struktura administracyjna lub sytuacja finansowa pracowniczego funduszu bądź nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących pracowniczym funduszem są niezgodne z proponowaną działalnością transgraniczną, zwolniony jest z obowiązku, o którym mowa w ust. 2. (...)
Art. 11 ust. 5	5. <u>Gdy właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego nie przekaze informacji, o których mowa w ust. 3, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on zainteresowanej IORP uzasadnienie takiego postępowania w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich tych informacji.</u> W przypadku nieprzekazania informacji przysługuje prawo do odwołania się do sądu w rodzimym państwie członkowskim.	T		<i>W chwili obecnej nie funkcjonują regulacje określające jakie informacje pracowniczego funduszu chcący prowadzić działalność transgraniczną powinien dostarczyć organowi nadzoru.</i> <i>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 54a ust. 5 w brzmieniu:</i> Art. 54a (...) 5. <u>Gdy organ nadzoru rodzimego państwa członkowskiego nie przekaze informacji, o których mowa w ust. 1, zagranicznemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on zainteresowanemu pracowniczemu funduszowi uzasadnienie takiego postępowania w ciągu 3 miesięcy od otrzymania wszystkich tych informacji.</u> W przypadku nieprzekazania informacji przysługuje prawo do

				<i>odwołania się do sądu w rodzimym państwie członkowskim.</i>
Art. 11 ust. 6	6. IORP prowadząca działalność transgraniczną podlega wprowadzonym przez przyjmujące państwo członkowskie wymogom dotyczącym przekazywania informacji, o których mowa w tytule IV, potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom, których dotyczy ta działalność transgraniczna.	W	Art. 191 ust. 1-1b ustawy o OIFFE oraz art. 8 ust. 1-5, 22 i 22a ustawy o PPE	Art. 191 1. Fundusz przesyła każdemu członkowi funduszu, w regularnych odstępach czasu, nie rzadziej jednak niż co 12 miesięcy, informację o środkach znajdujących się na rachunku członka, terminach dokonanych w tym okresie wpłat składek i wypłat transferowych oraz przeliczeniu tych składek i wypłat transferowych na jednostki rozrachunkowe, o wynikach działalności lokacyjnej funduszu, a także o zasadach polityki inwestycyjnej i celu inwestycyjnym funduszu, wraz ze wskaźnikami, do których są porównywane osiągnięcia przez fundusz stopy zwrotu. Informacja jest przesyłana w trybie i formie uzgodnionych z członkiem funduszu. Tryby i formy przesyłania informacji, które mogą być stosowane w danym funduszu, określa jego statut. 1a. W informacji, o której mowa w ust. 1, otwarty fundusz jest obowiązany umieścić także następujące informacje: 1) stopy zwrotu otwartego funduszu osiągnięte w przeszłości; 2) wysokość opłat, o których mowa w art. 134 ust. 1, oraz kosztów, o których mowa w art. 136 ust. 1, 2a i 2b; 3) opis ryzyka inwestycyjnego związanego z członkostwem w otwartym funduszu. 1b. Otwarty fundusz przesyła członkowi funduszu informację, w trybie i formie uzgodnionych z

				członkiem funduszu na podstawie ust. 1, o rozpoczęciu przekazywania środków zgromadzonych na rachunku członka w związku z ukończeniem przez członka wieku niższego o 10 lat od wieku emerytalnego oraz o sposobie przekazywania środków. Art. 8 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informację dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) numer wpisu programu do rejestru; 2) dane identyfikujące uczestnika: pierwsze imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz numer PESEL albo numer paszportu bądź innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego; 3) dane identyfikujące pracodawcę: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji;
--	--	--	--	---

				4) dane identyfikujące zarządzającego, który sporządza informację: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji; 5) wysokość wpłat w ciągu każdego roku kalendarzowego z podziałem na wpłaty z tytułu składki podstawowej i dodatkowej; 6) wysokość i daty wypłat transferowych przyjętych przez zarządzającego oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę instytucji finansowej prowadzącej IKE, dokonujących tych wypłat transferowych; 7) wysokość i datę dokonywanej wypłaty transferowej oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę instytucji finansowej prowadzącej IKE, do których dokonywana jest wypłata transferowa; 8) sumę wpłaconych po dniu 31 maja 2004 r. składek podstawowych - w przypadku gdy wypłata transferowa jest dokonywana na IKE; 8a) aktualną wartość środków pochodzących z wpłat na IKE - w przypadku gdy do programu przyjęto wypłatę transferową z IKE uczestnika; 9) datę sporządzenia informacji oraz imię, nazwisko, funkcję i podpis osoby odpowiedzialnej za jej sporządzenie. 3. Informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza w dwóch egzemplarzach. 4. Zarządzający w przypadku dokonywania wypłaty transferowej przekazuje wraz z dokonaniem wypłaty transferowej odpowiednio następnemu zarządzającemu albo instytucji finansowej prowadzącej IKE jeden egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, i informacje
--	--	--	--	---

				uzyskane od wszystkich poprzednich zarządzających oraz od instytucji finansowych prowadzących IKE uczestnika. Drugi egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, zarządzający przekazuje uczestnikowi. 5. W przypadku dokonywania wypłaty zarządzający przekazuje uczestnikowi informację, o której mowa w ust. 2 pkt 1-6 i 9, oraz informację o wysokości wypłaty. (...) Art. 22 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu. 2. Informacja powinna zawierać w szczególności: 1) formę programu wraz ze wskazaniem zarządzającego; 2) określenie wysokości składki podstawowej; 3) określenie sumy składek dodatkowych, o której mowa w art. 25 ust. 4; 4) stwierdzenie, że zawiera jedynie omówienie warunków programu, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa; 5) minimalną i maksymalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej oraz sposób jej deklarowania;
--	--	--	--	--

				6) wskazanie właściwych przepisów podatkowych dotyczących gromadzonych środków; 7) omówienie: a) zasad wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, b) trybu zmiany deklaracji, konsekwencji, w tym finansowych, tych zmian i warunków odstąpienia uczestnika od programu, c) praw osoby uprawnionej w przypadku śmierci uczestnika, d) przypadków, w których następuje likwidacja programu, oraz konsekwencji z tego wynikających, e) możliwości zadysponowania przez uczestnika prawami do zgromadzonych środków. 3. Zarządzający jest obowiązany do niezwłocznego przekazywania pracodawcy informacji wskazującej przepisy prawa powszechnie obowiązującego zawierające zmiany w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 7. 4. Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania programu, niezwłocznie po ich uzyskaniu. 5. Pracodawca jest obowiązany do wyróżnienia w informacji, o której mowa w ust. 2, zmian, jakie zaszły w zakresie objętym tą informacją w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę dokonania aktualizacji. 6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o
--	--	--	--	--

			warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie: 1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub 2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych. Art. 22a 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności: 1) warunki nabycia prawa do wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków; 2) wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, na dzień sporządzenia informacji; 3) informację o tym, że w przypadku ustania zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego program lub likwidacji programu środki zgromadzone na rachunku pozostają na rachunku i są inwestowane w instytucji finansowej, na zasadach analogicznych jak w
--	--	--	---

				przypadku pozostałych uczestników programu; 4) pouczenie, że w przypadku dokonania zwrotu uczestnik powinien rozważyć zasięgnięcie porady w sprawie zainwestowania środków zgromadzonych na rachunku uczestnika, w celu uzyskania dodatkowego świadczenia emerytalnego. 3. Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji, sporządzonej z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka na temat: 1) wartości zgromadzonych na rachunku byłego pracownika środków; 2) stosowania takich samych zasad co do środków zgromadzonych na rachunku wobec wszystkich uczestników programu. 4. Osobom uprawnionym do otrzymania środków zgromadzonych przez uczestnika programu w przypadku jego śmierci, które zamierzają otrzymać wypłatę środków, o których mowa w ust. 1, pracodawca zmarłego uczestnika programu udostępnia informacje na zasadach określonych w ust. 3. 5. Zarządzający niezwłocznie przekazuje pracodawcy na jego wniosek informacje określone w ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1.
Art. 11 ust. 7	7. <u>Zanim IORP rozpocznie prowadzenie działalności transgranicznej, właściwy organ przyjmującego państwa</u>	W	Art. 58a ust. 1-4 oraz art. 200 ust. 2	Art. 58a

	<u>członkowskiego, w terminie sześciu tygodni od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 3, informuje właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o wymogach prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, w ramach których musi być obsługiwany program emerytalny finansowany przez instytucję finansującą w przyjmującym państwie członkowskim, oraz o wymogach przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji określonych w tytule IV, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego przekazuje te informacje IORP.</u>		pkt 8a ustawy o OIFFE	1. Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, <u>organ nadzoru:</u> 1) zawiadamia zagraniczny organ nadzoru i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o udzieleniu tego zezwolenia, dołączając informację o jego treści oraz dane określające firmę, siedzibę i adres pracodawcy zagranicznego; 2) <u>zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego.</u> 2. Organ nadzoru powiadamia pracownicze towarzystwo o wysłaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku udzielenia zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa wynikającą z nabycia lub objęcia akcji przez pracodawcę zagranicznego. 4. <u>Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny</u>
--	--	--	-------------------------------------	--

				pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego. (...) Art. 200 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 11 ust. 8	8. <u>Po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 7 lub, jeśli nie wpłyną żadne informacje od właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego, po upływie okresu przewidzianego w ust. 7, IORP może rozpocząć prowadzenie działalności transgranicznej zgodnie z wymogami prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego</u> dotyczącymi pracowniczych programów emerytalnych oraz wymogami przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7.	W	Art. 58a ust. 4-5 ustawy o OIFFE	Art. 58a (...) 4. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. <u>Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego.</u> 5. W przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od dnia

				<u>powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego po upływie tego terminu.</u>
Art. 11 ust. 9	9. <u>Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego informuje właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego o wszelkich istotnych zmianach wymogów prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących pracowniczych programów emerytalnych</u> , które mogą wpływać na cechy charakterystyczne programu emerytalnego w zakresie, w jakim dotyczy to działalności transgranicznej, oraz o wszelkich istotnych zmianach wymogów przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego przekazuje te informacje IORP.	W	Art. 58a oraz art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 58a 1. Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, <u>organ nadzoru</u>: 1) zawiadamia zagraniczny organ nadzoru i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych o udzieleniu tego zezwolenia, dołączając informację o jego treści oraz dane określające firmę, siedzibę i adres pracodawcy zagranicznego; 2) zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego. 2. Organ nadzoru powiadamia pracownicze towarzystwo o wysłaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku udzielenia zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa wynikającą z nabycia lub objęcia akcji przez pracodawcę zagranicznego.

				4. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego. 5. W przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego po upływie tego terminu. Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami Wydaje się, że powyższe przepisy, gwarantują, skuteczne działania organu nadzoru w zakresie przekazywania informacji dotyczących wymogów prawnych związanych z prowadzeniem
--	--	--	--	---

				pracowniczego funduszu emerytalnego, a co za tym idzie skuteczną implementację art. 11 ust. 9 dyrektywy. (...)
Art. 11 ust. 10	10. <u>IORP podlega stałemu nadzorowi właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie zgodności jej działalności z wymogami prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi pracowniczych programów emerytalnych oraz z wymogami przyjmującego państwa członkowskiego dotyczącymi przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7. Gdyby taki nadzór ujawnił nieprawidłowości, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego informuje niezwłocznie właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego podejmuje, w koordynacji z właściwym organem przyjmującego państwa członkowskiego, niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby IORP zaprzestała stwierdzonych naruszeń.</u>	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a oraz art. 204 ust. 3 ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...) Art. 204 (...) 3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, <u>organ nadzoru powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia.</u> (...)
Art. 11 ust. 11	11. <u>Jeżeli, pomimo środków podjętych przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego lub wobec braku odpowiednich środków w rodzimym państwie członkowskim, IORP uporczywie narusza obowiązujące</u>	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a, art. 204 ust. 8-9 oraz	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest:

	<u>przepisy dotyczące wymogów prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących pracowniczych programów emerytalnych lub wymogi przyjmującego państwa członkowskiego dotyczące przekazywania informacji, o których mowa w ust. 7, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może, po poinformowaniu właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego, podjąć odpowiednie kroki w celu zapobieżenia dalszym nieprawidłowościom lub nałożenia kar z tego tytułu, łącznie z, w zakresie, w jakim jest to absolutnie niezbędne, uniemożliwieniem działania IORP w przyjmującym państwie członkowskim na rzecz instytucji finansującej.</u>		art. 204j ust. 2 ustawy o OIFFE	8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...) Art. 204 (...) 8. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.</u> 9. W przypadku stwierdzenia na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, rażącego naruszenia prawa lub rażącego naruszenia interesu członków funduszy, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po stwierdzeniu tych naruszeń.</u> Art. 204j (...)
--	---	--	---	--

				2. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli rażących nieprawidłowości, <u>organ nadzoru może nałożyć na kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po ich stwierdzeniu.</u>
Art. 12 ust. 1	Przeniesienie transgraniczne 1. <u>Państwa członkowskie zezwalają IORP, które są zarejestrowane lub wykonują działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, na przeniesienie całości lub części zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych do IORP przyjmującej.</u>	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106l w brzmieniu:</i> Art. 106l 1. <u>Pracowniczy fundusz emerytalny może przenieść w ramach przeniesienia transgranicznego całość lub część zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych do pracowniczego funduszu przyjmującego.</u> 2. Koszty przeniesienia transgranicznego, o którym mowa w ust.1 nie mogą być ponoszone przez pozostałych członków pracowniczego funduszu przenoszącego ani przez członków pracowniczego funduszu przyjmującego.
Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>koszty przeniesienia nie były ponoszone przez pozostałych uczestników i beneficjentów IORP przenoszącej ani</u>	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy</i>

	przez obecnych uczestników i beneficjentów IORP przyjmującej.			emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy. Proponuje się dodanie art. 106l ust. 2 w brzmieniu: Art. 106l (...) 2. <u>Koszty przeniesienia transgranicznego, o którym mowa w ust. 1 nie mogą być ponoszone przez pozostałych członków pracowniczego funduszu przenoszącego ani przez członków pracowniczego funduszu przyjmującego.</u>
Art. 12 ust. 3	3. Przeniesienie podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez: a) większość uczestników i większość beneficjentów, których ono dotyczy, lub, w stosownych przypadkach, większość ich przedstawicieli. Większość określa się zgodnie z prawem krajowym. Informacje o warunkach przeniesienia IORP przenosząca udostępnia uczestnikom i beneficjentom, których ono dotyczy, lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom, w odpowiednim czasie przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 4; oraz b) instytucję finansującą, w stosownych przypadkach.	T		W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczego funduszu emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy. Proponuje się dodanie art. 106m w brzmieniu: Art.106m Przeniesienie transgraniczne, o którym mowa w art. 106l ust. 1 podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez:

				1) zwykłą większość członków pracowniczego funduszu, których ono dotyczy, lub, w stosownych przypadkach, większość ich przedstawicieli.. Informacje o warunkach przeniesienia transgranicznego pracowniczego funduszu przenoszący udostępnia członkom funduszu, których ono dotyczy, lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom, w odpowiednim czasie przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 106n ust. 2; oraz 2) pracodawcę, w stosownych przypadkach.
Art. 12 ust. 4	4. Przeniesienie całości lub części zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych między IORP przenoszącą i przyjmującą, podlega zezwoleniu właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej po uprzednio wydanej zgodzie właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej. Wniosek o zezwolenie na przeniesienie składa IORP przyjmująca. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej udziela lub odmawia zezwolenia i przekazuje decyzję IORP przyjmującej w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego.</i> <i>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106n w brzmieniu:</i> Art. 106n <i>1. Przeniesienie transgraniczne, o którym mowa w art. 106l ust. 1 wymaga wyrażenia zgody przez właściwy organ nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, po uprzednio wydanej zgodzie właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego.</i>

				2. Wniosek o wydanie zgody przeniesienie transgraniczne, o którym mowa w art. 106l ust. 1 składa pracowniczy fundusz przyjmujący. 3. W przypadku gdy działający na terenie Polski pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym organ nadzoru udziela lub odmawia zezwolenia i przekazuje decyzję pracowniczemu funduszowi przyjmującemu w terminie 3 miesięcy od daty otrzymania wniosku. 4. Wniosek o wydanie zgody na przeniesienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera następujące informacje: 1) pisemne porozumienie między pracowniczym funduszem przenoszącym i pracowniczym funduszem przyjmującym, w którym określa się warunki przeniesienia; 2) opis głównych cech charakterystycznych pracowniczego programu emerytalnego; 3) opis przenoszonych zobowiązań lub rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych; 4) nazwę i miejsce, w którym znajduje się zarząd pracowniczego funduszu przenoszącego i pracowniczego funduszu przyjmującego oraz państwa członkowskie, w których każdy z tych pracowniczych funduszy jest zarejestrowany lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia; 5) firma pracodawcy oraz miejsce, w którym znajduje się jego zarząd;
--	--	--	--	--

				6) poświadczenie uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z art. 106m 7) w stosownych przypadkach, nazwy państw członkowskich, których prawo socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego.
Art. 12 ust. 5	5. Wniosek o zezwolenie na przeniesienie, o którym mowa w ust. 4, zawiera następujące informacje: a) pisemne porozumienie między IORP przenoszącą i przyjmującą, w którym określa się warunki przeniesienia; b) opis głównych cech charakterystycznych programu emerytalnego; c) opis przenoszonych zobowiązań lub rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów luba także ich ekwiwalentów pieniężnych; d) nazwę i miejsce, w którym znajduje się zarząd IORP przenoszącej i przyjmującej oraz państwa członkowskie, w których każda z tych IORP jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia; e) miejsce, w którym znajduje się zarząd instytucji finansującej i nazwa tej instytucji; f) poświadczenie uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z ust. 3; g) w stosownych przypadkach, nazwy państw członkowskich, których prawo socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego.</i> <i>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106n ust. 4 w brzmieniu:</i> Art. 106n (...) 4. Wniosek o wydanie zgody na przeniesienie, o którym mowa w ust. 2, zawiera następujące informacje: 1) pisemne porozumienie między pracowniczym funduszem przenoszącym i pracowniczym funduszem przyjmującym, w którym określa się warunki przeniesienia; 2) opis głównych cech charakterystycznych pracowniczego programu emerytalnego; 3) opis przenoszonych zobowiązań lub rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z

				<i>nimi aktywów luba także ich ekwiwalentów pieniężnych;</i> <i>4) nazwę i miejsce, w którym znajduje się zarząd pracowniczego funduszu przenoszącego i pracowniczego funduszu przyjmującego oraz państwa członkowskie, w których każdy z tych pracowniczych funduszy jest zarejestrowany lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia;</i> <i>5) firma pracodawcy oraz miejsce, w którym znajduje się jego zarząd;</i> <i>6) poświadczenie uprzedniego zatwierdzenia zgodnie z art. 106m</i> <i>7) w stosownych przypadkach, nazwy państw członkowskich, których prawo socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego.</i>
Art. 12 ust. 6	6. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej przekazuje wniosek, o którym mowa w ust. 4, właściwemu organowi IORP przenoszącej niezwłocznie po jego otrzymaniu.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego.</i> <i>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106o w brzmieniu:</i> Art. 106o <i>1. W przypadku gdy działający na terenie Polski pracownicz fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym organ nadzoru przekazuje wniosek, o którym mowa w art. 106n</i>

				<i>ust. 2, właściwemu organowi nadzoru pracowniczego funduszu przenoszącego niezwłocznie po jego otrzymaniu.</i> 2. W przypadku gdy działający na terenie Polski pracowniczy fundusz staje się pracownicznym funduszem przyjmującym organ nadzoru ocenia jedynie, czy: <i>1) pracowniczy fundusz przyjmujący dostarczył wszystkie informacje, o których mowa w art. 106n;</i> <i>2) struktura administracyjna, sytuacja finansowa pracowniczego funduszu przyjmującego i nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących pracownicznym funduszem przyjmującym są zgodne z proponowanym przeniesieniem;</i> <i>3) długoterminowe interesy członków pracowniczego funduszu przyjmującego oraz przenoszone części programu są odpowiednio chronione w trakcie przeniesienia i po nim;</i> <i>4) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe pracowniczego funduszu przyjmującego są w pełni finansowane w chwili przeniesienia, jeżeli profil działalności pracowniczego funduszu wymaga ich utrzymania oraz przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną; oraz</i> <i>5) przenoszone aktywa są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami</i>
--	--	--	--	--

				<i>prawa rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego.</i> <i>3. W przypadku gdy działający na terenie Polski pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym organ nadzoru ocenia jedynie, czy:</i> <i>1) w przypadku częściowego przeniesienia zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych długoterminowe interesy uczestników i beneficjentów pozostałej części programu są odpowiednio chronione;</i> <i>2) indywidualne uprawnienia członków funduszu są co najmniej takie same po przeniesieniu;</i> <i>3) przenoszone aktywa związane z programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego.</i> <i>4. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informuje o wynikach oceny, o której mowa w ust. 3, w terminie 8 tygodni od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w 106n ust. 2, w celu umożliwienia właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu</i>
--	--	--	--	---

				<i>przyjmującego podjęcia decyzji zgodnie z art. 106n ust. 3.</i> <i>5. W przypadku gdy działający na terenie Polski pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym, organ nadzoru informuje właściwy organ nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego o decyzji, o której mowa w art. 106m ust. 3, w terminie 2 tygodni od dnia podjęcia takiej decyzji.</i>
Art. 12 ust. 7	7. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej ocenia jedynie, czy: a) IORP przyjmująca dostarczyła wszystkie informacje, o których mowa w ust. 5; b) struktura administracyjna, sytuacja finansowa IORP przyjmującej i nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących IORP przyjmującą są zgodne z proponowanym przeniesieniem; c) długoterminowe interesy uczestników i beneficjentów IORP przyjmującej oraz przenoszone części programu są odpowiednio chronione w trakcie przeniesienia i po nim; d) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe IORP przyjmującej są w pełni finansowane w chwili przeniesienia, jeżeli przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną; oraz e) przenoszone aktywa są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej.			<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego. Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106o ust. 2 w brzmieniu:</i> Art. 106o <i>(...)</i> <i>2. W przypadku gdy działający na terenie Polski pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przyjmującym organ nadzoru ocenia jedynie czy:</i> <i>1) pracowniczy fundusz przyjmujący dostarczył wszystkie informacje, o których mowa w art. 106n;</i> <i>2) struktura administracyjna, sytuacja finansowa pracowniczego funduszu</i>

				<i>przyjmującego i nieposzlakowana opinia i kwalifikacje zawodowe lub doświadczenie osób kierujących pracowniczym funduszem przyjmującym są zgodne z proponowanym przeniesieniem;</i> <i>3) długoterminowe interesy członków pracowniczego funduszu przyjmującego oraz przenoszone części programu są odpowiednio chronione w trakcie przeniesienia i po nim;</i> <i>4) rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe pracowniczego funduszu przyjmującego są w pełni finansowane w chwili przeniesienia, jeżeli profil działalności pracowniczego funduszu wymaga ich utrzymania oraz przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną; oraz</i> <i>5) przenoszone aktywa są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego.</i> <i>(...)</i>
Art. 12 ust. 8	8. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej ocenia jedynie, czy: a) w przypadku częściowego przeniesienia zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych długoterminowe interesy uczestników i beneficjentów pozostałej części programu są odpowiednio chronione;	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego.</i> <i>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106o ust. 3 w brzmieniu:</i>

	b) indywidualne uprawnienia uczestników i beneficjentów są co najmniej takie same po przeniesieniu; c) przenoszone aktywa związane z programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej.			Art. 106o (...) 3. W przypadku gdy działający na terenie Polski pracowniczy fundusz staje się pracowniczym funduszem przenoszącym organ nadzoru ocenia jedynie, czy: 1) w przypadku częściowego przeniesienia zobowiązań programu emerytalnego, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, jak również związanych z nimi aktywów lub ich ekwiwalentów pieniężnych długoterminowe interesy uczestników i beneficjentów pozostałej części programu są odpowiednio chronione; 2) indywidualne uprawnienia członków funduszu są co najmniej takie same po przeniesieniu; 3) przenoszone aktywa związane z programem emerytalnym są wystarczające i odpowiednie do pokrycia przenoszonych zobowiązań, rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz innych zobowiązań i praw, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego. (...)
Art. 12 ust. 9	9. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej informuje o wynikach oceny, o której mowa w ust. 8, w terminie ośmiu tygodni od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 6, w celu umożliwienia właściwemu organowi rodzimego państwa	T		W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego.

	członkowskiego IORP przyjmującej podjęcia decyzji zgodnie z ust. 4.			<i>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106o ust. 4 w brzmieniu:</i> Art. 106o (...) 4. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przenoszącego informuje o wynikach oceny, o której mowa w ust. 3, w terminie 8 tygodni od daty otrzymania wniosku, o którym mowa w 106n ust. 2, w celu umożliwienia właściwemu organowi nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego podjęcia decyzji zgodnie z art. 106n ust. 3. (...)
Art. 12 ust. 10	10. W przypadku odmowy wydania zezwolenia właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej uzasadnia taką odmowę w terminie trzech miesięcy, o którym mowa w ust. 4. W przypadku takiej odmowy lub braku działania właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej przysługuje prawo do odwołania się do sądu w rodzimym państwie członkowskim IORP przyjmującej.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach dotyczących pracowniczych funduszy emerytalnych nie ma regulacji w zakresie przeniesienia transgranicznego.</i> <i>Dlatego zasadnym wydaje się dodanie w ustawie o OIFFE rozdziału 10b, w którym zawarte byłyby przedmiotowe przepisy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 106p w brzmieniu:</i> Art. 106p

				<i>W przypadku odmowy wydania zezwolenia właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego uzasadnia taką odmowę w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. W przypadku takiej odmowy lub braku działania właściwego organu nadzoru rodzimego państwa członkowskiego pracowniczego funduszu przyjmującego, przysługuje prawo do odwołania się do sądu w rodzimym państwie członkowskim pracowniczego funduszu przyjmującego.</i>
Art. 12 ust. 11	11. <u>Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej informuje właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej o decyzji, o której mowa w ust. 4, w terminie dwóch tygodni od daty podjęcia takiej decyzji.</u> W przypadku gdy przeniesienie skutkuje działalnością transgraniczną, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej informuje również właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej o wymogach prawa socjalnego i prawa pracy dotyczących pracowniczych programów emerytalnych, zgodnie z którymi należy obsługiwać program emerytalny, i o wymogach przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących przekazywania informacji określonych w tytule IV, które mają zastosowanie do działalności transgranicznej. Informacje te przekazuje się w ciągu następnych czterech tygodni. Właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej przekazuje te informacje IORP przyjmującej w terminie jednego tygodnia od ich otrzymania.	W	Art. 58a ust. 1-4 i art. 200 ustawy o OIFFE	Art. 58a 1. Niezwłocznie po udzieleniu zezwolenia na utworzenie pracowniczego towarzystwa, którego akcjonariuszem jest pracodawca zagraniczny, organ nadzoru: 1) <u>zawiadamia zagraniczny organ nadzoru i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych</u> o udzieleniu tego zezwolenia, dołączając informację o jego treści oraz dane określające firmę, siedzibę i adres pracodawcy zagranicznego; 2) <u>zwraca się do zagranicznego organu nadzoru o przekazanie informacji o wymogach prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy dotyczących emerytur pracowniczych</u>, zgodnie z którymi pracownicze towarzystwo zarządzające pracowniczym funduszem realizuje program emerytalny pracodawcy zagranicznego.

			2. Organ nadzoru powiadamia pracownicze towarzystwo o wysłaniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1. 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku udzielenia zezwolenia na zmianę statutu pracowniczego towarzystwa wynikającą z nabycia lub objęcia akcji przez pracodawcę zagranicznego. 4. <u>Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem,</u> które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego. 5. W przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego po upływie tego terminu. Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...)
--	--	--	---

				8a) <u>współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami</u> (...) Wydaje się, że przepisy powyższe, gwarantują wspólnie skuteczne działania organu nadzoru w zakresie przekazywania informacji dotyczących wymogów prawnych związanych z prowadzeniem pracowniczego funduszu emerytalnego, a co za tym idzie skuteczną implementację art. 12 ust. 11 dyrektywy.
Art. 12 ust. 12	12. <u>Po otrzymaniu decyzji o udzieleniu zezwolenia, o której mowa w ust. 4, lub gdy w terminie, o którym mowa w ust. 11 akapit trzeci, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego IORP przyjmującej nie przekazała żadnych informacji, IORP przyjmująca może rozpocząć obsługę programu emerytalnego.</u>	W	Art. 58a ust. 4-5 ustawy o OIFFE	Art. 58a (...) 4. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, organ nadzoru przekazuje w formie przesyłki listowej te informacje pracowniczemu towarzystwu, zarządzającemu pracowniczym funduszem, które zamierza realizować program emerytalny pracodawcy zagranicznego. <u>Po otrzymaniu tej informacji pracownicze towarzystwo może rozpocząć realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego.</u> 5. <u>W przypadku nieotrzymania przez pracownicze towarzystwo informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, w terminie 3 miesięcy od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, pracownicze towarzystwo może rozpocząć</u>

				<u>realizację programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego po upływie tego terminu.</u>
Art. 12 ust. 13	13. W przypadku wystąpienia różnicy zdań co do procedury lub istoty działania lub braku działania właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP przenoszącej lub przyjmującej, w tym decyzji o udzieleniu zezwolenia lub odmowie udzielenia zezwolenia na przeniesienie transgraniczne, EIOPA może przeprowadzić niewiążącą mediację zgodnie z art. 31 akapit drugi lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 na wniosek właściwych organów lub z własnej inicjatywy.	N		
Art. 12 ust. 14	14. W przypadku gdy IORP przyjmująca prowadzi działalność transgraniczną, stosuje się art. 11 ust. 9, 10 i 11	N		
Art. 13 ust. 1	Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe 1. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby IORP obsługujące pracownicze programy emerytalne zawsze ustalały, w odniesieniu do pełnego zakresu ich programów emerytalnych, dostateczną wartość pasywów odpowiadającą zobowiązaniom finansowym, które wynikają z ich portfela istniejących umów emerytalnych.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

Art. 13 ust. 2	2. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby IORP obsługujące pracownicze programy emerytalne, które zapewniają pokrycie biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantują wyniki inwestycyjne albo dany poziom świadczeń, utworzyły wystarczające rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w odniesieniu do pełnego zakresu takich programów.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 13 ust. 3	3. Każdego roku następuje obliczenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Jednak rodzime państwo członkowskie może zezwolić na ich obliczanie raz na trzy lata, pod warunkiem że IORP przekazuje uczestnikom lub właściwym organom poświadczenie lub sprawozdanie na temat korekt w latach przypadających między obliczeniami. Poświadczenie lub sprawozdanie przedstawia skorygowany rozwój rezerw techniczno-ubezpieczeniowych i zmiany w ryzykach objętych ubezpieczeniem.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

Art. 13 ust. 4	4. Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są obliczane i poświadczane przez aktuarusza lub przez innego specjalistę w tej dziedzinie, w tym biegłego rewidenta, jeżeli pozwala na to prawo krajowe, na podstawie metod aktuarialnych uznanych przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego, zgodnie z następującymi zasadami: a) minimalna wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest obliczana na podstawie dostatecznie ostrożnej wyceny aktuarialnej, z uwzględnieniem wszystkich zobowiązań z tytułu świadczeń i składek zgodnie z uzgodnieniami dotyczącymi emerytur danej IORP. Muszą one być wystarczające zarówno dla emerytur i świadczeń już wypłacanych beneficjentom, którym nadal będą wypłacane świadczenia, oraz odzwierciedlać zobowiązania, jakie wynikają z nabytych uprawnień emerytalnych uczestników. Założenia ekonomiczne i aktuarialne przyjęte dla wyceny pasywów są również przyjmowane w sposób ostrożny, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, właściwego marginesu niekorzystnego odchylenia; b) stosowane maksymalne stopy procentowe należy przyjmować w sposób ostrożny i określać zgodnie z odpowiednimi przepisami rodzimego państwa członkowskiego. Te ostrożne stopy procentowe są ustalane z uwzględnieniem: (i) przychodu z odpowiednich aktywów posiadanych przez IORP i prognozowanych przyszłych dochodów z inwestycji; (ii) przychodów rynkowych z obligacji wysokiej jakości, obligacji państwowych, obligacji Europejskiego Mechanizmu Stabilności, obligacji Europejskiego Banku	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
---------------------------	--	----------	--	---

	Inwestycyjnego (EBI) lub obligacji Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej; lub (iii) połączenia źródeł, o których mowa w ppkt (i) i (ii); c) tablice biometryczne wykorzystywane w celu obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są oparte na ostrożnych zasadach, z uwzględnieniem głównych cech charakterystycznych grupy uczestników i programów emerytalnych, w szczególności przewidywanych zmian odpowiednich ryzyk; d) metoda i podstawa obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych pozostają, ogólnie biorąc, stałe z roku na rok obrotowy. Jednakże brak ciągłości może być uzasadniony zmianami prawnymi, demograficznymi lub okolicznościami gospodarczymi, leżącymi u podstaw założeń.			
Art. 13 ust. 5	5. Rodzime państwo członkowskie może dokonać obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z zastrzeżeniem dodatkowych i bardziej szczegółowych wymogów w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów uczestników i beneficjentów.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

Art. 14 ust. 1	Finansowanie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych 1. Rodzime państwo członkowskie wymaga, aby każda IORP zawsze posiadała wystarczające i odpowiednie aktywa dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych programów emerytalnych.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do finansowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 14 ust. 2	2. Rodzime państwo członkowskie może zezwolić IORP, na czas określony, na posiadanie niewystarczających aktywów dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. W takim przypadku właściwe organy wymagają, aby IORP przyjęła konkretny i możliwy do realizacji plan naprawczy wraz z harmonogramem w celu zapewnienia, aby wymogi określone w ust. 1 były ponownie spełnione. Plan podlega następującym warunkom: a) IORP sporządza konkretny i możliwy do wykonania plan ponownego zebrania w pożądanym czasie wymaganej wartości aktywów dla pełnego pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Plan udostępnia się uczestnikom lub, w stosownych przypadkach,	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do finansowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

	ich przedstawicielom lub podlega on zatwierdzeniu przez właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego; b) sporządzając plan, należy uwzględnić szczególną sytuację IORP, w szczególności strukturę aktywów/pasywów, profil ryzyka, plan płynności, strukturę wieku uczestników uprawnionych do otrzymywania świadczeń emerytalnych, plany uruchomienia nowych programów i plany przejścia od sytuacji braku lub częściowego finansowania do pełnego finansowania; c) w przypadku likwidacji programu emerytalnego w okresie określonym w pierwszym zdaniu niniejszego ustępu, IORP informuje właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego. IORP ustanawia procedurę w celu przeniesienia aktywów i odpowiadających im pasywów tego programu do innej IORP, zakładu ubezpieczeń lub innego odpowiedniego podmiotu. Procedura jest ujawniana właściwemu organowi rodzimego państwa członkowskiego, a jej ogólny zarys udostępnia się uczestnikom lub, w stosownych przypadkach, ich przedstawicielom zgodnie z zasadą poufności.			
Art. 14 ust. 3	3. W przypadku działalności transgranicznej rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są zawsze całkowicie finansowane w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych programów emerytalnych. Jeżeli warunek ten nie jest spełniony, właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego niezwłocznie interweniuje i wymaga od IORP natychmiastowego opracowania odpowiednich środków i bezzwłocznego ich	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym.

	zastosowania w taki sposób, by uczestnicy i beneficjenci byli odpowiednio chronieni.			Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do finansowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 15 ust. 1	Ustawowe fundusze własne 1. Rodzime państwo członkowskie zapewnia, aby IORP obsługujące programy emerytalne, w przypadku gdy sama IORP, a nie instytucja finansująca, ponosi zobowiązania z tytułu pokrycia biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantuje określony wynik działalności inwestycyjnej lub dany poziom świadczeń, posiadały stale dodatkowe aktywa przewyższające rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe, które służą jako zabezpieczenie. Wartość taka odzwierciedla rodzaj ryzyka i portfel aktywów w odniesieniu do pełnego zakresu obsługiwanych programów. Aktywa te są wolne od wszelkich przewidywalnych zobowiązań i służą jako zabezpieczenie kapitałowe do zrekompensowania rozbieżności między oczekiwanymi a rzeczywistymi kosztami i zyskami.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do ustawowych funduszy własnych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 15 ust. 2	2. Do celów obliczenia minimalnej wartości dodatkowych aktywów stosuje się przepisy ustanowione w art. 16, 17 i 18.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym.

				Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do ustawowych funduszy własnych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 15 ust. 3	3. Jednakże ust. 1 nie stanowi przeszkody dla państw członkowskich, aby wymagać od znajdujących się na ich terytoriach IORP utrzymywania ustawowych funduszy własnych lub ustanowienia bardziej szczegółowych zasad, pod warunkiem że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do ustawowych funduszy własnych ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 16 ust. 1	Dostępny margines wypłacalności 1. Państwa członkowskie wymagają od wszystkich IORP, o których mowa w art. 15 ust. 1, zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, odpowiedniego dostępnego marginesu wypłacalności w odniesieniu do całej ich działalności w każdym czasie, na poziomie co najmniej równym wymogom określonym w niniejszej dyrektywy w celu zapewnienia długoterminowej stabilności pracowniczych programów emerytalnych.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym.

				Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 16 ust. 2	2. Na dostępny margines wypłacalności składają się aktywa IORP wolne od wszelkich przewidywalnych zobowiązań, pomniejszone o wartości niematerialne i prawne, w tym: a) opłacony kapitał zakładowy lub, w przypadku IORP w formie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, faktyczny kapitał założycielski plus wszelkie rachunki członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych spełniające wszystkie poniższe kryteria: (i) umowa i statut muszą określać, że płatności na rzecz członków towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych mogą być dokonywane z tych rachunków tylko wtedy, gdy nie spowoduje to obniżenia dostępnego marginesu wypłacalności poniżej wymaganego poziomu lub, po rozwiązaniu towarzystwa, jeżeli uregulowane zostały wszystkie inne długi towarzystwa; (ii) umowa i statut muszą określać, w odniesieniu do wszelkich płatności, o których mowa w ppkt (i), dokonywanych z powodów innych niż indywidualne wygaśnięcie członkostwa w towarzystwie ubezpieczeń wzajemnych, że właściwy organ musi być powiadamiany z co najmniej miesięcznym wyprzedzeniem i może w tym terminie zakazać płatności; oraz (iii) odpowiednie przepisy umowy i statutu mogą być zmieniane tylko po oświadczeniu przez właściwy organ,	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

	że nie wnosi on sprzeciwu wobec zmian, bez uszczerbku dla kryteriów, o których mowa w ppkt (i) i (ii); b) rezerwy (ustawowe i dobrowolne), które nie odnoszą się do zobowiązań ubezpieczeniowych; c) zysk lub strata przeniesiona po potrąceniu należnych dywidend; oraz d) o ile zezwala na to prawo krajowe, wykazywane w bilansie rezerwy utworzone z zysku, jeżeli można je wykorzystać do pokrycia ewentualnych strat i jeżeli nie zostały one udostępnione do podziału między uczestników i beneficjentów. Dostępny margines wypłacalności pomniejsza się o wartość udziałów własnych posiadanych bezpośrednio przez IORP.			
Art. 16 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że na dostępny margines wypłacalności może składać się również: a) skumulowany uprzywilejowany kapitał zakładowy i kapitał pożyczek podporządkowanych do wysokości 50 % dostępnego marginesu wypłacalności lub wymaganego marginesu wypłacalności, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, z czego nie mniej niż 25 % składa się z pożyczek podporządkowanych z ustalonym terminem wymagalności lub ze skumulowanego uprzywilejowanego kapitału zakładowego, pod warunkiem że istnieją wiążące umowy, na mocy których w przypadku upadłości lub likwidacji IORP kapitał pożyczek podporządkowanych lub uprzywilejowany kapitał zakładowy ma niższą pozycję niż roszczenia wszystkich innych wierzycieli oraz nie będzie zwracany, dopóki nie	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

	zostaną uregulowane wszelkie inne zaległe istniejące w tym czasie długi; b) papiery wartościowe bez określonego terminu wymagalności oraz inne instrumenty, w tym skumulowane akcje uprzywilejowane inne niż te, o których mowa w lit. a), przy czym łączna kwota tych papierów wartościowych i kapitału pożyczek podporządkowanych, o którym mowa w lit. a), nie przekracza 50 % dostępnego marginesu wypłacalności lub wymaganego marginesu wypłacalności, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa, pod warunkiem że spełniają one następujące warunki: (i) nie mogą być spłacane z inicjatywy okaziciela lub bez uprzedniej zgody właściwego organu; (ii) umowa emisji musi umożliwić IORP odroczenie wypłaty odsetek od pożyczki; (iii) roszczenia pożyczkodawcy wobec IORP muszą być spłacane dopiero po zaspokojeniu roszczeń wszystkich niepodporządkowanych wierzycieli; (iv) dokumenty regulujące emisję papierów wartościowych muszą przewidywać zdolność długu i niespłaconych odsetek do absorpcji strat i umożliwiają IORP kontynuację działalności; oraz (v) uwzględniane muszą być jedynie kwoty w pełni opłacone. Do celów lit. a) kapitał pożyczek podporządkowanych musi spełniać również następujące warunki: (i) uwzględniane są jedynie fundusze w pełni opłacone; (ii) w przypadku pożyczek z ustalonym terminem wymagalności pierwotny termin wymagalności wynosi co najmniej pięć lat; nie później niż rok przed terminem spłaty IORP przedstawia właściwym organom do			
--	--	--	--	--

	zatwierdzenia plan przedstawiający sposób utrzymania dostępnego marginesu wypłacalności na wymaganym poziomie lub podniesienia go do tego poziomu w terminie wymagalności, chyba że przez okres co najmniej pięciu lat przed terminem spłaty stopniowo ograniczany jest zakres, w jakim pożyczka może być zaliczona jako składnik dostępnego marginesu wypłacalności; właściwe organy mogą zezwolić na przedterminową spłatę takich pożyczek, pod warunkiem że IORP udzielająca pożyczki wystąpi z takim wnioskiem, a jej dostępny margines wypłacalności nie spadnie poniżej wymaganego poziomu; (iii) pożyczki, których termin wymagalności nie jest ustalony, podlegają spłacie tylko z zachowaniem pięcioletniego terminu wypowiedzenia, chyba że nie są już one uważane za składnik dostępnego marginesu wypłacalności lub wcześniejsza spłata wymaga specjalnej uprzedniej zgody właściwych organów; w tym ostatnim przypadku IORP powiadamia właściwe organy nie później niż sześć miesięcy przed datą proponowanej spłaty, określając dostępny margines wypłacalności i wymagany margines wypłacalności zarówno przed dokonaniem spłaty, jak i po nim; właściwe organy zezwalają na spłatę pożyczki tylko w przypadku, gdy wysokość dostępnego marginesu wypłacalności IORP nie spadnie poniżej wymaganego poziomu; (iv) umowa pożyczki nie zawiera żadnych klauzul przewidujących, że w szczególnych okolicznościach, innych niż likwidacja IORP, zadłużenie będzie wymagalne przed uzgodnionymi terminami spłaty; oraz (v) umowa pożyczki może zostać zmieniona jedynie po otrzymaniu od właściwych organów oświadczenia, że nie wnoszą one sprzeciwu wobec planowanych zmian;			
--	--	--	--	--

Art. 16 ust. 4	4. Po złożeniu przez IORP, do właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego, wniosku wraz z potwierdzającymi dowodami oraz za zgodą tego właściwego organu, na dostępny margines wypłacalności może również składać się: a) w przypadku gdy nie stosuje się metody Zillmera lub gdy jest ona stosowana, lecz uzyskana kwota jest niższa od narzutu z tytułu kosztów akwizycji wliczonych do składki – różnica między rezerwą matematyczną nieobliczaną lub tylko częściowo obliczaną metodą Zillmera a rezerwą matematyczną obliczaną metodą Zillmera, w stosunku odpowiadającym narzutowi z tytułu kosztów akwizycji wliczonych do składki; b) wszelkie ukryte rezerwy netto wynikające z wyceny aktywów, o ile takie ukryte rezerwy netto nie mają charakteru nadzwyczajnego; c) połowa nieopłaconego kapitału zakładowego lub kapitału założycielskiego, jeżeli opłacona część wynosi 25 % tego kapitału, do wysokości 50 % dostępnego marginesu wypłacalności lub wymaganego marginesu wypłacalności, w zależności od tego, która z tych wartości jest niższa. Wielkość, o której mowa w lit. a), nie może przekroczyć 3,5 % sumy różnic między odpowiednimi sumami kapitału działalności z zakresu ubezpieczeń na życie i pracowniczych programów emerytalnych a rezerwami matematycznymi dla wszystkich polis, dla których możliwe jest stosowanie metody Zillmera. Różnicę tę pomniejsza się o kwotę niezamortyzowanych kosztów uzyskania, zaksięgowaną jako aktywa.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 17 ust. 1	Wymagany margines wypłacalności	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli

	1. Wymagany margines wypłacalności ustala się zgodnie z ust. 2–6 stosownie do przyjętych zobowiązań.			jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 17 ust. 2	2. Wymagany margines wypłacalności równy jest sumie następujących dwóch wyników: a) wynik pierwszy: otrzymuje się, mnożąc część odpowiadającą 4 % rezerw matematycznych brutto związanych z ubezpieczeniami bezpośrednimi i reasekuracją czynną wraz z cesjami reasekuracyjnymi przez odnotowany w poprzednim roku obrotowym stosunek rezerw matematycznych pomniejszonych o cesje reasekuracyjne do sumy rezerw matematycznych brutto, nie mniejszy niż 85 %; a) wynik drugi: otrzymuje się, dla polis, w których kapitał podwyższonego ryzyka nie jest liczbą ujemną, mnożąc część odpowiadającą 0,3 % takiego kapitału przyjętego przez IORP do ubezpieczenia przez odnotowany w ostatnim roku obrotowym stosunek łącznej wielkości kapitału podwyższonego ryzyka zatrzymanego jako	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

	zobowiązanie IORP po uwzględnieniu cesji i retrocesji reasekuracyjnych do łącznej wielkości kapitału podwyższonego ryzyka brutto wraz z reasekuracją, nie mniejszy niż 50 %. W przypadku terminowego ubezpieczenia na wypadek śmierci, obejmującego okres maksymalnie trzech lat, część ta wynosi 0,1 %. W przypadku takiego ubezpieczenia na okres dłuższy niż trzy lata, lecz nieprzekraczający pięciu lat, część ta wynosi 0,15 %.			
Art. 17 ust. 3	3. W przypadku dodatkowych ubezpieczeń, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2009/138/WE, wymagany margines wypłacalności jest równy wymaganemu marginesowi wypłacalności dla IORP, o którym mowa w art. 18.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 17 ust. 4	4. W przypadku operacji polegających na tworzeniu funduszy amortyzacyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (ii) dyrektywy 2009/138/WE, wymagany margines wypłacalności jest równy części odpowiadającej 4 % rezerw matematycznych obliczonych zgodnie z ust. 2a.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym.

				Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 17 ust. 5	5. W przypadku operacji, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (i) dyrektywy 2009/138/WE, wymagany margines wypłacalności jest równy 1 % odpowiadających im aktywów.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 17 ust. 6	6. W przypadku ubezpieczeń powiązanych z funduszami inwestycyjnymi i objętych art. 2 ust. 3 lit. a) ppkt (i) i (ii) dyrektywy 2009/138/WE oraz w przypadku operacji, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b) ppkt (iii)–(v) dyrektywy 2009/138/WE, wymagany margines wypłacalności równy jest sumie następujących składników: a) jeżeli IORP ponosi ryzyko inwestycyjne – części odpowiadającej 4 % rezerw techniczno-	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym.

	ubezpieczeniowych, obliczonych zgodnie z ust. 2 lit. a); b) jeżeli IORP nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, lecz środki mające pokryć koszty zarządu zostały ustalone na okres ponad pięciu lat – części odpowiadającej 1 % rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, obliczonych zgodnie z ust. 2 lit. a); c) jeżeli IORP nie ponosi ryzyka inwestycyjnego, a środki mające pokryć koszty zarządu zostały ustalone na okres nieprzekraczający pięciu lat – wielkości równej 25 % kosztów administracyjnych netto za ubiegły rok obrotowy w odniesieniu do takich ubezpieczeń i operacji; b) d) jeżeli IORP pokrywa ryzyko z tytułu śmierci – części odpowiadającej 0,3 % kapitału podwyższonego ryzyka obliczonego zgodnie z ust. 2 lit. b).			Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 18 ust. 1	Wymagany margines wypłacalności do celów art. 17 ust. 3 1. Wymagany margines wypłacalności ustala się na podstawie rocznej kwoty składek lub wkładów bądź na podstawie średniej wielkości odszkodowań i świadczeń z ostatnich trzech lat obrotowych.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

Art. 18 ust. 2	2. Kwota wymaganego marginesu wypłacalności jest równa wyższemu z dwóch wyników ustanowionych w ust. 3 i 4.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 18 ust. 3	3. Podstawę składki oblicza się z wykorzystaniem przypisanych składek i wkładów brutto, zgodnie z poniższym obliczeniem, lub zarobionych składek i wkładów brutto, zależnie od tego, która z tych wartości jest wyższa. Składki lub wkłady (wraz z opłatami dodatkowymi w stosunku do składek lub wkładów) należne z ubezpieczeń bezpośrednich w poprzednim roku obrotowym są agregowane. Do sumy tej dodaje się kwotę składek z tytułu reasekuracji przyjętych w poprzednim roku obrotowym. Następnie od uzyskanej sumy odejmuje się łączną kwotę składek lub wkładów anulowanych w poprzednim roku obrotowym, jak również łączną kwotę podatków i innych opłat dotyczących zagregowanych składek lub wkładów. Tak otrzymaną kwotę dzieli się na dwie części, z których pierwsza obejmuje kwotę do 50 000 000 EUR, a druga –	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

	nadwyżkę przewyższającą tę kwotę; oblicza się odpowiednio 18 % części pierwszej i 16 % części drugiej, a następnie dodaje do siebie te wartości. Otrzymaną w ten sposób sumę mnoży się przez odnotowany w odniesieniu do sum z poprzednich trzech lat obrotowych stosunek kwoty odszkodowań i świadczeń pozostałych na udziale IORP po pomniejszeniu o kwoty należne z tytułu reasekuracji, do kwoty odszkodowań i świadczeń brutto; stosunek ten nie może być mniejszy niż 50 %.			
Art. 18 ust. 4	4. Podstawę odszkodowań i świadczeń oblicza się w następujący sposób: Kwoty odszkodowań i świadczeń wypłaconych w odniesieniu do ubezpieczeń bezpośrednich (bez odejmowania odszkodowań i świadczeń na udziale reasekuranatów i retrocesjonariuszy) w okresach określonych w ust. 1 są agregowane. Do tej sumy dodaje się kwotę odszkodowań i świadczeń wypłaconych w odniesieniu do reasekuracji lub retrocesji czynnej w tych samych okresach oraz wartość rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, utworzonych na koniec poprzedniego roku obrotowego. Od tej sumy odejmuje się kwoty odzyskane w okresach określonych w ust. 1. Następnie od pozostałej sumy odejmuje się wartość rezerw na niewypłacone odszkodowania i świadczenia z tytułu ubezpieczeń bezpośrednich i reasekuracji czynnej, utworzonych na początku drugiego roku obrotowego poprzedzającego ostatni rok obrotowy, za który sporządzono sprawozdanie finansowe. Jedną trzecią uzyskanej w ten sposób kwoty dzieli się na dwie części, z których pierwsza obejmuje kwotę do 35	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.

	000 000 EUR, a druga – nadwyżkę ponad tę kwotę; oblicza się odpowiednio 26 % części pierwszej i 23 % części drugiej, a następnie dodaje do siebie te wartości. Otrzymałą w ten sposób sumę mnoży się przez odnotowany w odniesieniu do sum z poprzednich trzech lat obrotowych stosunek kwoty odszkodowań i świadczeń na udziale IORP po odjęciu kwot należnych z tytułu reasekuracji do kwoty odszkodowań i świadczeń brutto; stosunek ten nie może być mniejszy niż 50 %.			
Art. 18 ust. 5	5. W przypadku gdy wymagany margines wypłacalności obliczony zgodnie z ust. 2, 3 i 4 jest mniejszy od wymaganego marginesu wypłacalności dla poprzedniego roku, wówczas wymagany margines wypłacalności jest co najmniej równy wymaganemu marginesowi wypłacalności dla poprzedniego roku pomnożonemu przez stosunek wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na koniec ostatniego roku obrotowego do wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych na niewypłacone odszkodowania i świadczenia na początek ostatniego roku obrotowego. W obliczeniach tych rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe obliczane są bez uwzględniania reasekuracji, lecz powyższy stosunek nie może być wyższy niż 1.	N		Przedmiotowe regulacje dyrektywy nie dotyczą pracowniczych funduszy emerytalnych (czyli jedynej instytucji spełniającej definicję IORP w Polsce), ponieważ pracownicze fundusze emerytalne działają w oparciu o zasadę zdefiniowanej składki (defined contribution – DC). Programy te nie posiadają ani mechanizmu gwarancji ani komponentu ubezpieczeniowego związanego z ryzykiem biometrycznym. Programy będące czystą formą programów opartych o zasadę DC są z definicji wypłacalne w całości, stąd też regulacje odnoszące się do marginesu wypłacalności ich nie dotyczą, a zatem nie ma potrzeby implementacji przedmiotowego przepisu.
Art. 19 ust. 1	Reguły inwestowania 1. Państwa członkowskie wymagają od IORP zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, <u>aby inwestowały zgodnie z zasadą „ostrożnego inwestora”</u>, w szczególności zgodnie z następującymi regułami: a) aktywa są inwestowane w najlepszym długoterminowym interesie ogółu uczestników i	W/T	Art. 139 ustawy o OIFFE	Art. 139 <u>Fundusz lokuje swoje aktywa zgodnie z przepisami niniejszej ustawy, dążąc do osiągnięcia maksymalnego stopnia bezpieczeństwa i rentowności dokonywanych lokat.</u>

	beneficjentów. W przypadku potencjalnego konfliktu interesów, IORP lub podmiot, który zarządza jej portfelem, zapewnia, aby inwestycja była dokonywana wyłącznie w interesie uczestników i beneficjentów; b) w myśl zasady „ostrożnego inwestora” państwa członkowskie umożliwiają IORP uwzględnianie potencjalnych długoterminowych skutków decyzji inwestycyjnych dla czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem; c) aktywa są inwestowane w taki sposób, aby zapewnić bezpieczeństwo, jakość, płynność i rentowność portfela jako całości; d) aktywa są inwestowane głównie na rynkach regulowanych. Inwestowanie w aktywa, które nie są dopuszczone do obrotu na regulowanych rynkach finansowych, musi w każdym wypadku być utrzymywane na ostrożnym poziomie; e) inwestowanie w instrumenty pochodne jest możliwe w zakresie, w jakim takie instrumenty przyczyniają się do zmniejszenia ryzyka inwestycji lub ułatwienia efektywnego zarządzania portfelem. Muszą być one wycenione na ostrożnej podstawie, z uwzględnieniem aktywów bazowych, i włączone do wyceny aktywów IORP. IORP unikają również nadmiernej ekspozycji na ryzyko pojedynczego kontrahenta i innych transakcji instrumentami pochodnymi; f) aktywa są właściwie dywersyfikowane w taki sposób, aby unikać nadmiernego uzależnienia od poszczególnego składnika aktywów, emitenta lub grupy przedsiębiorstw oraz kumulacji ryzyk w portfelu jako całości.			Regulacje dotyczące działalności inwestycyjnej pracowniczych funduszy emerytalnych, czyli polskich IORP są szczegółowo opisane w rozdziale 15 ustawy o OIFFE (art. 139-156). <i>Wydaje się jednak wskazanym dodanie przepisu umożliwiającego pracowniczym funduszom uwzględnianie w polityce inwestycyjnej czynników ESG (środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem/ladem korporacyjnym), np. poprzez dodanie w ustawie o OIFFE art. 139a w brzmieniu:</i> Art. 139a <i>Fundusz w swojej działalności inwestycyjnej może uwzględniać potencjalne, długoterminowe skutki decyzji inwestycyjnych w stosunku do czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem.</i>
--	---	--	--	--

	Inwestycje w aktywa emitowane przez tego samego emitenta lub emitentów należących do tej samej grupy nie mogą narażać IORP na nadmierną koncentrację ryzyka; g) inwestowanie w instytucję finansującą nie może przekroczyć 5 % portfela jako całości, a w przypadku gdy instytucja finansująca należy do grupy, inwestowanie w instytucje należące do tej samej grupy co instytucja finansująca nie może przekroczyć 10 % tego portfela. W przypadku gdy IORP jest finansowana przez kilka instytucji, inwestowanie w te instytucje finansujące musi być dokonywane w sposób ostrożny, z uwzględnieniem potrzeby właściwej dywersyfikacji. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu wymogów, o których mowa w lit. f) i g), do inwestycji w obligacje państwowe.			
Art., 19 ust. 2	2. Uwzględniając wielkość, charakter, skalę i stopień złożoności działalności nadzorowanych IORP, państwa członkowskie zapewniają, aby <u>właściwe organy monitorowały poprawność procedur IORP dotyczących przeprowadzania oceny kredytowej, oceniały korzystanie z odniesień do ratingów kredytowych</u>, wydanych przez agencje ratingowe w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 15) , <u>w ramach ich polityki inwestycyjnej i, w stosownych przypadkach, zachęcały do łagodzenia skutków takich odniesień w celu ograniczenia wyłączonego i mechanicznego polegania na takich ratingach kredytowych.</u>	W	Art. 146a ust. 1 oraz 204 ust. 1 i 3 ustawy o OIFFE	Art. 146a 1. <u>Pracowniczy fundusz nie może polegać wyłącznie lub automatycznie na ratingach kredytowych sporządzanych przez zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej</u> lub wykorzystywać ich jako jedyne parametru przy ocenie ryzyka związanego z lokowaniem aktywów pracowniczego funduszu. (...) Art. 204 1. W ramach nadzoru nad działalnością funduszy organ nadzoru jest uprawniony w szczególności do:

				1) żądania udostępnienia przez towarzystwo kopii dokumentów związanych z działalnością funduszu lub towarzystwa oraz zapoznawania się z ich treścią; 2) żądania wszelkich informacji i wyjaśnień, dotyczących działalności funduszu lub towarzystwa, od członków zarządu, rady nadzorczej, pracowników towarzystwa oraz innych osób związanych z towarzystwem lub funduszem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; 3) żądania udostępnienia przez depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień dotyczących wykonywanych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa. (...) 3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, <u>organ nadzoru powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia.</u> (...)
Art. 19 ust. 3	3. Rodzime państwo członkowskie <u>zakazuje IORP zaciągania pożyczek lub działania na rzecz osób trzecich</u>	W	Art. 150 pkt 3 ustawy o OIFFE	Art. 150

	w charakterze poręczyciela. Jednakże państwa członkowskie mogą upoważnić IORP do prowadzenia niektórych operacji zaciągania pożyczek wyłącznie w celach utrzymania płynności i tylko na okres przejściowy.			<u>Fundusz nie może:</u> (...) 3) <u>udzielać pożyczek, gwarancji i poręczeń</u>, z zastrzeżeniem art. 141 ust. 1 i art. 151 Przywołane wyżej przepisy regulują, odpowiednio, w jakie kategorie lokat mogą być lokowane aktywa funduszu (m.in. dopuszczone są obligacje skarbowe, polskie lub zagraniczne, które de facto są formą pożyczki), oraz zasady na jakich fundusz może udzielać pożyczek papierów wartościowych będących przedmiotem obrotu na rynku regulowanym.
Art. 19 ust. 4	4. <u>Państwa członkowskie nie wymagają od IORP zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach inwestowania w określone rodzaje aktywów.</u>	N		W Polsce pracownicze fundusze emerytalne mogą dowolnie inwestować w określone rodzaje aktywów, z zachowaniem limitów i zastrzeżeń określonych w ustawie o OIFFE.
Art. 19 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla art. 30, <u>państwa członkowskie nie uzależniają decyzji inwestycyjnych IORP zarejestrowanej lub wykonującej działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach lub osoby zarządzającej jej inwestycjami od jakiegokolwiek uprzedniego zatwierdzenia lub wymogów w zakresie systematycznego powiadamiania.</u>	N		W Polsce polityka inwestycyjna pracowniczych programów emerytalnych nie wymaga zatwierdzenia lub notyfikacji do organu nadzoru.
Art. 19 ust. 6	6. Zgodnie z ust. 1–5, państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do IORP zarejestrowanych lub wykonujących działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, ustanowić bardziej szczegółowe reguły, w tym reguły ilościowe, pod warunkiem że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi dla odzwierciedlenia pełnego zakresu programów emerytalnych obsługiwanych przez te IORP.	N/W/T	Art. 141 ustawy o OIFFE	Przepisy art. 19 ust. 6 lit a-b dyrektywy dotyczą IORP opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia (DB), nie mają zatem zastosowania do działających w Polsce pracowniczych funduszy emerytalnych, opartych o zasadę zdefiniowanej składki (DC). W odniesieniu do instrumentów opisanych w art. 19 ust. 6 lit c dyrektywy, pracownicze

	Jednakże państwa członkowskie nie stawiają przeszkód IORP w: a) inwestowaniu do 70 % aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych lub całego portfela w odniesieniu do programów, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestowania w akcje, zbywalne papiery wartościowe traktowane jako udziały i obligacje korporacyjne dopuszczone do obrotu na rynkach regulowanych lub w ramach MTF lub OTF i decydowaniu o relatywnej wadze tych papierów wartościowych w ich portfelu inwestycyjnym. Jednakże państwa członkowskie mogą, pod warunkiem że jest to uzasadnione względami ostrożnościowymi, zastosować niższy limit wynoszący nie mniej niż 35 % wobec IORP, które obsługują programy emerytalne z długoterminową gwarancją stóp procentowych, ponoszą ryzyko inwestycyjne i same zapewniają gwarancję; b) inwestowaniu do 30 % aktywów stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w aktywa denominowane w walutach innych niż pasywa; c) inwestowaniu w instrumenty o długoterminowym horyzoncie inwestycyjnym, które nie znajdują się w obrocie na rynkach regulowanych, MTF lub OTF; d) <u>inwestowaniu w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez EBI w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych, europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskich funduszy venture capital.</u>			fundusze emerytalne mogą, na podstawie przepisów ustawy o OIFFE lokować swoje aktywa w szereg kategorii lokat i instrumentów o takiej charakterystyce. <i>Wydaje się jednak zasadnym skonstruowanie przepisu umożliwiającego pracownikom funduszom emerytalnym inwestowanie w instrumenty emitowane lub gwarantowane przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskich długoterminowych funduszy inwestycyjnych, europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskich funduszy venture capital. Proponuje się zatem dodanie w art. 141 ust. 1 pkt 35 w brzmieniu:</i> Art. 141 <i>1. Aktywa funduszu mogą być lokowane z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 146 wyłącznie w następujących kategoriach lokat:</i> <i>35) instrumentach emitowanych lub gwarantowanych przez Europejski Bank Inwestycyjny w ramach Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, europejskich długoterminowych funduszach inwestycyjnych, europejskich funduszach na rzecz przedsiębiorczości społecznej i europejskich funduszach venture capital.</i>
--	---	--	--	---

Art. 19 ust. 7	7. Ust. 6 nie wyklucza prawa państw członkowskich, aby wymagać stosowania przez IORP, które są zarejestrowane lub wykonują działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, bardziej rygorystycznych reguł inwestowania również na zasadach indywidualnych, pod warunkiem że są one uzasadnione względami ostrożnościowymi, w szczególności z uwagi na zobowiązania zaciągnięte przez IORP.	N		
Art. 19 ust. 8	8. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego IORP prowadzącej działalność transgraniczną, o której mowa w art. 11, nie ustanawiają innych reguł inwestowania niż reguły określone w ust. 1–6 w odniesieniu do części aktywów, które pokrywają rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe na działalność transgraniczną.	N		
Art. 20 ust. 1	Odpowiedzialność organu zarządzającego lub nadzorczego. 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>organ zarządzający lub nadzorczy IORP ponosił ostateczną odpowiedzialność na mocy prawa krajowego za przestrzeganie przez daną IORP przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych</u> przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.	W	Art. 48 i 48a ustawy o OIFFE	Art. 48 1. Towarzystwo odpowiada wobec członków funduszu za wszelkie szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swych obowiązków w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie tych obowiązków jest spowodowane okolicznościami, za które towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności i którym nie mogło zapobiec mimo dołożenia najwyższej staranności. 2. Za szkody z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, fundusz nie ponosi odpowiedzialności. 3. Jeżeli powszechnie towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności za szkodę na podstawie ust. 1,

				szkoda jest pokrywana ze środków Funduszu Gwarancyjnego, chyba że szkoda nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego. 4. Przepis ust. 3 stosuje się także w razie ogłoszenia upadłości powszechnego towarzystwa, jeżeli szkoda, za którą towarzystwo ponosi odpowiedzialność, nie może być pokryta z jego masy upadłości. 4a. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do dobrowolnego funduszu. 5. Powierzenie wykonywania niektórych obowiązków osobie trzeciej nie ogranicza odpowiedzialności towarzystwa. Art. 48a Powierzenie przez fundusz lub towarzystwo niektórych obowiązków osobie trzeciej nie wyłącza odpowiedzialności towarzystwa określonej w art. 62, 197, 198 i 204.
Art. 20 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla roli partnerów społecznych w zarządzaniu IORP.	N		
Art. 21 ust. 1	Ogólne wymogi w zakresie zarządzania 1. <u>Państwa członkowskie nakładają na wszystkie IORP wymóg wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania, który zapewnia należyte i ostrożne zarządzanie prowadzoną działalnością.</u> System ten obejmuje odpowiednią i przejrzystą strukturę organizacyjną, w której zakresy odpowiedzialności są jasno przypisane i odpowiednio podzielone, oraz skuteczny system zapewniający przekazywanie informacji. <u>System zarządzania obejmuje uwzględnianie przy podejmowaniu</u>	T	Art. 194a ust. 1-3 ustawy o OIFFE	Art. 194a 1. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz są obowiązane do przygotowania deklaracji zasad polityki inwestycyjnej funduszu. 2. Deklaracja obejmuje co najmniej przedstawienie wdrożonych metod oceny ryzyka i procedur zarządzania ryzykiem oraz zasad alokacji środków w papiery wartościowe.

	<u>decyzji inwestycyjnych czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych i podlega regularnym przeglądom wewnętrznym.</u>		3. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz przekazują deklarację organowi nadzoru co 3 lata lub niezwłocznie po wprowadzeniu istotnych zmian w polityce inwestycyjnej funduszu. (...) <i>W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej systemu zarządzania. Dlatego wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownicze fundusze emerytalne do wprowadzenia odpowiedniego systemu zarządzania, np. poprzez dodanie po rozdziale 2 ustawy o OIFFE rozdziału 2a. Zarządzanie pracowniczym funduszem, obejmującego art. 26a-d.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 26a w brzmieniu:</i> Art. 26a <u>1. Pracowniczy fundusz obowiązany jest do przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu zarządzania, który zapewnia należyte i ostrożne zarządzanie prowadzoną działalnością.</u> <u>2. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1 obejmuje strukturę organizacyjną, w której zakresy odpowiedzialności są jasno przypisane i odpowiednio podzielone, oraz skuteczny system przekazywania informacji.</u> <u>3. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1 obejmuje uwzględnianie przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych czynników środowiskowych, społecznych i czynników</u>
--	---	--	---

				<u>związanych z zarządzaniem w odniesieniu do aktywów inwestycyjnych i podlega regularnym przeglądom wewnętrznym.</u> <u>4. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1 musi być proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności pracowniczego funduszu.</u>
Art. 21 ust. 2	2. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1, musi być proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności IORP.	T		<i>W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji dotyczącej systemu zarządzania. Dlatego wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownice fundusze emerytalne do wprowadzenia odpowiedniego systemu zarządzania, np. poprzez dodanie po rozdziale 2 ustawy o OIFFE rozdziału 2a. Zarządzanie pracowniczym funduszem, obejmującego art. 26a-d.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 26a ust. 4 w brzmieniu:</i> <i>Art. 26a</i> <i>(...)</i> <u>4. System zarządzania, o którym mowa w ust. 1 musi być proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności pracowniczego funduszu.</u>
Art. 21 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP ustanawiały i stosowały sporządzone na piśmie zasady dotyczące zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego oraz, w stosownych przypadkach, działań aktuarialnych i outsourcingu. Te sporządzone na piśmie zasady podlegają uprzedniemu zatwierdzeniu przez organ</u>	T	Art. 194a ust. 1-2 ustawy o OIFFE	Art. 194a 1. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz są obowiązane do przygotowania deklaracji zasad polityki inwestycyjnej funduszu.

	<u>zarządzający lub nadzorczy IORP oraz przeglądowi przynajmniej co trzy lata i dostosowuje się je do wszelkich istotnych zmian w systemie lub obszarze, którego dotyczą.</u>		2. Deklaracja obejmuje co najmniej przedstawienie wdrożonych metod oceny ryzyka i procedur zarządzania ryzykiem oraz zasad alokacji środków w papiery wartościowe. (...) <i>W aktualnie obowiązujących przepisach brak jest regulacji nakładającej na pracownicze fundusze emerytalne obowiązek sporządzenia pisemnego dokumentu obejmującego zasady zarządzania ryzykiem, audytu wewnętrznego oraz korzystania z outsourcingu.</i> <i>Działania aktuarialne nie muszą zostać ujęte ponieważ nie mają one zastosowania do programów opartych o zasadę DC, a takimi są polskie pracownicze programy emerytalne.</i> <i>Dlatego wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownicze fundusze emerytalne do wprowadzenia odpowiedniego systemu zarządzania, np. poprzez dodanie po rozdziale 2 ustawy o OIFFE rozdziału 2a. Zarządzanie pracowniczym funduszem, obejmującego art. 26a-d.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 26b w brzmieniu:</i> <i>Art. 26b</i> <i><u>1. Pracowniczy fundusz obowiązany jest do przygotowania pisemnego dokumentu określającego zasady</u></i> <i>1) <u>zarządzania ryzykiem,</u></i> <i>2) <u>audytu wewnętrznego,</u></i>
--	--	--	--

				3) <u>korzystania z outsourcingu.</u> 2. <u>Zasady o których mowa w ust. 1 podlegają zatwierdzeniu przez pracownicze towarzystwo oraz przeglądowi funkcjonowania co 3 lata od dnia ich zatwierdzenia.</u>
Art. 21 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP miały efektywny system kontroli wewnętrznej</u>. System ten obejmuje procedury administracyjne i księgowe, organizację kontroli wewnętrznej oraz odpowiednie ustalenia w zakresie sprawozdawczości na wszystkich szczeblach IORP.	T		Wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownicze fundusze emerytalne do wprowadzenia odpowiedniego systemu kontroli wewnętrznej, np. poprzez dodanie po rozdziale 2 ustawy o OIFFE rozdziału 2a. Zarządzanie pracowniczym funduszem, obejmującego art. 26a-d. Proponuje się dodanie art. 26c w brzmieniu: Art. 26c 1. <u>Pracowniczy fundusz obowiązany jest do przygotowania i wprowadzenia skutecznego systemu kontroli wewnętrznej.</u> 2. System kontroli wewnętrznej, o którym mowa w ust. 1 obejmuje: 1) procedury administracyjne i księgowe, 2) organizację kontroli wewnętrznej, 3) ustalenia w zakresie sprawozdawczości.
Art. 21 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP podejmowały rozsądne działania w celu zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia swojej działalności, co obejmuje opracowanie planów awaryjnych</u>. W tym celu IORP stosują odpowiednie i współmierne systemy, zasoby i procedury.	T		Wydaje się wskazane opracowanie przepisów, które obligowałyby pracownicze fundusze emerytalne do opracowania planów awaryjnych, np. poprzez dodanie po rozdziale 2 ustawy o OIFFE rozdziału 2a. Zarządzanie pracowniczym funduszem, obejmującego art. 26a-d.

				<i>Proponuje się dodanie art. 26d w brzmieniu:</i> Art. 26d <i>Celem zapewnienia ciągłości i regularności prowadzenia działalności <u>pracowniczy fundusz obowiązany jest do przygotowania planów awaryjnych, obejmujących odpowiednie systemy, zasoby i procedury.</u></i>
Art. 21 ust. 6	6. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>faktycznym zarządzaniem IORP zajmowały się co najmniej dwie osoby</u>. Na podstawie uzasadnionej oceny przeprowadzonej przez właściwe organy państwa członkowskie mogą zezwolić, by IORP zarządzała faktycznie tylko jedna osoba. Ocena ta uwzględnia rolę partnerów społecznych w ogólnym zarządzaniu IORP, a także wielkość, charakter, skalę i stopień złożoności jej działalności.	W	Art. 9 ust. 2 oraz art. 39 ust. 1-1a ustawy o OIFFE	Art. 9 (...) 2. Fundusz tworzony jest wyłącznie przez towarzystwo Art. 39 1. Władzami towarzystwa są: 1) zarząd; 2) rada nadzorcza; 3) walne zgromadzenie. 1a. <u>Zarząd towarzystwa nie może liczyć mniej niż trzy osoby.</u> (...)
Art. 22 ust. 1	Wymogi dotyczące kompetencji i reputacji w zarządzaniu. 1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały spełnianie przez osoby, które faktycznie zarządzają IORP, osoby, które pełnią kluczowe funkcje oraz, w stosownych przypadkach, osoby lub podmioty, którym zlecono kluczową funkcję w drodze outsourcingu	W	Art. 41 ustawy o OIFFE	Art. 41 1. Członkiem zarządu towarzystwa może być osoba, która spełnia łącznie następujące wymogi: 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

	zgodnie z art. 31, następujących wymogów przy wykonywaniu swoich zadań: a) wymóg kompetencji: (i) w przypadku osób, które faktycznie zarządzają IORP, oznacza to, że ich kwalifikacje, wiedza i doświadczenie są zbiorczo odpowiednie, aby umożliwić im zapewnienie należytego i ostrożnego zarządzania IORP; (ii) w przypadku osób, które pełnią kluczowe funkcje aktuarialne lub związane z audytem wewnętrznym, oznacza to, że ich kwalifikacje zawodowe, wiedza i doświadczenie są odpowiednie, aby umożliwić im właściwe wykonywanie ich kluczowych funkcji; (iii) w przypadku osób, które pełnią inne kluczowe funkcje, oznacza to, że ich kwalifikacje, wiedza i doświadczenie są odpowiednie, aby umożliwić im właściwe wykonywanie ich kluczowych funkcji; oraz b) wymóg reputacji: osoby te cieszą się nieposzlakowaną opinią i są uczciwe.			2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo skarbowe lub przestępstwo, o którym mowa w rozdziale 22; 3) posiada wyższe wykształcenie; 4) legitymuje się stażem pracy nie krótszym niż 7 lat; 5) daje rękojmię należytego wykonywania funkcji członka zarządu. 1a. Co najmniej dwie osoby wchodzące w skład zarządu towarzystwa, w tym prezes zarządu, muszą posiadać udowodnioną znajomość języka polskiego. 2. Przynajmniej jedna trzecia składu zarządu powinna legitymować się wyższym wykształceniem prawniczym, ekonomicznym lub być wpisana na listę doradców inwestycyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 1636, 1948 i 1997). 3. Wymóg określony w ust. 1 pkt 4 powinien być spełniony przez co najmniej dwie trzecie składu zarządu. 4.(uchylony) 5. Jeżeli wymogi określone w ust. 1a, 2 lub 3 nie są spełnione w związku z odwołaniem członka zarządu lub cofnięciem zezwolenia, o którym mowa w art. 59 ust. 3 i 4, towarzystwo jest
--	---	--	--	---

				obowiązane, w terminie 6 miesięcy, dostosować swoją działalność do wymogów określonych w ustawie.
Art. 22 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe <u>organy były zdolne ustalić, czy osoby, które faktycznie zarządzają IORP lub pełnią kluczowe funkcje, spełniają wymogi określone w ust. 1.</u>	W	Art. 41 ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 41 (...) <u>2. Przynajmniej jedna trzecia składu zarządu powinna</u> legitymować się wyższym wykształceniem prawniczym, ekonomicznym lub <u>być wpisana na listę doradców inwestycyjnych</u> w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 1636, 1948 i 1997). (...)
Art. 22 ust. 3	3. <u>W przypadku gdy rodzime państwo członkowskie wymaga od osób, o których mowa w ust. 1, dowodu nieposzlakowanej opinii, dowodu, że uprzednio nie ogłaszały one upadłości, lub obydwu tych dowodów</u> , to państwo członkowskie w przypadku obywateli innych państw członkowskich przyjmuje za wystarczający dowód wyciąg z rejestru sądowego innego państwa członkowskiego lub, jeżeli w innym państwie członkowskim nie ma rejestru sądowego, równoważny dokument dowodzący spełnienia tych wymogów, wydany przez właściwy organ sądowy lub administracyjny w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, lub w rodzimym państwie członkowskim.	N		W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów. Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.
Art. 22 ust. 4	4. W przypadku gdy żaden właściwy organ sądowy ani administracyjny w państwie członkowskim, którego obywatelem jest dana osoba, lub w rodzimym państwie członkowskim nie wydaje równoważnego dokumentu, o	N		W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów. Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do

	którym mowa w ust. 3, dopuszcza się, by zamiast tego dokumentu ta osoba przedstawiła oświadczenie złożone pod przysięgą. Jednakże w rodzimych państwach członkowskich, których przepisy nie przewidują oświadczenia składanego pod przysięgą, obywatele danych innych państw członkowskich powinni mieć możliwość okazania oświadczenia formalnego złożonego przez nich przed właściwym organem sądowym lub administracyjnym w rodzimym państwie członkowskim lub w państwie członkowskim, którego są obywatelami, bądź oświadczenia złożonego przed notariuszem w jednym z tych państw członkowskich. Taki organ lub notariusz wydaje zaświadczenie potwierdzające prawdziwość oświadczenia złożonego pod przysięgą lub oświadczenia formalnego.			pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.
Art. 22 ust. 5	5. Dowód, iż uprzednio nie ogłoszono upadłości, o którym mowa w ust. 3, można także przedstawić w postaci oświadczenia złożonego przez obywatela danego innego państwa członkowskiego przed właściwym organem sądowym lub organizacją zawodową bądź gospodarczą w tym innym państwie członkowskim.	N		W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów. Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.
Art. 22 ust. 6	6. Dokumenty, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, składa się w terminie trzech miesięcy od daty ich wydania.	N		W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów. Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.
Art. 22 ust. 7	7. Państwa członkowskie wyznaczają władze i organy właściwe do wydawania dokumentów, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, i powiadamiają o tym niezwłocznie pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję.	N		W polskim systemie prawnym nie ma takich wymogów. Przepisy zawarte w art. 22 ust. 3-7 dyrektywy są zatem bezprzedmiotowe w odniesieniu do

	Państwa członkowskie informują również inne państwa członkowskie i Komisję o organach lub podmiotach, którym przedkłada się dokumenty, o których mowa w ust. 3, 4 i 5, na poparcie wniosku o prowadzenie działalności, o której mowa w art. 11, na terytorium tego państwa członkowskiego.			pracowniczych funduszy emerytalnych w Polsce i nie wymagają transpozycji.
Art. 23 ust. 1	Polityka wynagrodzeń 1. <u>Państwa członkowskie wymagają, aby IORP ustanowiły i stosowały należytą politykę wynagrodzeń dotyczącą wszystkich osób, które faktycznie zarządzają IORP, pełnią kluczowe funkcje, oraz innych grup pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka IORP</u>, proporcjonalną do wielkości i organizacji wewnętrznej IORP, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności jej działalności.	T		<i>Obecnie przepisy ustawy o OIFFE nie regulują kwestii polityki wynagrodzeń zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi. Dlatego wskazanym jest przygotowanie przepisów w tym zakresie.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b w brzmieniu:</i> Art. 47b <u>1. Pracowniczy fundusz obowiązany jest ustanowić i stosować odpowiednią politykę wynagrodzeń wobec:</u> 1) zarządu towarzystwa, 2) członków rady nadzorczej towarzystwa, 3) innych grup pracowników pracowniczego towarzystwa których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka pracowniczego towarzystwa. 2. Pracowniczy fundusz regularnie podaje do publicznej wiadomości odpowiednie informacje dotyczące polityki wynagrodzeń funduszu, o ile nie stoi to w sprzeczności z odpowiednimi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.

				<i>3. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracowniczy fundusz przestrzega następujących zasad:</i> <i>1) politykę wynagrodzeń ustanawia się, wdraża i prowadzi zgodnie z działalnością, profilem ryzyka, celami i długoterminowym interesem, stabilnością finansową oraz wynikami pracowniczego funduszu jako całości; polityka wynagrodzeń wspiera należyte, ostrożne i skuteczne zarządzanie pracowniczym funduszem;</i> <i>2) polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami uczestników i beneficjentów programów emerytalnych obsługiwanych przez pracowniczy fundusz;</i> <i>3) w polityce wynagrodzeń uwzględnia się środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;</i> <i>4) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należytym i skutecznym zarządzaniem ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka, które nie jest zgodne z profilami ryzyka oraz zasadami pracowniczego funduszu;</i> <i>5) politykę wynagrodzeń stosuje się także do usługodawców, o których mowa w art. 26 ust. 3, art. 152-153 oraz art. 173a;</i> <i>6) pracowniczy fundusz ustanawia ogólne zasady polityki wynagrodzeń, jest odpowiedzialny za jej wdrażanie oraz dokonuje przeglądu i aktualizacji tej polityki przynajmniej co trzy lata;</i>
--	--	--	--	---

				7) <i>prowadzone jest jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń i nadzoru nad nimi.</i>
Art. 23 ust. 2	2. O ile rozporządzenie (UE) 2016/679 nie stanowi inaczej, <u>IORP regularnie podają do wiadomości publicznej odpowiednie informacje dotyczące polityki wynagrodzeń.</u>	T		<i>Obecnie przepisy ustawy o OIFFE nie regulują kwestii polityki wynagrodzeń zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi. Dlatego wskazanym jest przygotowanie przepisów w tym zakresie.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b w brzmieniu:</i> Art. 47b (...) 2. Pracowniczy fundusz regularnie podaje do publicznej wiadomości odpowiednie informacje dotyczące polityki wynagrodzeń funduszu, o ile nie stoi to w sprzeczności z odpowiednimi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych. (...)
Art. 23 ust. 3	3. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, IORP przestrzegają następujących zasad: a) politykę wynagrodzeń ustanawia się, wdraża i prowadzi zgodnie z działalnością, profilem ryzyka, celami i długoterminowym interesem, stabilnością finansową oraz wynikami IORP jako całości; polityka wynagrodzeń wspiera należyte, ostrożne i skuteczne zarządzanie IORP; b) polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami uczestników i	T		<i>Obecnie przepisy ustawy o OIFFE nie regulują kwestii polityki wynagrodzeń zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi. Dlatego wskazanym jest przygotowanie przepisów w tym zakresie.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 47b w brzmieniu:</i> Art. 47b

	beneficjentów programów emerytalnych obsługiwanych przez IORP; c) w polityce wynagrodzeń uwzględnia się środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów; d) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należyтым i skutecznym zarządzaniem ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka, które nie jest zgodne z profilami ryzyka oraz zasadami IORP; e) politykę wynagrodzeń stosuje się do IORP i do usługodawców, o których mowa w art. 31 ust. 1, chyba że ci usługodawcy są objęci zakresem stosowania dyrektyw, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b); f) IORP ustanawia ogólne zasady polityki wynagrodzeń; IORP dokonuje przeglądu i aktualizacji tej polityki przynajmniej co trzy lata oraz jest odpowiedzialna za jej wdrażanie; g) prowadzone jest jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń i nadzoru nad nimi.			(...) 3. Ustanawiając i stosując politykę wynagrodzeń, o której mowa w ust. 1, pracowniczy fundusz przestrzega następujących zasad: 1) politykę wynagrodzeń ustanawia się, wdraża i prowadzi zgodnie z działalnością, profilem ryzyka, celami i długoterminowym interesem, stabilnością finansową oraz wynikami pracowniczego funduszu jako całości; polityka wynagrodzeń wspiera należyte, ostrożne i skuteczne zarządzanie pracowniczym funduszem; 2) polityka wynagrodzeń jest zgodna z długoterminowymi interesami uczestników i beneficjentów programów emerytalnych obsługiwanych przez pracowniczy fundusz; 3) w polityce wynagrodzeń uwzględnia się środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów; 4) polityka wynagrodzeń jest zgodna z należyтым i skutecznym zarządzaniem ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka, które nie jest zgodne z profilami ryzyka oraz zasadami pracowniczego funduszu; 5) politykę wynagrodzeń stosuje się także do usługodawców, o których mowa w art. 26 ust. 3, art. 152-153 oraz art. 173a ustawy o OIFFE, 6) pracowniczy fundusz ustanawia ogólne zasady polityki wynagrodzeń, jest odpowiedzialny za jej wdrażanie oraz
--	--	--	--	---

				<i>dokonyuje przeglądu i aktualizacji tej polityki przynajmniej co trzy lata;</i> 7) <i>prowadzone jest jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń i nadzoru nad nimi.</i>
Art. 24 ust. 1	Przepisy ogólne, 1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP wprowadziły następujące kluczowe funkcje: <u>funkcję zarządzania ryzykiem, funkcję audytu wewnętrznego oraz, w stosownych przypadkach, funkcję aktuarialną</u>. IORP umożliwiają pełniącym kluczowe funkcje sprawowanie tych funkcji w obiektywny, uczciwy i niezależny sposób.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie są regulowane kwestie dotyczące kluczowych funkcji w pracowniczym funduszu.</i> <i>Należy mieć jednak na uwadze, że programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, zatem nie wymagają tworzenia funkcji aktuarialnej.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a w brzmieniu:</i> Art. 42a <u>1. Pracowniczy fundusz obowiązany jest do wprowadzenia następujących kluczowych funkcji:</u> 1) <u>zarządzania ryzykiem,</u> 2) <u>audytu wewnętrznego,</u> 2. Pracowniczy fundusz umożliwia osobom pełniącym kluczowe funkcje sprawowanie ich w obiektywny, uczciwy i niezależny sposób. 3. Pracowniczy fundusz może zezwalać jednej osobie lub jednostce organizacyjnej na pełnienie więcej niż jednej kluczowej funkcji, z wyjątkiem określonej w art. 42c funkcji audytu wewnętrznego, która jest sprawowana niezależnie od innych kluczowych funkcji.

				<i>4. Kluczowej funkcji w pracowniczym funduszu nie może pełnić osoba lub jednostka organizacyjna pełniącą podobną kluczową funkcję u pracodawcy.</i> <i>5. Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności pracowniczego funduszu, kluczowe funkcje może pełnić ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co u pracodawcy, pod warunkiem że pracowniczy fundusz wyjaśni, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z pracodawcą lub jak je rozwiązuje.</i> <i>6. Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję zgłasza wszelkie istotne ustalenia i zalecenia w zakresie pełnionych obowiązków pracowniczemu towarzystwu, które ustala, jakie działania należy podjąć.</i> <i>7. Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję obowiązana jest powiadomić powiadamia organ nadzoru, jeżeli pracownicze towarzystwo nie podejmie we właściwym czasie odpowiednich działań zaradczych w następujących przypadkach:</i> <i>1) gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję stwierdzi, że istnieje znaczne ryzyko, iż pracowniczy fundusz nie spełni istotnego wymogu ustawowego, i zgłosi to pracowniczemu towarzystwu oraz gdy mogłoby to mieć znaczący wpływ na interesy uczestników i beneficjentów; lub</i>
--	--	--	--	---

				2) <i>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję zauważy w związku z kluczową funkcją tej osoby lub jednostki organizacyjnej istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do pracowniczego funduszu i jego działalności oraz zgłosi to pracowniczemu towarzystwu.</i>
Art. 24 ust. 2	2. IORP mogą zezwalać jednej osobie lub jednostce organizacyjnej na pełnienie więcej niż jednej kluczowej funkcji, <u>z wyjątkiem określonej w art. 26 funkcji audytu wewnętrznego, która jest sprawowana niezależnie od innych kluczowych funkcji.</u>	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie są regulowane kwestie dotyczące kluczowych funkcji w pracowniczym funduszu. Należy mieć jednak na uwadze, że programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, funkcja aktuarialna nie powinna być obowiązkowa.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a w brzmieniu:</i> Art. 42a (...) 2. Pracowniczy fundusz może zezwalać jednej osobie lub jednostce organizacyjnej na pełnienie więcej niż jednej kluczowej funkcji, <u>z wyjątkiem określonej w art. 42c funkcji audytu wewnętrznego, która jest sprawowana niezależnie od innych kluczowych funkcji.</u> (...)

Art. 24 ust. 3	3. <u>Pojedyncza osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję nie może być osobą lub jednostką pełniącą podobną kluczową funkcję w instytucji finansującej.</u> Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności IORP, państwa członkowskie mogą zezwolić IORP, aby kluczowe funkcje pełniła ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co w instytucji finansującej, pod warunkiem że IORP wyjaśni, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z instytucją finansującą lub jak je rozwiązuje.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie są regulowane kwestie dotyczące kluczowych funkcji w pracowniczym funduszu. Należy mieć jednak na uwadze, że programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, funkcja aktuarialna nie powinna być obowiązkowa.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a w brzmieniu:</i> Art. 42a (...) 4. <u>Kluczowej funkcji w pracowniczym funduszu nie może pełnić osoba lub jednostka organizacyjna pełniącą podobną kluczową funkcję u pracodawcy,</u> 5. Biorąc pod uwagę wielkość, charakter, skalę i złożoność działalności pracowniczego funduszu, kluczowe funkcje może pełnić ta sama osoba lub jednostka organizacyjna co u pracodawcy, pod warunkiem że pracowniczy fundusz wyjaśni, jak zapobiega wszelkim konfliktom interesów z pracodawcą lub jak je rozwiązuje. (...)
Art. 24 ust. 4	4. <u>Pełniący kluczową funkcję zgłasza wszelkie istotne ustalenia i zalecenia w zakresie pełnionych przez niego obowiązków organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu IORP, który ustala, jakie działania należy podjąć.</u>	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie są regulowane kwestie dotyczące kluczowych funkcji w pracowniczym funduszu. Należy mieć jednak na uwadze, że programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, funkcja aktuarialna nie powinna być obowiązkowa.</i>

				<i>Proponuje się zatem dodanie art. 42a w brzmieniu:</i> Art. 42a (...) 6. <u>Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję zgłasza wszelkie istotne ustalenia i zalecenia w zakresie pełnionych obowiązków pracowniczemu towarzystwu, które ustala, jakie działania należy podjąć.</u> (...)
Art. 24 ust. 5	5. Bez uszczerbku dla wolności od samooskarżenia pełniący kluczową funkcję powiadamia organ właściwy dla IORP, jeżeli organ administrujący, zarządzający lub nadzorczy IORP nie podejmie we właściwym czasie odpowiednich <u>działań zaradczych</u> w następujących przypadkach: a) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję stwierdzi, że istnieje znaczne ryzyko, iż IORP nie spełni istotnego wymogu ustawowego</u>, i zgłosi to organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu IORP oraz gdy mogłoby to mieć znaczący wpływ na interesy uczestników i beneficjentów; lub b) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję zauważy w związku z kluczową funkcją tej osoby lub jednostki organizacyjnej istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do IORP i jej działalności oraz zgłosi to organowi</u>	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie są regulowane kwestie dotyczące kluczowych funkcji w pracowniczym funduszu. Należy mieć jednak na uwadze, że programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, funkcja aktuarialna nie powinna być obowiązkowa.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42a w brzmieniu:</i> Art. 42a (...) 7. Osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca kluczową funkcję obowiązana jest powiadamiać organ nadzoru, jeżeli pracownicze towarzystwo nie podejmie we właściwym czasie odpowiednich działań zaradczych w następujących przypadkach: 1) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję</u>

	administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu IORP.			<u>stwierdzi, że istnieje znaczne ryzyko, iż pracowniczy fundusz nie spełni istotnego wymogu ustawowego, i zgłosi to pracowniczemu towarzystwu oraz gdy mogłoby to mieć znaczący wpływ na interesy uczestników i beneficjentów; lub</u> 2) <u>gdy osoba lub jednostka organizacyjna pełniąca daną kluczową funkcję zauważy w związku z kluczową funkcją tej osoby lub jednostki organizacyjnej istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do pracowniczego funduszu i jego działalności oraz zgłosi to pracowniczemu towarzystwu.</u>
Art. 24 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają ochronę prawną osób powiadamiających właściwy organ zgodnie z ust. 5.	N	Art. 100 §1 Kodeksu Pracy	Art. 100 §1. Pracownik jest obowiązany wykonywać pracę sumiennie i starannie oraz stosować się do poleceń przełożonych, które dotyczą pracy, jeżeli nie są one sprzeczne z przepisami prawa lub umową o pracę. (...) Pracownik nie ma obowiązku wykonywania poleceń sprzecznych z prawem, np. nieujawniania informacji o nieprawidłowościach lub o sprzecznym z prawem postępowaniu pracodawcy. Może zatem ujawnić te informacje, zaś pracodawca nie może z tego tytułu wyciągnąć wobec niego konsekwencji.

Art. 25 ust. 1	Zarządzanie ryzykiem 1. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>IORP – w sposób proporcjonalny do ich wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności ich działalności – wprowadziły skuteczną funkcję zarządzania ryzykiem</u>. Funkcja ta powinna być zorganizowana w taki sposób, aby ułatwić funkcjonowanie systemu zarządzania ryzykiem, na potrzeby którego IORP przyjmują strategie, procesy i procedury sprawozdawcze konieczne do określenia, pomiaru i monitorowania rodzajów ryzyka, na które są lub mogą być narażone IORP i obsługiwane przez nie programy emerytalne, oraz współzależności między nimi, zarządzania tymi rodzajami ryzyka i regularnego składania sprawozdań organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu IORP, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i zagregowanym. System zarządzania ryzykiem musi być skuteczny i dobrze zintegrowany ze strukturą organizacyjną i z procesami decyzyjnymi IORP.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących kluczowych funkcji, w tym funkcji zarządzania ryzykiem.</i> <i>Należy jednak zauważyć, że w związku z kapitałowym charakterem pracowniczych funduszy emerytalnych, nie jest konieczne obejmowanie systemem zarządzania ryzykiem oceny ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia i tworzenia rezerw.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42b w brzmieniu:</i> Art. 42b <i>1. Funkcja zarządzania ryzykiem, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 1 ma na celu ułatwienie funkcjonowania skutecznego i zintegrowanego z procesami decyzyjnymi pracowniczego funduszu systemu zarządzania ryzykiem.</i> <i>2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 obejmuje rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w toku działalności pracowniczego funduszu lub w przedsiębiorstwach, którym – w stosownych przypadkach – zlecono w drodze outsourcingu zadania lub działalność pracowniczego funduszu co najmniej w następujących obszarach:</i> <i>1) zarządzanie aktywami i pasywami;</i> <i>2) inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i podobne instrumenty finansowe;</i>
---------------------------	---	----------	--	--

				3) zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji; 4) zarządzanie ryzykiem operacyjnym; 5) ubezpieczenia i inne techniki ograniczania ryzyka; 6) ryzyka środowiskowe, społeczne i dotyczące zarządzania, związane z portfelem inwestycyjnym i zarządzanie nim.
Art. 25 ust. 2	2. <u>System zarządzania ryzykiem obejmuje</u> – w sposób proporcjonalny do wielkości i organizacji wewnętrznej IORP, a także do wielkości, charakteru, zakresu i złożoności ich działalności – <u>rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w IORP lub przedsiębiorstwach, którym– w stosownych przypadkach – zlecono w drodze outsourcingu zadania lub działalność IORP co najmniej w następujących obszarach:</u> a) ocena ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia i tworzenie rezerw; b) zarządzanie aktywami i pasywami; c) inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i podobne instrumenty finansowe; d) zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji; e) zarządzanie ryzykiem operacyjnym; f) ubezpieczenia i inne techniki ograniczania ryzyka; g) ryzyko środowiskowe, społeczne i dotyczące zarządzania związane z portfelem inwestycyjnym i zarządzanie nim.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących kluczowych funkcji, w tym funkcji zarządzania ryzykiem.</i> <i>Należy jednak zauważyć, że w związku z kapitałowym charakterem pracowniczych funduszy emerytalnych, nie jest konieczne obejmowanie systemem zarządzania ryzykiem oceny ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia i tworzenia rezerw.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42b w brzmieniu:</i> Art. 42b (...) <u>2. System zarządzania ryzykiem, o którym mowa w ust. 1 obejmuje rodzaje ryzyka, które mogą wystąpić w toku działalności pracowniczego funduszu lub w przedsiębiorstwach, którym– w stosownych przypadkach – zlecono w drodze outsourcingu zadania lub działalność pracowniczego funduszu co najmniej w następujących obszarach:</u>

				a) zarządzanie aktywami i pasywami; b) inwestycje, w szczególności w instrumenty pochodne, sekurytyzacje i podobne instrumenty finansowe; c) zarządzanie płynnością i ryzykiem koncentracji; d) zarządzanie ryzykiem operacyjnym; e) ubezpieczenia i inne techniki ograniczania ryzyka; f) ryzyko środowiskowe, społeczne i dotyczące zarządzania związane z portfelem inwestycyjnym i zarządzanie nim.
Art. 25 ust. 3	3. W przypadku gdy zgodnie z warunkami programu emerytalnego uczestnicy i beneficjenci ponoszą pewne rodzaje ryzyka, system zarządzania ryzykiem uwzględnia również te rodzaje ryzyka z perspektywy uczestników i beneficjentów.	N		W związku z kapitałowym charakterem pracowniczych funduszy emerytalnych, uczestnicy i beneficjenci w Polsce nie ponoszą ryzyka w związku z czym nie ma potrzeby implementacji tego przepisu.
Art. 26	Funkcja audytu wewnętrznego. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP – w sposób proporcjonalny do ich wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości charakteru, skali i złożoności ich działalności – <u>zapewniły skuteczną funkcję audytu wewnętrznego. Funkcja audytu wewnętrznego obejmuje ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania</u>, w tym, w stosownych przypadkach, działalność zleconą w drodze outsourcingu.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących kluczowych funkcji, w tym funkcji audytu wewnętrznego.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE art. 42c w brzmieniu:</i> <i>Art. 42c</i> <i><u>Funkcja audytu wewnętrznego, o której mowa w art. 42a ust. 1 pkt 2 obejmuje ocenę adekwatności i skuteczności systemu kontroli wewnętrznej i innych elementów systemu zarządzania</u>, w tym, w stosownych przypadkach, działalność zleconą w drodze outsourcingu</i>

Art. 27 ust. 1	Funkcja aktuarialna 1. W przypadku, gdy sama IORP zapewnia pokrycie biometrycznych rodzajów ryzyka lub gwarantuje wyniki inwestycyjne albo dany poziom świadczeń, państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniły skuteczną funkcję aktuarialną w celu: a) koordynacji i nadzorowania obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; b) oceny adekwatności metodyki i stanowiących jej podstawę modeli stosowanych do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz przyjętych w tym celu założeń; c) oceny, czy dane wykorzystane do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są wystarczające i czy są odpowiedniej jakości; d) porównywania założeń stanowiących podstawę do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z danymi wynikającymi ze zgromadzonych doświadczeń; e) informowania organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego IORP o wiarygodności i adekwatności obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; f) wyrażania opinii na temat ogólnej polityki oceny ryzyka przyjmowanego do ubezpieczenia w przypadku IORP posiadającej taką politykę; g) wyrażania opinii na temat adekwatności umów ubezpieczeniowych w przypadku IORP posiadającej takie umowy; oraz h) przyczyniania się do skutecznego wdrażania systemu zarządzania ryzykiem.	N		Programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, zatem nie wymagają tworzenia funkcji aktuarialnej. Nie ma zatem potrzeby implementacji art. 27 ust. 1 dyrektywy.
---------------------------	---	----------	--	--

Art. 27 ust. 2	2. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP wyznaczyły co najmniej jedną niezależną osobę w danej IORP lub poza nią, odpowiedzialną za funkcję aktuarialną.	N		Programy emerytalne w formie pracowniczego funduszu emerytalnego są programami typu DC, zatem nie wymagają tworzenia funkcji aktuarialnej. Nie ma zatem potrzeby implementacji art. 27 ust. 2 dyrektywy.
Art. 28 ust. 1	Własna ocena ryzyka 1. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>IORP – w sposób proporcjonalny do ich wielkości i organizacji wewnętrznej, a także do wielkości, charakteru, skali i złożoności ich działalności – przeprowadzały i dokumentowały własną ocenę ryzyka.</u> <u>Tę ocenę ryzyka przeprowadza się przynajmniej co trzy lata</u> lub niezwłocznie po każdej istotnej zmianie w profilu ryzyka IORP lub programów emerytalnych obsługiwanych przez tę IORP. W przypadku istotnej zmiany w profilu ryzyka konkretnego programu emerytalnego ocenę ryzyka można ograniczyć do tego programu emerytalnego.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących własnej oceny ryzyka przez pracowniczego funduszu emerytalny.</i> <i>Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, że w programach opartych o zasadę DC nie może dojść do obniżenia świadczeń, w związku z czym implementacja art. 28 ust. 2 lit. e-f dyrektywy nie jest konieczna.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 146b w brzmieniu:</i> <i>Art. 146b</i> <i>1. <u>Pracowniczy fundusz obowiązany jest do prowadzenia i dokumentowania własnej oceny ryzyka.</u></i> <i>2. <u>Własną ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1 przeprowadza się przynajmniej co trzy lata</u> lub niezwłocznie po każdej istotnej zmianie w profilu ryzyka pracowniczego funduszu lub programów emerytalnych obsługiwanych przez pracowniczego funduszu.. W przypadku istotnej zmiany w profilu ryzyka konkretnego programu emerytalnego ocenę ryzyka można ograniczyć do tego programu emerytalnego.</i>

				3. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględnia wielkość i organizację wewnętrzną pracowniczego funduszu, jak również wielkość, charakter, skalę i złożoność jego działalności oraz obejmuje następujące elementy: 1) opis sposobu włączenia własnej oceny ryzyka do procesu zarządzania i procesów decyzyjnych pracowniczego funduszu; 2) ocenę skuteczności systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 42a ust. 1 pkt1; 3) opis, jak pracowniczy fundusz zapobiega konfliktom interesów z pracodawcą, w przypadku gdy pracowniczy fundusz zleca w drodze outsourcingu pełnienie kluczowych funkcji osobie lub jednostce organizacyjnej pełniącej podobną kluczową funkcję na rzecz pracodawcy, zgodnie z art. 42a ust. 5; 4) ocenę ogólnych potrzeb pracowniczego funduszu w zakresie finansowania, w tym, w stosownych przypadkach, opis planu naprawczego; 5) ocenę jakościową poszczególnych rodzajów ryzyka operacyjnego; 6) w przypadkach gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z zarządzaniem, ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem,
--	--	--	--	--

				<i>a także ryzyka społecznego i ryzyka związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany regulacyjnej.</i> <i>3. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1 opisuje również metody określania i oceny rodzajów ryzyka, na które pracowniczy fundusz jest lub może być narażony w perspektywie krótko- i długoterminowej i które mogą mieć wpływ na zdolność pracowniczego funduszu do wypełniania swoich obowiązków. Metody te muszą być proporcjonalne do wielkości, charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka właściwych dla działalności instytucji.</i> <i>4. Własna ocena ryzyka jest brana pod uwagę przy podejmowaniu przez pracowniczy fundusz decyzji strategicznych.</i>
Art. 28 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględniała wielkość i organizację wewnętrzną IORP, jak również wielkość, charakter, skalę i złożoność jej działalności oraz aby obejmowała następujące elementy: a) opis sposobu włączenia własnej oceny ryzyka do procesu zarządzania i procesów decyzyjnych IORP; b) ocenę skuteczności systemu zarządzania ryzykiem; c) opis, jak IORP zapobiega konfliktom interesów z instytucją finansującą, w przypadku gdy IORP zleca w drodze outsourcingu kluczowe funkcje instytucji finansującej zgodnie z art. 24 ust. 3;	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących własnej oceny ryzyka przez pracowniczy fundusz emerytalny. Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, że w programach opartych o zasadę DC nie może dojść do obniżenia świadczeń, w związku z czym implementacja art. 28 ust. 2 lit. e-f dyrektywy nie jest konieczna.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 146b w brzmieniu:</i> Art. 146b <i>(...)</i>

	d) ocenę ogólnych potrzeb IORP w zakresie finansowania, w tym, w stosownych przypadkach, opis planu naprawczego; e) ocenę ryzyka dla uczestników i beneficjentów związanego z wypłatą ich świadczeń emerytalnych oraz skuteczności wszelkich działań zaradczych, w stosownych przypadkach biorąc pod uwagę: (i) mechanizmy indeksacji; (ii) mechanizmy obniżania świadczeń, w tym zakres, w jakim nabyte świadczenia emerytalne mogą zostać obniżone, na jakich warunkach i przez kogo; f) ocenę jakościową mechanizmów ochrony świadczeń emerytalnych, w tym, w stosownych przypadkach, gwarancji, zobowiązań lub wszelkich innych rodzajów wsparcia finansowego ze strony instytucji finansującej, ubezpieczenia lub reasekuracji przez zakład objęty zakresem stosowania dyrektywy 2009/138/WE lub objęcia programem ochrony emerytur na korzyść IORP lub uczestników i beneficjentów; g) ocenę jakościową poszczególnych rodzajów ryzyka operacyjnego; h) w przypadkach gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z zarządzaniem, ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem, a także ryzyka społecznego i ryzyka związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany regulacyjnej.			2. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, uwzględnia wielkość i organizację wewnętrzną pracowniczego funduszu, jak również wielkość, charakter, skalę i złożoność jego działalności oraz obejmuje następujące elementy: a) <i>opis sposobu włączenia własnej oceny ryzyka do procesu zarządzania i procesów decyzyjnych pracowniczego funduszu;</i> b) <i>ocenę skuteczności systemu zarządzania ryzykiem, o którym mowa w art. 42b ust. 1;</i> c) <i>opis, jak pracowniczy fundusz zapobiega konfliktom interesów z pracodawcą, w przypadku gdy pracowniczy fundusz zleca w drodze outsourcingu pełnienie kluczowych funkcji osobie lub jednostce organizacyjnej pełniącej podobną kluczową funkcję na rzecz pracodawcy, zgodnie z art. 42a ust. 3a;</i> d) <i>ocenę ogólnych potrzeb pracowniczego funduszu w zakresie finansowania, w tym, w stosownych przypadkach, opis planu naprawczego;</i> e) <i>ocenę jakościową poszczególnych rodzajów ryzyka operacyjnego;</i> f) <i>w przypadkach gdy przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych bierze się pod uwagę czynniki środowiskowe, społeczne i czynniki związane z zarządzaniem, ocenę nowych lub powstających rodzajów ryzyka, w tym rodzajów ryzyka związanych ze zmianą klimatu, wykorzystaniem zasobów i środowiskiem, a także ryzyka społecznego i ryzyka</i>
--	---	--	--	--

				związanego ze spadkiem wartości aktywów z powodu zmiany regulacyjnej. (...)
Art., 28 ust. 3	3. Do celów ust. 2 IORP posiadają metody określania i oceny rodzajów ryzyka, na które są lub mogą być narażone w perspektywie krótko- i długoterminowej i które mogą mieć wpływ na zdolność IORP do wypełniania swoich obowiązków. Metody te muszą być proporcjonalne do wielkości, charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka właściwych dla działalności instytucji. Metody te opisuje się we własnej ocenie ryzyka.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących własnej oceny ryzyka przez pracowniczego fundusz emerytalny.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 146b w brzmieniu:</i> (...) 3. Własna ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1 opisuje również metody określania i oceny rodzajów ryzyka, na które pracowniczego fundusz jest lub może być narażony w perspektywie krótko- i długoterminowej i które mogą mieć wpływ na zdolność pracowniczego funduszu do wypełniania swoich obowiązków. Metody te muszą być proporcjonalne do wielkości, charakteru, skali i złożoności rodzajów ryzyka właściwych dla działalności instytucji. (...)
Art. 28 ust. 4	4. Własna ocena ryzyka jest brana pod uwagę przy podejmowaniu przez IORP decyzji strategicznych.	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji dotyczących własnej oceny ryzyka przez pracowniczego fundusz emerytalny.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 146b w brzmieniu:</i> Art. 146b (...)

				<i>4. Własna ocena ryzyka jest brana pod uwagę przy podejmowaniu przez pracowniczego fundusz decyzji strategicznych.</i>
Art. 29	Roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności. Państwa członkowskie wymagają, aby każda <u>IORP</u>, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, sporządzała i podawała do wiadomości publicznej <u>roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności, z uwzględnieniem każdego programu emerytalnego obsługiwanego przez IORP</u> i, w stosownych przypadkach, roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności dotyczące każdego programu emerytalnego. <u>Roczne sprawozdania finansowe i roczne sprawozdania z działalności muszą przedstawiać prawdziwy i rzetelny obraz aktywów i pasywów IORP oraz jej sytuacji finansowej</u>, a także zawierać informacje na temat znaczących posiadanych udziałów inwestycyjnych. Roczne sprawozdania finansowe i informacje w sprawozdaniach z działalności muszą być spójne, wyczerpujące, rzetelnie przedstawione i należyście zatwierdzone przez uprawnione osoby zgodnie z prawem krajowym.	W	Art. 190 ust. 3, art. 195 i 197 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 190 (...) 3. Prospekt informacyjny oraz półroczne i <u>roczne sprawozdania finansowe</u> powinny być <u>przekazane organowi nadzoru niezwłocznie po ich sporządzeniu</u>, a roczne sprawozdania finansowe - także po ich zatwierdzeniu przez powszechne towarzystwo w drodze uchwały walnego zgromadzenia. Art. 195 Towarzystwo i fundusz mają obowiązek dostarczania organowi nadzoru okresowych sprawozdań oraz bieżących informacji dotyczących ich działalności i sytuacji finansowej. Art. 197 1. Informacje o otwartym funduszu, dobrowolnym funduszu lub towarzystwie udostępniane lub rozpowszechniane publicznie przez powszechne towarzystwo lub na zlecenie powszechnego towarzystwa, a także na rzecz powszechnego towarzystwa, otwartego funduszu lub dobrowolnego funduszu, a także <u>informacje o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracownicze towarzystwo</u> powinny w sposób <u>zrozumiały, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa</u>, a także ryzyko związane z przystąpieniem do

				funduszu oraz pozostawianiem członkiem funduszu. (...)
Art. 30	Oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej. Państwa członkowskie zapewniają, aby każda IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, <u>przygotowała pisemne oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej i dokonywała jego przeglądu co najmniej raz na trzy lata</u>. Oświadczenie to jest zmieniane niezwłocznie po wprowadzeniu wszelkich istotnych zmian w polityce inwestycyjnej. Państwa członkowskie zapewniają, aby to <u>oświadczenie zawierało co najmniej takie elementy jak metody pomiaru ryzyka inwestycyjnego, realizowane procesy zarządzania ryzykiem i strategiczna alokacja aktywów</u> odnosząca się do charakteru i okresu zobowiązań z tytułu emerytur oraz sposoby uwzględniania w polityce inwestycyjnej czynników środowiskowych, społecznych i czynników związanych z zarządzaniem. <u>Oświadczenie podaje się do wiadomości publicznej</u>.	W/T	Art. 194a ustawy o OIFFE	Art. 194a 1. <u>Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz są obowiązane do przygotowania deklaracji zasad polityki inwestycyjnej funduszu</u>. 2. <u>Deklaracja obejmuje co najmniej przedstawienie wdrożonych metod oceny ryzyka i procedur zarządzania ryzykiem oraz zasad alokacji środków</u> w papiery wartościowe. 3. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz przekazują deklarację organowi nadzoru co 3 lata lub niezwłocznie po wprowadzeniu istotnych zmian w polityce inwestycyjnej funduszu. 4. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz są obowiązane do przekazania organowi nadzoru po raz pierwszy deklaracji w terminie 6 miesięcy od dnia wpłynięcia pierwszej składki do funduszu. 5. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz przekazują deklarację także na pisemne żądanie członka. <i>Wydaje się jednak koniecznym rozszerzenie kręgu adresatów deklaracji – obecnie są to członkowie funduszu i organ nadzoru, art. 30 dyrektywy stanowi zaś, że informacje te powinny zostać podane do publicznej wiadomości.</i>

				<i>Proponuje się zatem by ust. 5 w art. 194a ustawy o OIFFE otrzymał następujące brzmienie:</i> Art. 194a (...) 5. <u>Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz</u> podają deklarację do publicznej wiadomości poprzez udostępnienie jej za pośrednictwem strony internetowej oraz przekazują deklarację także na pisemne żądanie członka funduszu.
Art. 31 ust. 1	Outsourcing. 1. Państwa członkowskie mogą zezwolić lub wymagać od IORP, które są zarejestrowane lub wykonują działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, aby <u>wszelkie działania, w tym kluczowe funkcje tych IORP i zarządzanie tymi IORP, zostały powierzone usługodawcom działającym na rzecz tych IORP.</u>	W	Art. 26 ust. 3, art. 152, art. 153 ust. 1, 3, 7 oraz art. 173a ustawy o OIFFE	Art. 26 (...) 3. <u>Pracownicze towarzystwo może zlecić w całości lub w części innym podmiotom, upoważnionym na podstawie odrębnych przepisów, wykonywanie obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych pracowniczego funduszu.</u> Art. 152 1. <u>Pracowniczy fundusz może powierzyć, w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi albo w ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz.U. z 2016 r. poz. 1896, 1948 i 2260), zarządzanie aktywami funduszu podmiotowi, który na podstawie tych przepisów jest uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami, w skład których</u>

				wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, i posiada zezwolenie na wykonywanie tej działalności. 2. <u>Podmiot</u>, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo, w drodze uchwały rady nadzorczej, i <u>zarządza częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu na podstawie stosownej umowy z funduszem</u> oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej. 3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, <u>statut pracowniczego funduszu powinien określać warunki, na jakich fundusz powierza zarządzanie całością lub częścią swoich aktywów</u>, lub upoważnić pracownicze towarzystwo do ich ustalenia w drodze uchwały rady nadzorczej. Art. 153 1. W ramach działalności lokacyjnej poza granicami kraju <u>fundusz może powierzyć zarządzanie swoimi aktywami podmiotom mającym siedzibę na terytorium państw, o których mowa w art. 141 ust. 4, które są uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania cudzymi aktywami na mocy przepisów obowiązujących w tych państwach</u>. Warunki, na jakich fundusz powierza zarządzanie aktywami, określa statut funduszu. (...)
--	--	--	--	---

				3. <u>Zarządzanie aktywami funduszu w ramach działalności lokacyjnej poza granicami kraju odbywa się na podstawie umowy zawartej z funduszem przez podmiot, o którym mowa w ust. 1.</u> (...) 7. <u>Aktywa zarządzane przez podmiot, któremu fundusz powierzył zarządzanie, są przechowywane przez depozytariusza lub podmiot, o którym mowa w art. 159 ust. 2.</u> (...) Art. 173a <u>Pracowniczy fundusz może zlecić w całości lub części innym podmiotom wykonywanie obowiązków przewidzianych w niniejszym rozdziale.</u> (wycena aktywów i obliczanie stopu zwrotu funduszy emerytalnych).
Art. 31 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają <u>ponoszenie przez IORP pełnej odpowiedzialności za wypełnianie ich obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy w przypadku zlecenia w drodze outsourcingu kluczowych funkcji</u> lub jakiegokolwiek innej działalności.	W	Art. 48 i 48a ustawy o OIFFE	Art. 48 1. <u>Towarzystwo odpowiada wobec członków funduszu za wszelkie szkody spowodowane niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem swych obowiązków w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie tych obowiązków jest spowodowane okolicznościami, za które towarzystwo nie ponosi odpowiedzialności i którym nie mogło zapobiec mimo dołożenia najwyższej staranności.</u>

				2. Za szkody z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, fundusz nie ponosi odpowiedzialności. 3. Jeżeli powszechne товариство nie ponosi odpowiedzialności za szkodę na podstawie ust. 1, szkoda jest pokrywana ze środków Funduszu Gwarancyjnego, chyba że szkoda nastąpiła wyłącznie z winy poszkodowanego. 4. Przepis ust. 3 stosuje się także w razie ogłoszenia upadłości powszechnego товариства, jeżeli szkoda, za którą товариство ponosi odpowiedzialność, nie może być pokryta z jego masy upadłości. 4a. Przepisów ust. 3 i 4 nie stosuje się do dobrowolnego funduszu. 5. <u>Powierzenie wykonywania niektórych obowiązków osobie trzeciej nie ogranicza odpowiedzialności товариства.</u> Art. 48a <u>Powierzenie przez fundusz lub товариство niektórych obowiązków osobie trzeciej nie wyłącza odpowiedzialności товариства określonej w art. 62, 197, 198 i 204.</u>
Art. 31 ust. 3	3. <u>Outsourcing kluczowych funkcji lub wszelkiej innej działalności nie może odbywać się w sposób prowadzący do:</u>	T	Art. 152 ustawy o OIFFE	<i>Obecnie funkcjonujące przepisy ustaw o OIFFE oraz o obrocie instrumentami finansowymi, a także o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu</i>

	a) pogorszenia jakości systemu zarządzania danej IORP; b) nadmiernego zwiększenia ryzyka operacyjnego; c) zmniejszenia możliwości monitorowania przez właściwe organy wypełniania przez IORP jej obowiązków; d) pogorszenia ciągłego i zadowalającego świadczenia usług uczestnikom i beneficjentom.			<i>alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi nie implementują przepisu art. 31 ust. 3 dyrektywy w dostateczny sposób.</i> <i>Proponuje się dodanie w art. 152 ustawy o OIFFE ust. 4 w brzmieniu</i> Art. 152 <i>(...)</i> 4. Pracowniczy fundusz może zawrzeć umowę z podmiotem, o którym mowa w ust. 1, jeżeli: 1) <u>powierzenie zarządzania nie wpłynie niekorzystnie na możliwość sprawowania przez organ nadzoru efektywnego nadzoru nad działalnością inwestycyjną funduszu;</u> 2) <u>powierzenie wykonywania czynności nie wpłynie niekorzystnie na prowadzenie przez towarzystwo działalności zgodnie z interesem członków funduszu;</u> 3) zostanie zapewniona należyta ochrona informacji prawnie chronionych; 4) zostanie zapewniona możliwość przekazywania przez towarzystwo poleceń dotyczących lokat funduszu podmiotowi, któremu powierzone zostało zarządzanie aktywami; 5) zostanie zapewniona możliwość rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 2, przez towarzystwo ze skutkiem natychmiastowym, w przypadku gdy będzie tego wymagał interes członków funduszu; 6) <u>zostanie zapewniona możliwość sprawowania przez towarzystwo skutecznej kontroli w zakresie wykonywania</u>
--	---	--	--	--

				<u>powierzonych mu czynności oraz w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z powierzaniem czynności</u>, w tym zwłaszcza na podmiot zostanie nałożony obowiązek niezwłocznego przekazywania informacji i dokumentów dotyczących wykonywanej umowy; 7) zostanie zapewniona możliwość skutecznego wykonywania w każdym czasie przez depozytariusza oraz podmioty, o których mowa w art. 159 ust. 2, obowiązków wynikających z przepisów prawa; 8) podmiot, któremu zostanie powierzone zarządzanie: a) posiada niezbędną wiedzę i doświadczenie w zakresie zarządzania aktywami oraz daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków, b) zapewnia warunki techniczne i organizacyjne niezbędne do prawidłowego wykonania umowy oraz ciągle i niezakłócone prowadzenie działalności w zakresie objętym umową, c) znajduje się w sytuacji finansowej zapewniającej prawidłowe wykonanie umowy.
--	--	--	--	---

Art. 31 ust. 4	4. <u>Za pośrednictwem procesu wyboru usługodawcy i dzięki ciągłemu monitorowaniu działalności tego usługodawcy IORP zapewnia właściwe funkcjonowanie działalności zleconej w drodze outsourcingu.</u>	W	Art. 152 ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 152 (...) 2. <u>Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo w drodze uchwały rady nadzorczej i zarządza</u> częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu na podstawie stosownej umowy z funduszem oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej. (...)
Art. 31 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>IORP zlecające w drodze outsourcingu kluczowe funkcje, zarządzanie tymi IORP lub inną działalność objętą zakresem stosowania niniejszej dyrektywy, zawierały z danym usługodawcą pisemną umowę. Taka umowa musi być możliwa do wyegzekwowania na drodze prawnej</u> oraz jasno określać prawa i obowiązki IORP i usługodawcy.	W	Art. 152 ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 152 (...) 2. <u>Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest wybierany przez pracownicze towarzystwo, w drodze uchwały rady nadzorczej, i zarządza częścią lub całością aktywów pracowniczego funduszu na podstawie stosownej umowy z funduszem</u> oraz zgodnie z określonymi w statucie funduszu zasadami prowadzenia działalności lokacyjnej. (...)
Art. 31 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają <u>terminowe powiadamianie właściwych organów przez IORP o outsourcingu działalności objętej zakresem stosowania niniejszej dyrektywy. W przypadkach gdy outsourcing odnosi się do kluczowych funkcji lub zarządzania IORP, powiadamia się o tym właściwe organy przed wejściem w życie umowy w sprawie takiego outsourcingu.</u> Państwa członkowskie zapewniają również, aby <u>IORP powiadamiały właściwe organy o wszelkich</u>	W/T	Art. 153a ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 153a 1. <u>Fundusz niezwłocznie informuje organ nadzoru o zawarciu umowy, o której mowa w art. 153 ust. 3, lub jej zmianie.</u> <i>Obecnie funkcjonujące przepisy ustaw o OIFFE oraz o obrocie instrumentami finansowymi, a także o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi nie</i>

	<u>późniejszych istotnych zmianach w odniesieniu do wszelkiej działalności zleconej w drodze outsourcingu.</u>			<i>implementują przepisu art. 31 ust. 6 dyrektywy w dostateczny sposób.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 152a w brzmieniu:</i> <i>Art. 152a</i> <i>1. Pracowniczy fundusz informuje organ nadzoru o zamiarze zawarcia umowy o której mowa w art. 152 ust. 2 co najmniej na 14 dni przed jej zawarciem, a także – po jej podpisaniu – niezwłocznie o każdej jej istotnej zmianie.</i> <i>2. Organ nadzoru może wezwać pracowniczy fundusz do pozyskania od podmiotu, któremu powierzono wykonywanie zarządzania aktywami, informacji i dokumentów dotyczących wykonywania umowy, o której mowa w art. 152 ust. 2. Organ nadzoru określa w wezwaniu termin na przekazanie informacji i dokumentów.</i> <i>3. Organ nadzoru, w drodze decyzji administracyjnej, może nakazać funduszowi zmianę albo rozwiązanie umowy, o której mowa w art. 152 ust. 2 jeżeli:</i> <i>1) nie są spełnione wymogi określone w przepisach prawa lub statucie funduszu, warunkujące powierzenie zarządzania aktywami funduszu emerytalnego poza granicami kraju, lub</i> <i>2) realizacja umowy narusza interes członków funduszu.</i>
--	---	--	--	--

				4. Decyzji, o której mowa w ust. 3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
Art. 31 ust. 7	7. Państwa członkowskie zapewniają <u>właściwym organom uprawnienia do zwracania się w dowolnym czasie do IORP i usługodawców o informacje o zleconych w drodze outsourcingu kluczowych funkcjach lub wszelkiej innej działalności.</u>	W/T	Art. 153a ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 153a (...) 2. <u>Organ nadzoru może wezwać fundusz do pozyskania od podmiotu, któremu powierzono wykonywanie zarządzania aktywami, informacji i dokumentów dotyczących wykonywania umowy,</u> o której mowa w art. 153 ust. 3. Organ nadzoru określa w wezwaniu termin na przekazanie informacji i dokumentów. (...) <i>Obecnie funkcjonujące przepisy ustaw o OIFFE oraz o obrocie instrumentami finansowymi, a także o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi nie implementują przepisu art. 31 ust. 7 dyrektywy w dostateczny sposób.</i> <i>Proponuje się dodanie w ustawie o OIFFE art. 152a ust. 2 w brzmieniu</i> Art. 152a (...) 2. <u>Organ nadzoru może wezwać pracowniczego fundusza do pozyskania od podmiotu, któremu powierzono wykonywanie zarządzania aktywami, informacji i dokumentów dotyczących wykonywania umowy,</u> o której mowa w art. 152 ust. 2. Organ nadzoru określa w wezwaniu termin na przekazanie informacji i dokumentów

				(...)
Art. 32	Zarządzanie inwestycjami. Państwa członkowskie <u>nie mogą ograniczać IORP w zakresie powołania, w celu zarządzania portfelem inwestycyjnym, osób zarządzających inwestycjami prowadzących działalność w innym państwie członkowskim i należycie upoważnionych do tej działalności</u> zgodnie z dyrektywami 2009/65/WE, 2009/138/WE, 2011/61/UE, 2013/36/UE i 2014/65/UE; to samo obowiązuje w przypadku upoważnionych podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszej dyrektywy.	W	Art. 153 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 153 1. W ramach działalności lokacyjnej poza granicami kraju <u>fundusz może powierzyć zarządzanie swoimi aktywami podmiotom mającym siedzibę na terytorium państw, o których mowa w art. 141 ust. 4, które są uprawnione do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania cudzymi aktywami na mocy przepisów obowiązujących w tych państwach.</u> Warunki, na jakich fundusz powierza zarządzanie aktywami, określa statut funduszu. (...)
Art. 33 ust. 1	Wyznaczenie depozytariusza. 1. Rodzime państwo członkowskie może wymagać, aby <u>dla pracowniczego programu emerytalnego, w którym uczestnicy i beneficjenci ponoszą w pełni ryzyko inwestycyjne, IORP wyznaczyła co najmniej jednego depozytariusza do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych</u> zgodnie z art. 34 i 35. Przyjmujące państwo członkowskie może wymagać, aby takie IORP, gdy prowadzą działalność transgraniczną zgodnie z art. 11, wyznaczyły co najmniej jednego depozytariusza do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 34 i 35, o ile wyznaczenie depozytariusza jest wymagane na mocy prawa krajowego tego państwa członkowskiego.	W	Art. 157 ustawy o OIFFE	Art. 157 <u>Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu, na podstawie umowy, powierza przechowywanie swoich aktywów.</u>
Art. 33 ust. 2	2. Rodzime państwo członkowskie może wymagać, aby <u>dla pracowniczych programów emerytalnych, w których uczestnicy i beneficjenci nie ponoszą w pełni ryzyka inwestycyjnego, IORP wyznaczyła co najmniej jednego</u>	W	Art. 157 ustawy o OIFFE	Art. 157 <u>Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu, na podstawie umowy, powierza przechowywanie swoich aktywów.</u>

	<u>depozytariusza do przechowywania aktywów lub do przechowywania aktywów i pełnienia obowiązków nadzorczych zgodnie z art. 34 i 35.</u>			
Art. 33 ust. 3	3. Państwa członkowskie nie mogą ograniczać IORP w <u>zakresie wyznaczania depozytariuszy prowadzących działalność w innym państwie członkowskim i należycie upoważnionych</u> zgodnie z dyrektywą 2013/36/UE lub dyrektywą 2014/65/UE, lub przyjętych jako depozytariuszy do celów dyrektywy 2009/65/WE lub dyrektywy 2011/61/UE.	W	Art. 158 ust. 1-2 ustawy o OIFFE	Art. 158 1. <u>Depozytariuszem może być bank, który:</u> 1) jest bankiem krajowym w rozumieniu ustawy - Prawo bankowe; 2) posiada fundusze własne w wysokości stanowiącej równowartość w złotych co najmniej 100 000 000 euro, o ile przedmiotem przechowywania mają być aktywa otwartego funduszu, lub 30 000 000 euro, o ile przedmiotem przechowywania mają być aktywa pracowniczego funduszu; 3) nie posiada akcji towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa przechowuje, lub akcji lub udziałów podmiotu związanego w stosunku do tego towarzystwa; 4) nie jest pożyczkodawcą lub kredytodawcą w stosunku do funduszu, którego aktywa przechowuje, ani towarzystwa zarządzającego tym funduszem, chyba że kwota pożyczki lub kredytu nie przekracza 1% wartości aktywów netto funduszu w chwili zaciągnięcia kredytu lub pożyczki, oraz 5) nie zatrudnia ani nie posiada w składzie władz statutowych osób, które są: a) członkami zarządu, rady nadzorczej lub pracownikami towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa przechowuje, b) członkami organu zarządzającego, rady nadzorczej lub pracownikami podmiotu związanego w stosunku do towarzystwa, o którym mowa w lit. a.

				2. <u>Depozytariuszem może być Krajowy Depozyt</u>, o ile spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 3-5. Polskie prawo nie stawia przeszkód w ustanowieniu depozytariuszem banku, którego (...) Według zawartej w ustawie Prawo bankowe definicji banku krajowego na terenie Rzeczypospolitej Polskiej mogą działać banki uznawane za krajowe, a więc banki z udziałem kapitału wyłącznie polskiego, kapitału mieszanego (kapitał polski i zagraniczny), <u>jak również banki, w których sto procent kapitału objął podmiot zagraniczny (jednostka mająca siedzibę za granicą).</u> Będą to jednak zawsze banki krajowe. Spełniają tym samym one przesłankę określoną w art. 158 ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE i mogą być depozytariuszem pracowniczego funduszu. Tym samym można uznać przepis art. 33 ust. 3 dyrektywy za wdrożony do polskiego porządku prawnego.
Art. 33 ust. 4	4. <u>Państwa członkowskie podejmują niezbędne działania, aby na mocy ich prawa krajowego umożliwić właściwym organom wprowadzenie, zgodnie z art. 48, zakazu swobodnej sprzedaży aktywów będących w posiadaniu depozytariusza lub osoby nadzorującej działającej na ich terytorium, na żądanie właściwego organu rodzimego państwa członkowskiego IORP.</u>	W/N	Art. 160 ust. 1-2 ustawy o OIFFE	Art. 160 1. <u>Umowa z depozytariuszem o przechowywanie aktywów funduszu powinna określać szczegółowo obowiązki depozytariusza i funduszu, sposób ich wykonywania,</u> wynagrodzenie depozytariusza, sposób obliczania kosztów i pobierania opłat obciążających fundusz, a także wskazywać osoby wyznaczone przez depozytariusza bezpośrednio odpowiedzialne za należyte wykonanie umowy. Umowa może także określać w szczególności

				wysokość wynagrodzenia z tytułu pełnienia przez depozytariusza funkcji podmiotu reprezentującego i zarządzającego funduszem, zgodnie z art. 64 ust. 1, lub funkcji likwidatora pracowniczego funduszu. Umowa nie może ograniczać ustawowych obowiązków depozytariusza. 2. Depozytariusz odpowiada za wszelkie szkody wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków nałożonych przez ustawę. W świetle ustawy o OIFFE depozytariusz działa wyłącznie w granicach określonych w umowie zawartej z pracowniczym funduszem. Nie może zatem dokonywać swobodnego zbycia aktywów pracowniczego funduszu. W wypadku nienależytego wykonania umowy odpowiada za wszelkie szkody. Nie ma zatem potrzeby dalszej implementacji art. 33 ust. 4 dyrektywy.
Art. 33 ust. 5	5. <u>Depozytariusza wyznacza się w drodze pisemnej umowy.</u> Umowa ta określa przekazywanie informacji niezbędnych depozytariuszowi do wykonywania jego obowiązków, zgodnie z niniejszą dyrektywą i innymi stosownymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi.	W	Art. 157 ustawy o OIFFE	Art. 157 Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu, <u>na podstawie umowy</u> , powierza przechowywanie swoich aktywów.
Art. 33 ust. 6	6. Wykonując zadania określone w art. 34 i 35, IORP i <u>depozytariusz muszą postępować w sposób uczciwy, sprawiedliwy, profesjonalny i niezależny oraz działać w interesie uczestników i beneficjentów programu.</u>	W	Art. 159 ust. 1 pkt 3, 5 oraz ust. 3-4 ustawy o OIFFE	Art. 159 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy: (...)

				3) <u>zapewnienie, aby umowy obejmujące nabywanie i zbywanie aktywów funduszu były zgodne z przepisami prawa oraz statutem funduszu;</u> (...) 5) <u>zapewnienie, aby aktywa funduszu były lokowane zgodnie z przepisami prawa oraz statutem funduszu;</u> (...) 3. <u>Depozytariusz jest obowiązany do występowania, w imieniu członków funduszu, z powództwem przeciwko towarzystwu z tytułu szkody spowodowanej niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem przez towarzystwo obowiązków w zakresie zarządzania funduszem i jego reprezentacji.</u> 4. <u>Depozytariusz zapewnia zgodne z przepisami prawa i statutem funduszu wykonywanie obowiązków funduszu, o których mowa w ust. 1 pkt 2-3 i 5-6, przynajmniej przez stałą kontrolę czynności faktycznych i prawnych dokonywanych przez fundusz oraz doprowadzanie do zgodności tych czynności z przepisami prawa i statutem funduszu.</u>
Art. 33 ust. 7	7. <u>Depozytariusz nie może prowadzić związanej z IORP działalności, która mogłaby wywołać konflikt interesów między IORP, uczestnikami i beneficjentami programu oraz nim samym</u>, chyba że depozytariusz oddzieli pod względem funkcjonalnym i hierarchicznym wykonywanie zadań depozytariusza od wykonywania innych potencjalnie sprzecznych zadań, a ewentualne	W	Art. 158 ust. 1 pkt 3-5 oraz ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 158 1. Depozytariuszem może być bank, który: (...) 3) <u>nie posiada akcji towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa</u>

	konflikty interesów będą właściwie zidentyfikowane, zarządzane, monitorowane i ujawniane uczestnikom i beneficjentom programu oraz organowi administrującemu, zarządzającemu lub nadzorczemu IORP.			<u>przechowuje</u>, lub akcji lub udziałów podmiotu związanego w stosunku do tego towarzystwa; 4) <u>nie jest pożyczkodawcą lub kredytodawcą w stosunku do funduszu, którego aktywa przechowuje</u>, ani towarzystwa zarządzającego <u>tym funduszem</u>, chyba że kwota pożyczki lub kredytu nie przekracza 1% wartości aktywów netto funduszu w chwili zaciągnięcia kredytu lub pożyczki, oraz 5) <u>nie zatrudnia ani nie posiada w składzie władz statutowych osób, które są:</u> a) <u>członkami zarządu, rady nadzorczej lub pracownikami towarzystwa zarządzającego funduszem, którego aktywa przechowuje</u>, b) <u>członkami organu zarządzającego, rady nadzorczej lub pracownikami podmiotu związanego w stosunku do towarzystwa, o którym mowa w lit. a.</u> 2. Depozytariuszem może być Krajowy Depozyt, o ile spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 3-5. (...)
Art. 33 ust. 8	8. W przypadku gdy nie wyznaczono depozytariusza, IORP przyjmują ustalenia służące zapobieganiu konfliktowi interesów i rozwiązywaniu takich konfliktów przy wykonywaniu zadań, które w innych okolicznościach należałyby do depozytariusza i osoby zarządzającej aktywami.	N	Art. 157 ustawy o OIFFE	Art. 157 Fundusz jest obowiązany wybrać depozytariusza, któremu, <u>na podstawie umowy</u>, powierza przechowywanie swoich aktywów. W polskim porządku prawnym pracownice fundusze emerytalne mają obowiązek wybrać depozytariusza, zatem nie może dojść do sytuacji, w której nie wyznaczono depozytariusza.

Art. 34 ust. 1	Przechowywanie aktywów i odpowiedzialność depozytariusza. 1. W przypadku gdy aktywa IORP związane z programem emerytalnym składające się z instrumentów finansowych, które można przechowywać, są powierzane depozytariuszowi na przechowanie, <u>depozytariusz przechowuje wszystkie instrumenty finansowe, które można zarejestrować na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach depozytariusza, oraz wszystkie instrumenty finansowe, które mogą mu zostać fizycznie dostarczone.</u> W tym celu <u>depozytariusz zapewnia, aby instrumenty finansowe, które można zarejestrować na rachunku instrumentów finansowych otwartym w księgach depozytariusza, zostały zarejestrowane w księgach depozytariusza na otwartych w imieniu IORP odrębnych rachunkach,</u> zgodnie z zasadami ustanowionymi w dyrektywie 2014/65/UE, tak aby zawsze można było je jednoznacznie zidentyfikować jako należące do IORP lub do uczestników i beneficjentów programu emerytalnego.	W	Art. 159 ust. 1 pkt 1 ustawy o OIFFE	Art. 159 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy: 1) <u>prowadzenie rejestru aktywów funduszu zapisywanych na właściwych rachunkach oraz przechowywanych przez depozytariusza i inne podmioty uprawnione do tego na mocy odrębnych przepisów lub na podstawie umów zawieranych za zgodą depozytariusza;</u> (...)
Art. 34 ust. 2	2. W przypadku gdy aktywa IORP związane z programem emerytalnym składają się z innych aktywów niż aktywa, o których mowa w ust. 1, <u>depozytariusz weryfikuje, czy IORP jest właścicielem aktywów, i prowadzi rejestr tych aktywów.</u> Weryfikację przeprowadza się na podstawie informacji lub dokumentów przedstawionych przez IORP oraz na podstawie dowodów zewnętrznych, jeżeli są one dostępne. Depozytariusz na bieżąco aktualizuje rejestr.	W	Art. 159 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 4 ustawy o OIFFE	Art. 159 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy: 1) <u>prowadzenie rejestru aktywów funduszu zapisywanych na właściwych rachunkach oraz przechowywanych przez depozytariusza i inne podmioty uprawnione do tego na mocy odrębnych przepisów lub na podstawie umów</u> (...)

				4. <u>Depozytariusz zapewnia zgodne z przepisami prawa i statutem funduszu wykonywanie obowiązków funduszu</u> , o których mowa w ust. 1 pkt 2-3 i 5-6, przynajmniej przez stałą kontrolę <u>czynności faktycznych i prawnych dokonywanych przez fundusz</u> oraz doprowadzanie do zgodności tych czynności z przepisami prawa i statutem funduszu.
Art. 34 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>depozytariusz był odpowiedzialny wobec IORP oraz uczestników i beneficjentów za wszelkie straty poniesione przez nich w wyniku nieuzasadnionego uchybienia przez niego obowiązkom lub ich niewłaściwego wykonania.</u>	W	Art. 160 ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 160 (...) 2. <u>Depozytariusz odpowiada za wszelkie szkody wynikające z niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków nałożonych przez ustawę.</u> (...)
Art. 34 ust. 5	5. <u>W przypadku gdy nie wyznaczono depozytariusza do przechowywania aktywów</u> , od IORP wymaga się co najmniej: a) zapewnienia, aby instrumenty finansowe były objęte należytą uwagą i ochroną; b) prowadzenia rejestru umożliwiającego IORP stałą i niezwłoczną identyfikację wszystkich aktywów; c) stosowania niezbędnych środków w celu unikania konfliktów interesów w związku z przechowywaniem aktywów; a) d) informowania na żądanie właściwych organów o sposobie przechowywania aktywów.	N		W polskim porządku prawnym pracownice fundusze emerytalne mają obowiązek wybrać depozytariusza, zatem nie może dojść do sytuacji, w której nie wyznaczono depozytariusza.
Art. 35 ust. 1	Obowiązki nadzorcze. 1. Oprócz zadań, o których mowa w art. 34 ust. 1 i 2, depozytariusz wyznaczony do pełnienia obowiązków nadzorczych:	W	Art. 159 ust. 1 pkt 4-6 ustawy o OIFFE	Art. 159 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy: (...)

	a) <u>wykonuje polecenia IORP, chyba że stoją one w sprzeczności z prawem krajowym lub zasadami IORP;</u> b) <u>zapewnia, aby w transakcjach dotyczących aktywów IORP związanych z programem emerytalnym wszelkie płatności były przekazywane IORP w zwyczajowo ustalonych terminach;</u> oraz c) <u>zapewnia, aby dochody uzyskane z aktywów były przeznaczane na cele zgodne z zasadami IORP.</u>			4) <u>wykonywanie poleceń funduszu, chyba że są one sprzeczne z przepisami prawa lub statutem funduszu albo w ocenie depozytariusza zagrażają bezpieczeństwu aktywów funduszu;</u> 5) <u>zapewnienie, aby aktywa funduszu były lokowane zgodnie z przepisami prawa oraz statutem funduszu;</u> 6) <u>zapewnienie terminowego rozliczania umów dotyczących aktywów funduszu;</u> (...)
Art. 35 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 rodzime państwo członkowskie IORP może określić inne obowiązki nadzorcze, które ma wykonywać depozytariusz.	W	Art. 159 ust. 1 pkt 8 ustawy o OIFFE	Art. 159 1. Do obowiązków depozytariusza w zakresie przechowywania aktywów funduszu należy: (...) 8) wykonywanie innych obowiązków przewidzianych ustawą. (...)
Art. 35 ust. 3	3. <u>W przypadku gdy nie wyznaczono depozytariusza</u> do pełnienia obowiązków nadzorczych, IORP wdraża procedury zapewniające należyte wykonywanie zadań w ramach IORP, które w innych okolicznościach podlegałyby nadzorowi ze strony depozytariuszy.	N		W polskim porządku prawnym pracownice fundusze emerytalne mają obowiązek wybrać depozytariusza, zatem nie może dojść do sytuacji, w której nie wyznaczono depozytariusza.

Art. 36 ust. 1	Zasady. 1. Uwzględniając rodzaj ustanowionego programu emerytalnego państwa członkowskie zapewniają, aby <u>każda IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, przekazywała:</u> a) potencjalnym uczestnikom: co najmniej informacje określone w art. 41; b) uczestnikom: co najmniej informacje określone w art. 37–40, 42 i 44; oraz c) beneficjentom: co najmniej informacje określone w art. 37, 43 i 44.	W	Art. 8 ust. 1-4, art. 13, art. 22 i 22a ustawy o PPE oraz art. 13 ust. 4b pkt 1-5 ustawy o OIFFE	Art. 8 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informację dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: 1) numer wpisu programu do rejestru; 2) dane identyfikujące uczestnika: pierwsze imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz numer PESEL albo numer paszportu bądź innego dokumentu potwierdzającego tożsamość w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego; 3) dane identyfikujące pracodawcę: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji; 4) dane identyfikujące zarządzającego, który sporządza informację: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji; 5) wysokość wpłat w ciągu każdego roku kalendarzowego z podziałem na wpłaty z tytułu składki podstawowej i dodatkowej; 6) wysokość i daty wypłat transferowych przyjętych przez zarządzającego oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę
---------------------------	--	-----------------	--	---

				instytucji finansowej prowadzącej IKE, dokonujących tych wypłat transferowych; 7) wysokość i datę dokonywanej wypłaty transferowej oraz dane identyfikujące zarządzającego lub nazwę instytucji finansowej prowadzącej IKE, do których dokonywana jest wypłata transferowa; 8) sumę wpłaconych po dniu 31 maja 2004 r. składek podstawowych - w przypadku gdy wypłata transferowa jest dokonywana na IKE; 8a) aktualną wartość środków pochodzących z wpłat na IKE - w przypadku gdy do programu przyjęto wypłatę transferową z IKE uczestnika; 9) datę sporządzenia informacji oraz imię, nazwisko, funkcję i podpis osoby odpowiedzialnej za jej sporządzenie. 3. Informację, o której mowa w ust. 1, zarządzający sporządza w dwóch egzemplarzach. 4. Zarządzający w przypadku dokonywania wypłaty transferowej przekazuje wraz z dokonaniem wypłaty transferowej odpowiednio następnemu zarządzającemu albo instytucji finansowej prowadzącej IKE jeden egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, i informacje uzyskane od wszystkich poprzednich zarządzających oraz od instytucji finansowych prowadzących IKE uczestnika. Drugi egzemplarz informacji, o której mowa w ust. 1, zarządzający przekazuje uczestnikowi. (...) Art. 13
--	--	--	--	---

				1. Umowa zakładowa określa w szczególności: 1) formę programu wraz ze wskazaniem zarządzającego, który będzie gromadził środki i zarządzał nimi na podstawie umowy z pracodawcą lub na podstawie postanowień statutu funduszu emerytalnego; 2) warunki i tryb przystępowania do programu i występowania z niego; 3) proponowane warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi; 4) warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi w przypadku, o którym mowa w art. 17 ust. 3 i 4; 5) przypadki i warunki wypowiedzenia umowy między pracodawcą a instytucją finansową albo warunki zbycia przez pracodawcę wszystkich posiadanych przez niego akcji towarzystwa emerytalnego oraz warunki likwidacji tego towarzystwa; 6) warunki, terminy i sposób dokonania wypłaty, wypłaty transferowej oraz zwrotu; 7) termin wskazania przez uczestnika rachunku, na który zarządzający albo likwidator zarządzającego ma dokonać wypłaty transferowej w przypadku likwidacji programu, ustalony zgodnie z art. 41 ust. 5; 8) przypadki i warunki zmiany formy programu lub zarządzającego; 9) wysokość składki podstawowej; 10) minimalną wysokość możliwej do zadeklarowania składki dodatkowej, jeżeli umowa zakładowa nie zakazuje deklarowania składki dodatkowej; 11) sposób deklarowania składki dodatkowej przez uczestników oraz terminy naliczania i
--	--	--	--	--

				potrącania tych składek przez pracodawcę w celu przelewu na rachunek uczestnika; 12) terminy naliczania oraz przelewu składki podstawowej na rachunek uczestnika; 13) koszty i opłaty obciążające uczestnika i pracodawcę oraz warunki, o ile są przewidziane, na jakich mogą one zostać obniżone bez konieczności zmiany umowy zakładowej; 14) warunki zmiany umowy zakładowej; 15) warunki jednostronnego zawieszenia odprowadzania składek podstawowych oraz czasowego ograniczenia wysokości składek podstawowych przez pracodawcę, o których mowa w art. 38; 16) okres wypowiedzenia umowy zakładowej przez pracodawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 3; 17) okres wypowiedzenia umowy zakładowej przez pracodawcę, o którym mowa w art. 40 ust. 2 pkt 4. 2. Jeżeli program jest prowadzony w formie umowy o wnoszenie przez pracodawcę składek pracowników do funduszu inwestycyjnego, umowa zakładowa określa warunki konwersji w przypadku zmiany funduszu w ramach tego samego programu. Art. 22 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu.
--	--	--	--	---

				2. Informacja powinna zawierać w szczególności: 1) formę programu wraz ze wskazaniem zarządzającego; 2) określenie wysokości składki podstawowej; 3) określenie sumy składek dodatkowych, o której mowa w art. 25 ust. 4; 4) stwierdzenie, że zawiera jedynie omówienie warunków programu, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa; 5) minimalną i maksymalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej oraz sposób jej deklarowania; 6) wskazanie właściwych przepisów podatkowych dotyczących gromadzonych środków; 7) omówienie: a) zasad wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, b) trybu zmiany deklaracji, konsekwencji, w tym finansowych, tych zmian i warunków odstąpienia uczestnika od programu, c) praw osoby uprawnionej w przypadku śmierci uczestnika, d) przypadków, w których następuje likwidacja programu, oraz konsekwencji z tego wynikających, e) możliwości zadysponowania przez uczestnika prawami do zgromadzonych środków. 3. Zarządzający jest obowiązany do niezwłocznego przekazywania pracodawcy informacji wskazującej przepisy prawa
--	--	--	--	---

				powszechnie obowiązującego zawierające zmiany w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 7. 4. Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania programu, niezwłocznie po ich uzyskaniu. 5. Pracodawca jest obowiązany do wyróżnienia w informacji, o której mowa w ust. 2, zmian, jakie zaszły w zakresie objętym tą informacją w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę dokonania aktualizacji. 6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie: 1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub 2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych. Art. 22a 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka.
--	--	--	--	---

				2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności: 1) warunki nabycia prawa do wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków; 2) wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków, na dzień sporządzenia informacji; 3) informację o tym, że w przypadku ustania zatrudnienia u pracodawcy prowadzącego program lub likwidacji programu środki zgromadzone na rachunku pozostają na rachunku i są inwestowane w instytucji finansowej, na zasadach analogicznych jak w przypadku pozostałych uczestników programu; 4) pouczenie, że w przypadku dokonania zwrotu uczestnik powinien rozważyć zasięgnięcie porady w sprawie zainwestowania środków zgromadzonych na rachunku uczestnika, w celu uzyskania dodatkowego świadczenia emerytalnego. 3. Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji, sporządzonej z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka na temat: 1) wartości zgromadzonych na rachunku byłego pracownika środków;
--	--	--	--	---

				2) stosowania takich samych zasad co do środków zgromadzonych na rachunku wobec wszystkich uczestników programu. 4. Osobom uprawnionym do otrzymania środków zgromadzonych przez uczestnika programu w przypadku jego śmierci, które zamierzają otrzymać wypłatę środków, o których mowa w ust. 1, pracodawca zmarłego uczestnika programu udostępnia informacje na zasadach określonych w ust. 3. 5. Zarządzający niezwłocznie przekazuje pracodawcy na jego wniosek informacje określone w ust. 2 pkt 2 oraz ust. 3 pkt 1. Art. 13 (...) 4b. W przypadku gdy założycielem lub akcjonariuszem pracowniczego towarzystwa jest pracodawca zagraniczny i z przepisów jego krajowego prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy wynika taki wymóg, statut pracowniczego funduszu może zawierać postanowienia dotyczące przekazywania przez fundusz temu pracodawcy lub jego pracownikom dodatkowych informacji, w szczególności dotyczących: 1) rodzaju ryzyka finansowego, technicznego i innych ryzyk związanych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego; 2) podziału ryzyka, o którym mowa w pkt 1;
--	--	--	--	---

				3) docelowego poziomu świadczenia, w przypadku gdy program emerytalny pracodawcy zagranicznego przewiduje pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji; 4) kwoty wypłaty lub świadczenia z programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego przewidującego pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji, w przypadku zaprzestania zatrudnienia; 5) w przypadku gdy uczestnicy programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego ponoszą ryzyko inwestycyjne - zakresu wyboru polityki inwestycyjnej, jeżeli ma zastosowanie, oraz rzeczywistych portfeli inwestycyjnych, a także informacji dotyczących ryzyka i kosztów związanych z inwestycjami; (...)
Art. 36 ust. 2	2. Informacje, o których mowa w ust. 1: a) muszą być regularnie aktualizowane; b) muszą być sporządzone <u>na piśmie w jasny sposób, z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka</u>, bez stosowania żargonu i terminów technicznych, jeżeli zamiast nich można użyć sformułowań z języka niespecjalistycznego; c) nie mogą wprowadzać w błąd; zapewnia się spójność słownictwa i treści; d) muszą być przedstawione w sposób ułatwiający ich czytanie;	W	Art. 22 ust. 1 i 4 ustawy o PPE	Art. 22 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom <u>w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu</u>. (...) 4. <u>Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania programu</u>, niezwłocznie po ich uzyskaniu.

	e) muszą być dostępne w języku urzędowym państwa członkowskiego, którego przepisy socjalne i prawo pracy odnoszące się do pracowniczych programów emerytalnych stosuje się do danego programu emerytalnego; oraz f) <u>muszą być udostępniane potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom bezpłatnie za pośrednictwem środków elektronicznych, w tym trwałego nośnika informacji lub za pośrednictwem strony internetowej, bądź w wersji papierowej.</u>			
Art. 36 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą przyjąć lub utrzymać dodatkowe przepisy dotyczące informacji, jakie mają być przekazywane potencjalnym uczestnikom, uczestnikom i beneficjentom.	N		
Art. 37 ust. 1	Ogólne informacje dotyczące programu emerytalnego. 1. Państwa członkowskie, w odniesieniu do każdej IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, zapewniają, aby uczestnicy i beneficjenci byli dostatecznie informowani o odpowiednim programie emerytalnym obsługiwanym przez IORP, w szczególności o: a) <u>nazwie IORP</u>, państwie członkowskim, w którym IORP jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia, oraz nazwie właściwego organu dla IORP; b) <u>prawach i obowiązkach stron uczestniczących w programie emerytalnym</u>; c) <u>profilu inwestycyjnym</u>; d) <u>charakterze ryzyka finansowego ponoszonego przez uczestników i beneficjentów</u>;	T	Art. 22 ust. 1, 2 i 6 ustawy o PPE	Art. 22 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej informacji o warunkach funkcjonowania programu. 2. Informacja powinna zawierać w szczególności: 1) formę programu <u>wraz ze wskazaniem zarządzającego</u>; 2) określenie wysokości składki podstawowej; 3) określenie sumy składek dodatkowych, o której mowa w art. 25 ust. 4; 4) stwierdzenie, że zawiera jedynie <u>omówienie warunków programu</u>, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa;

	e) warunkach pełnych lub częściowych gwarancji w ramach programu emerytalnego lub określonego poziomu świadczeń lub, jeżeli w ramach programu emerytalnego nie przewidziano żadnej gwarancji, o oświadczeniu w tym zakresie; f) istniejących mechanizmach ochrony nabytych uprawnień emerytalnych lub obniżania świadczeń; g) jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne lub mogą podejmować decyzje inwestycyjne: <u>o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym przez minimalny okres pięciu lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż pięć;</u> h) <u>strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników i beneficjentów w przypadku programów, które nie przewidują określonego poziomu świadczeń;</u> i) <u>dostępnych dla uczestników i beneficjentów opcjach w zakresie otrzymywania świadczeń emerytalnych;</u> j) w przypadku gdy uczestnik ma prawo do przeniesienia uprawnień emerytalnych: o dalszych informacjach dotyczących uzgodnień odnoszących się do takiego przeniesienia.			5) minimalną i maksymalną wysokość możliwej do zadeklarowania miesięcznej składki dodatkowej oraz sposób jej deklarowania; 6) wskazanie właściwych przepisów podatkowych dotyczących gromadzonych środków; 7) <u>omówienie:</u> a) <u>zasad wypłaty, wypłaty transferowej i zwrotu zgromadzonych na rachunku uczestnika środków,</u> b) trybu zmiany deklaracji, konsekwencji, w tym finansowych, tych zmian i warunków odstąpienia uczestnika od programu, c) praw osoby uprawnionej w przypadku śmierci uczestnika, d) przypadków, w których następuje likwidacja programu, oraz konsekwencji z tego wynikających, e) możliwości zadysponowania przez uczestnika prawami do zgromadzonych środków. (...) 6. Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie: 1) w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub
--	---	--	--	---

				2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych. Nie ma konieczności implementacji przepisów art. 37 ust. 1 lit. e-f dyrektywy, ponieważ odnoszą się one wyłącznie do programów opartych o zasadę zdefiniowanego świadczenia. W Polsce pracownicze programy emerytalne oparte są o zasadę zdefiniowanej składki, zatem nie ma możliwości obniżenia świadczeń nabytych w ramach dodatkowego programu, ponieważ stanowi je suma odprowadzonych do programu składek. <i>W obecnie obowiązujących regulacjach nie ma obowiązku przekazywania uczestnikom programu informacji o uzgodnieniach odnoszących się do przeniesienia uprawnień emerytalnych.</i> <i>Dlatego zasadnym jest dodanie w art. 22 ust. 2 pkt 7 ustawy o PPE litery f w brzmieniu:</i> Art. 22 2. Informacja powinna zawierać w szczególności: (...) 7) omówienie: f) w przypadku gdy uczestnik ma prawo do przeniesienia uprawnień emerytalnych: zasad dotyczących uzgodnień odnoszących się do takiego przeniesienia.
--	--	--	--	--

Art. 37 ust. 2	2. W przypadku programów, <u>w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne</u> i które przewidują więcej niż jedną opcję z różnymi profilami inwestycyjnymi, uczestnicy otrzymują <u>informacje o warunkach dotyczących zakresu dostępnych opcji inwestycyjnych</u>, oraz, w stosownych przypadkach, o standardowej opcji inwestycyjnej i o zasadzie przypisywania poszczególnych uczestników do danej opcji inwestycyjnej w ramach programu emerytalnego.	T	Art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy o PPE	Art. 13 1. Umowa zakładowa określa w szczególności: (...) 3) <u>proponowane warunki gromadzenia środków i zarządzania nimi</u>; (...) <i>Według przepisów dyrektywy podmiotem zobowiązanym do przekazywania informacji uczestnikom programu jest IORP – czyli zarządzający tym programem.</i> <i>Wydaje się zatem wskazanym dodanie przepisów obligujących pracownicze fundusze emerytalne (czyli jedyne IORP-y działające w Polsce) do przekazywania uczestnikom programów informacji na temat dostępnych opcji inwestycyjnych oraz o standardowej opcji inwestycyjnej, np. poprzez dodanie w ustawie o OIFFE art. 194b w brzmieniu:</i> Art. 194b <i>1. Jeżeli fundusz przewiduje więcej niż jedną opcję inwestycyjną lub członkowie funduszu ponoszą ryzyko inwestycyjne, pracowniczy fundusz obowiązany jest do przekazania członkom funduszu informacji o dostępnych opcjach inwestycyjnych, oraz, w stosownych przypadkach, o standardowej opcji inwestycyjnej i o zasadzie przypisywania poszczególnych uczestników do danej opcji inwestycyjnej.</i>
---------------------------	--	----------	---	--

				2. Informację o której mowa w ust. 1 pracowniczemu funduszu przekazuje członkom funduszu raz w roku, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej.
Art. 37 ust. 3	3. <u>Uczestnicy i beneficjenci lub ich przedstawiciele otrzymują w rozsądnym terminie wszelkie istotne informacje dotyczące zmian w zasadach programu emerytalnego. Ponadto IORP przedstawiają im wyjaśnienie skutków istotnych zmian rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla uczestników i beneficjentów.</u>	T	Art. 22 ust. 1, 4 i 5 ustawy o PPE	Art. 22 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej <u>informacji o warunkach funkcjonowania programu.</u> (...) 4. Pracodawca jest obowiązany do aktualizowania informacji dotyczących zasad funkcjonowania programu, niezwłocznie po ich uzyskaniu. 5. Pracodawca jest obowiązany do wyróżnienia w informacji, o której mowa w ust. 2, zmian, jakie zaszły w zakresie objętym tą informacją w okresie 12 miesięcy poprzedzających datę dokonania aktualizacji. (...) <i>Według przepisów dyrektywy podmiotem zobowiązanym do przekazywania informacji uczestnikom programu jest IORP – czyli zarządzający tym programem.</i> <i>Wydaje się zatem wskazanym dodanie przepisów obligujących pracownicze fundusze emerytalne (czyli jedyne IORP-y działające w Polsce) do przekazywania uczestnikom programów oraz beneficjentów – czyli osoby, które zdecydowały się na wypłatę świadczeń z programu w ratach,</i>

				<i>informacji na temat dostępnych opcji inwestycyjnych oraz o standardowej opcji inwestycyjnej, np. poprzez dodanie w ustawie o OIFFE art. 194c w brzmieniu:</i> Art. 194c 1. Pracowniczy fundusz jest obowiązany do przekazywania <u>członkom funduszu oraz osobom, które zdecydowały się na wypłatę zgromadzonych środków w ratach</u>, informacji o warunkach funkcjonowania funduszu, w tym <u>o zmianach w zasadach funkcjonowania funduszu</u>. 2. Informację o której mowa w ust. 1 pracowniczy fundusz przekazuje w rozsądnym terminie, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej. 3. Pracowniczy fundusz jest obowiązany do niezwłocznego przekazywania członkom funduszu oraz osobom, które zdecydowały się na wypłatę zgromadzonych środków w ratach, <u>wyjaśnień dotyczących skutków istotnych zmian w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych, jeżeli profil działania pracowniczego funduszu wymaga ich utworzenia i utrzymania.</u>
Art. 37 ust. 4	4. IORP udostępniają <u>ogólne informacje na temat programu emerytalnego</u> , o których mowa w niniejszym artykule.	T	Art. 22 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy o PPE oraz art. 13 ust. 2, 4, 4b ustawy o OIFFE	Art. 22 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej <u>informacji o warunkach funkcjonowania programu</u>. 2. Informacja powinna zawierać w szczególności:

				(...) 4) stwierdzenie, że zawiera jedynie <u>omówienie warunków programu</u>, a podstawą funkcjonowania programu jest umowa zakładowa; (...) Art. 13 2. Statut funduszu określa: 1) nazwę funduszu; 2) firmę, siedzibę i adres towarzystwa; 3) wysokość kapitału zakładowego towarzystwa, skład akcjonariuszy towarzystwa i ilość posiadanych przez nich akcji; 4) sposób reprezentacji funduszu przez towarzystwo; 5) firmę (nazwę), siedzibę i adres depozytariusza; 6) rodzaje, maksymalną wysokość, sposób oraz tryb kalkulacji i pokrywania kosztów obciążających fundusz, z wyłączeniem kosztów wskazanych w art. 136a, w tym koszty, o których mowa w art. 182a; 6a) wysokość opłaty, o której mowa w art. 134 ust. 1; 7) sposób informowania przez fundusz o zmianach statutu; 8) inne dane przewidziane w przepisach ustawy. (...) 4. Poza danymi, o których mowa w ust. 2, statut pracowniczego funduszu określa:
--	--	--	--	--

				1) terminy oraz formę i tryb wypłaty środków zgromadzonych na rachunkach członków; 2) zasady prowadzenia działalności lokacyjnej przez fundusz, wraz z informacją o tym, czy fundusz będzie sam zarządzał aktywami, czy też powierzy zarządzanie aktywami osobie trzeciej; 3) zasady przyjmowania składek pracowników zagranicznych, firmę (nazwę), siedzibę i adres zakładu ubezpieczeń na życie oraz zasady odpowiedzialności związanej z ryzykami biometrycznymi lub gwarancjami - w przypadku gdy w statucie funduszu określono możliwość przyjmowania składek pracowników zagranicznych. (...) 4b. W przypadku gdy założycielem lub akcjonariuszem pracowniczego towarzystwa jest pracodawca zagraniczny i z przepisów jego krajowego prawa ubezpieczeń społecznych i prawa pracy wynika taki wymóg, statut pracowniczego funduszu może zawierać postanowienia dotyczące przekazywania przez fundusz temu pracodawcy lub jego pracownikom dodatkowych informacji, w szczególności dotyczących: 1) rodzaju ryzyka finansowego, technicznego i innych ryzyk związanych z realizacją programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego; 2) podziału ryzyka, o którym mowa w pkt 1; 3) docelowego poziomu świadczenia, w przypadku gdy program emerytalny
--	--	--	--	---

				pracodawcy zagranicznego przewiduje pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji; 4) kwoty wypłaty lub świadczenia z programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego przewidującego pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji, w przypadku zaprzestania zatrudnienia; 5) w przypadku gdy uczestnicy programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego ponoszą ryzyko inwestycyjne - zakresu wyboru polityki inwestycyjnej, jeżeli ma zastosowanie, oraz rzeczywistych portfeli inwestycyjnych, a także informacji dotyczących ryzyka i kosztów związanych z inwestycjami; 6) postanowień odnoszących się do przeniesienia praw do wypłaty z programu emerytalnego pracodawcy zagranicznego na inną instytucję pracowniczych programów emerytalnych, w przypadku rozwiązania stosunku pracy. (...) <i>Wydaje się wskazane stworzenie przepisu, na mocy którego pracownicze fundusze udostępniałyby informacje zawarte w statucie, np. poprzez dodanie w art. 13 ustawy o OIFFE ust. 4d w brzmieniu:</i> Art. 13 4d. Pracowniczy fundusz obowiązany jest na żądanie członka funduszu udostępnić mu statut funduszu.
--	--	--	--	--

Art. 38 ust. 1	1. <u>Państwa członkowskie wymagają, aby IORP sporządzały zwięzły dokument zawierający kluczowe informacje dla każdego uczestnika</u>, biorąc pod uwagę specyficzny charakter krajowych systemów emerytalnych oraz odpowiednich krajowych przepisów prawa socjalnego, prawa pracy i prawa podatkowego (zwany dalej „informacją o świadczeniu emerytalnym”). <u>Tytuł dokumentu zawiera wyrazy „Informacja o świadczeniu emerytalnym”.</u>	T	Art. 8 ust. 1 ustawy o PPE	Art. 8 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. <u>Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informację dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków</u> będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego. (...) W polskim systemie emerytalnym świadczenia emerytalne wypłacane z PPE to po prostu zgromadzony w nich kapitał, który uczestnik programu może wypłacić jednorazowo lub ratalnie. <i>Wydaje się wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi do przekazywania członkom pracowniczego funduszu informacji opisanej w art. 38 ust. 1 dyrektywy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 22b w ustawie o PPE oraz art. 194d w ustawie o OIFFE, w następującym brzmieniu:</i> Art. 22b
---------------------------	--	----------	--	---

				<i>1. Zarządzający pracowniczym funduszem emerytalnym raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia uczestnikowi programu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i> <i>2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 zarządzający pracowniczym funduszem emerytalnym przekazuje uczestnikowi programu w formie elektronicznej lub za pośrednictwem strony internetowej. Na wniosek uczestnika programu zarządzający pracowniczym funduszem emerytalnym przekazuje dokument, o którym mowa w ust. 1 w formie papierowej.</i> <i>3. Dokument, o którym mowa w ust. 1 musi zawierać w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się informacje w nim podawane.</i> <i>4. Zarządzający pracowniczym funduszem emerytalnym zobowiązany jest do aktualizowania „informacji o świadczeniu emerytalnym”, o której mowa w ust. 1 i wskazania wszelkich istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim.</i> <i>5. Informacja o świadczeniu emerytalnym zawiera:</i> <i>a) dane osobowe uczestnika, w tym jasne wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty,</i>
--	--	--	--	---

				b) <i>nazwę zarządzającego pracowniczym funduszem emerytalnym, jego adres kontaktowy oraz dane identyfikacyjne programu emerytalnego uczestnika;</i> c) <i>informacje o nabytych uprawnieniach lub zgromadzonych środkach;</i> d) <i>informacje o składkach wpłaconych w ramach programu emerytalnego przez pracodawcę oraz składkach dodatkowych wpłaconych przez uczestnika, w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym,</i> e) <i>wyszczególnienie kosztów odliczonych przez zarządzającego pracowniczym funduszem emerytalnym w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym,</i> f) <i>informacje o ogólnym poziomie finansowania programu;</i> g) <i>dodatkowe informacje, w tym:</i> - <i>dodatkowe praktyczne informacje o opcjach, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego;</i> - <i>informacje gdzie można znaleźć roczne sprawozdania finansowe oraz deklarację zasad polityki inwestycyjnej zarządzającego pracowniczym funduszem emerytalnym;</i> - <i>w stosownych przypadkach informacje o założeniach przyjętych w odniesieniu do kwot wyrażonych w postaci świadczeń dożywotnich, w szczególności jeżeli chodzi o wartość świadczenia dożywotniego, rodzaj podmiotu oferującego</i>
--	--	--	--	--

				<i>świadczenie dożywotnie i czas trwania świadczenia dożywotniego;</i> Art. 194d <i>1. Pracowniczy fundusz raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu.</i> <i>2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym określa ustawa o pracowniczych programach emerytalnych.</i> <i>(...)</i>
Art. 38 ust. 2	2. W widocznym miejscu <u>podaje się dokładną datę</u> , do której odnoszą się informacje zawarte w informacji o świadczeniu emerytalnym.	T	Art. 8 ust. 2 pkt 9 ustawy o PPE	Art. 8 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: (...) 9) <u>datę sporządzenia informacji</u> oraz imię, nazwisko, funkcję i podpis osoby odpowiedzialnej za jej sporządzenie. (...) <i>Wydaje się wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obowiąłyby zarządzających/pracownicze fundusze emerytalne do przekazywania uczestnikom programu/członkom informacji opisanej w art. 38 ust. 1 dyrektywy.</i>

				<i>Proponuje się dodanie art. 22b ust. 3 w ustawie o PPE oraz art. 194d ustawy o OIFFE:</i> Art. 22b (...) 3. Dokument, o którym mowa w ust. 1 <u>musi zawierać w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się informacje w nim podawane.</u> (...) Art. 194d 1. Pracownicy fundusz raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu. 2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym określa ustawa o pracowniczych programach emerytalnych.
Art. 38 ust. 3	3. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>informacje zawarte w informacji o świadczeniu emerytalnym były dokładne oraz aktualizowane i udostępniane bezpłatnie każdemu uczestnikowi przynajmniej raz w roku za pomocą środków elektronicznych, w tym trwałego nośnika informacji lub za pośrednictwem strony internetowej, bądź w wersji papierowej.</u> Oprócz wszelkich informacji dostarczanych uczestnikom za	T	Art. 22a ust. 1 ustawy o PPE	Art. 22a 1. Na wniosek uczestnika programu, jednak <u>nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta</u>

	pomocą środków elektronicznych, na żądanie dostarcza się kopię w wersji papierowej.		powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka. <i>Wydaje się wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby zarządzających/pracownicze fundusze emerytalne do aktualizowania i bezpłatnego udostępniania uczestnikom programu/członkom informacji opisanej w art. 38 ust. 1 dyrektywy. Proponuje się dodanie art. 22b ust. 1 i 2 w ustawie o PPE oraz art. 194d ustawy o OIFFE:</i> Art. 22b <i>1. Zarządzający <u>raz w roku</u> jest obowiązany do sporządzenia i <u>bezpłatnego udostępnienia uczestnikowi programu dokumentu</u> zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i> <i>2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 zarządzający przekazuje uczestnikowi programu <u>w formie elektronicznej lub za pośrednictwem strony internetowej</u>. Na wniosek uczestnika programu zarządzający przekazuje dokument, o którym mowa w ust. 1 <u>w formie papierowej</u>. (...)</i> Art. 194d <i>1. Pracowniczy fundusz raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu</i>
--	---	--	---

				<i>emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu.</i> <i>2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym określa ustawa o pracowniczych programach emerytalnych.</i>
Art. 38 ust. 4	4. Wyraźnie <u>wskazuje się wszelkie istotne zmiany w informacjach zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym w porównaniu z rokiem poprzednim.</u>	T		<i>Wydaje się wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby zarządzających/pracownicze fundusze emerytalne do aktualizowania i bezpłatnego udostępniania uczestnikom programu/członkom informacji opisanej w art. 38 ust. 1 dyrektywy. Proponuje się dodanie art. 22b ust. 4 w ustawie o PPE oraz art. 194d ustawy o OIFFE:</i> <i>Art. 22b</i> <i>(...)</i> <i>4. <u>Zarządzający zobowiązany jest do aktualizowania „informacji o świadczeniu emerytalnym” i wskazania wszelkich istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim.</u></i> <i>(...)</i> <i>Art. 194d</i> <i>1. Pracowniczy fundusz raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu.</i>

				2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym określa ustawa o pracowniczych programach emerytalnych.
Art. 38 ust. 5	5. Państwa członkowskie ustanawiają zasady ustalania założeń dotyczących prognoz, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. d). Zasady te mają zastosowanie do IORP w celu ustalania w razie potrzeby rocznej stopy nominalnego zwrotu z inwestycji, rocznej stopy inflacji oraz tendencji kształtowania się przyszłych płac.	N		W związku z faktem, że w Polsce pracownicze programy emerytalne oparte są wyłącznie o zasadę zdefiniowanej składki, zaś świadczenia z tych programów to po prostu zgromadzony w nich kapitał, informacje zawarte w art. 39 ust. 1 lit. d) dyrektywy nie muszą być transponowane do polskiego porządku prawnego.
Art. 39 ust. 1	Informacja o świadczeniu emerytalnym. 1. Informacja o świadczeniu emerytalnym zawiera co najmniej następujące kluczowe informacje dla uczestników: a) <u>dane osobowe uczestnika, w tym jasne wskazanie, w zależności od sytuacji, ustawowego wieku emerytalnego, wieku emerytalnego określonego w programie emerytalnym lub oszacowanego przez IORP lub wieku emerytalnego określonego przez uczestnika;</u> b) <u>nazwę IORP i jej adres kontaktowy oraz dane identyfikacyjne programu emerytalnego uczestnika;</u> c) w stosownych przypadkach, <u>informacje dotyczące pełnych lub częściowych gwarancji w ramach programu emerytalnego</u> oraz, w razie potrzeby, wskazanie miejsca, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje;	T	Art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, 4 i 5 oraz art. 22a ust. 2 pkt 2 ustawy o PPE	Art. 8 1. Zarządzający ewidencjonuje wszystkie wpłacone składki, przyjęte i dokonane wypłaty transferowe, wypłatę oraz inne operacje na rachunku. <u>Przed dokonaniem wypłaty transferowej zarządzający sporządza informację dotyczącą uczestnika programu, który złożył dyspozycję wypłaty transferowej. Informację tę zarządzający sporządza również w przypadku złożenia przez uczestnika dyspozycji wypłaty albo przeniesienia środków będących następstwem zmiany formy programu lub podmiotu zarządzającego</u> 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera: (...) 2) <u>dane identyfikujące uczestnika: pierwsze imię, nazwisko, datę urodzenia, adres zamieszkania oraz numer PESEL albo numer paszportu bądź innego dokumentu</u>

	d) <u>informacje na temat prognoz dotyczących świadczeń emerytalnych</u>, w oparciu o wiek emerytalny określony w lit. a), <u>oraz zastrzeżenie, że prognozy te mogą różnić się od końcowej wartości otrzymywanych świadczeń</u>; jeśli prognozy dotyczące świadczeń emerytalnych są oparte na scenariuszach ekonomicznych, informacje te powinny również zawierać najbardziej optymistyczny oraz pesymistyczny scenariusz, z uwzględnieniem specyficznego charakteru programu emerytalnego; e) <u>informacje o nabytych uprawnieniach lub zgromadzonym kapitale</u>, z uwzględnieniem specyficznego charakteru programu emerytalnego; f) <u>informacje o składkach wpłaconych w ramach programu emerytalnego przez instytucję finansującą i przez uczestnika, co najmniej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy</u>, z uwzględnieniem specyficznego charakteru programu emerytalnego; g) <u>wyszczególnienie kosztów odliczonych przez IORP co najmniej w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy</u>; h) <u>informacje o ogólnym poziomie finansowania programu emerytalnego</u>.			potwierdzającego tożsamość w przypadku osób nieposiadających obywatelstwa polskiego; (...) 4) <u>dane identyfikujące zarządzającego, który sporządza informację: nazwę, numer REGON, NIP, adres siedziby i adres do korespondencji</u>; 5) <u>wysokość wpłat w ciągu każdego roku kalendarzowego z podziałem na wpłaty z tytułu składki podstawowej i dodatkowej</u>; (...) Art. 22a (...) 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności: (...) 2) <u>wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków</u>, na dzień sporządzenia informacji; W związku z faktem, że w Polsce pracownicze programy emerytalne oparte są wyłącznie o zasadę zdefiniowanej składki, zaś świadczenia z tych programów to po prostu zgromadzony w nich kapitał, informacje zawarte w lit. c) i d) dyrektywy są bezprzedmiotowe i nie muszą być transponowane do polskiego porządku prawnego. Dodatkowo należy zauważyć, że informacje przekazywane przez zarządzającego, na mocy art. 8 ustawy o PPE dotyczą jedynie sytuacji przed dokonaniem wypłaty transferowej, zaś informacje przekazywane zgodnie z art. 22a ustawy o PPE
--	--	--	--	--

				dotyczą jedynie wpływu jaki będzie miało ustanie zatrudnienia uczestnika programu na jego uprawnienia. <i>Wydaje się zatem wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby zarządzających oraz/pracownicze fundusze emerytalne do przekazywania uczestnikom programu/członkom informacji opisanej w art. 38 ust. 1 dyrektywy, w zakresie regulowanym art. 39 dyrektywy.</i> <i>Proponuje się dodanie art. 22b w ustawie o PPE oraz art. 194d w ustawie o OIFFE, w następującym brzmieniu:</i> Art. 22b <i>1. Zarządzający raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia uczestnikowi programu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i> <i>2. Dokument, o którym mowa w ust. 1 zarządzający przekazuje uczestnikowi programu w formie elektronicznej lub za pośrednictwem strony internetowej. Na wniosek uczestnika programu zarządzający przekazuje dokument, o którym mowa w ust. 1 w formie papierowej.</i> <i>3. Dokument, o którym mowa w ust. 1 musi zawierać w widocznym miejscu datę, do której odnoszą się informacje w nim podawane.</i>
--	--	--	--	---

				4. Zarządzający zobowiązany jest do aktualizowania „informacji o świadczeniu emerytalnym” i wskazania wszelkich istotnych zmian w porównaniu z rokiem poprzednim. 5. Informacja o świadczeniu emerytalnym zawiera: a) dane osobowe uczestnika, w tym jasne wskazanie wieku uprawniającego do otrzymania wypłaty, b) nazwę zarządzającego, jego adres kontaktowy oraz dane identyfikacyjne programu emerytalnego uczestnika; c) informacje o nabytych uprawnieniach lub zgromadzonych środkach; d) informacje o składkach wpłaconych w ramach programu emerytalnego przez pracodawcę oraz składkach dodatkowych wpłaconych przez uczestnika, w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym, e) wyszczególnienie kosztów odliczonych przez zarządzającego w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających dzień sporządzenia informacji o świadczeniu emerytalnym, f) informacje o ogólnym poziomie finansowania programu; g) dodatkowe informacje, w tym: i. dodatkowe praktyczne informacje o opcjach, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego;
--	--	--	--	--

				ii. <i>informacje gdzie można znaleźć roczne sprawozdania finansowe oraz deklarację zasad polityki inwestycyjnej zarządzającego;</i> iii. <i>w stosownych przypadkach informacje o założeniach przyjętych w odniesieniu do kwot wyrażonych w postaci świadczeń dożywotnich, w szczególności jeżeli chodzi o wartość świadczenia dożywotniego, rodzaj podmiotu oferującego świadczenie dożywotnie i czas trwania świadczenia dożywotniego;</i> Art. 194d 1. Pracowniczy fundusz raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia członkowi funduszu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla członka funduszu. 2. Tryb sporządzenia, przekazania członkowi funduszu oraz zakres informacji zawartych w informacji o świadczeniu emerytalnym określa ustawa o pracowniczych programach emerytalnych.
Art. 39 ust. 2	2. Zgodnie z art. 60 państwa członkowskie wymieniają się najlepszymi praktykami dotyczącymi formy i treści informacji o świadczeniu emerytalnym.	N		
Art. 40 ust. 1	Dodatkowe informacje.	W/T	Art. 22a ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 ustawy o PPE	Art. 22a

	1. W informacji o świadczeniu emerytalnym podaje się, gdzie i jak można otrzymać dodatkowe informacje, w tym: a) dodatkowe praktyczne informacje o opcjach, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego; b) informacje, o których mowa w art. 29 i 30; c) w stosownych przypadkach informacje o założeniach przyjętych w odniesieniu do kwot wyrażonych w postaci świadczeń dożywotnich, w szczególności jeżeli chodzi o wartość świadczenia dożywotniego, rodzaj podmiotu oferującego świadczenie dożywotnie i czas trwania świadczenia dożywotniego; d) <u>informacje o poziomie świadczeń w przypadku zaprzestania zatrudnienia.</u>		1. Na wniosek uczestnika programu, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca niezwłocznie udziela uczestnikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, <u>informacji o skutkach prawnych ustania zatrudnienia uczestnika</u> w odniesieniu do środków gromadzonych na jego rachunku. Informacja ta powinna być sporządzona z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka. 2. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności: (...) 2) <u>wartość zgromadzonych na rachunku uczestnika środków</u>, na dzień sporządzenia informacji; (...) <i>Wydaje się wskazane stworzenie odpowiednich przepisów, które obligowałyby zarządzających oraz/pracownicze fundusze emerytalne do przekazywania uczestnikom programu/członkom informacji opisanej w art. 38 ust. 1 dyrektywy, w zakresie regulowanym art. 39 dyrektywy. Proponuje się dodanie art. 22b ust. 1, 5 lit. g w ustawie o PPE w brzmieniu:</i> Art. 22b <i>1. Zarządzający raz w roku jest obowiązany do sporządzenia i bezpłatnego udostępnienia uczestnikowi programu dokumentu zatytułowanego „Informacja o świadczeniu emerytalnym”, który zawiera kluczowe informacje dla uczestnika programu.</i>
--	--	--	--

				(...) 5. Informacja o świadczeniu emerytalnym zawiera: (...) g) dodatkowe informacje, w tym: i. dodatkowe praktyczne informacje o opcjach, jakimi dysponuje uczestnik w ramach programu emerytalnego; ii. informacje gdzie można znaleźć roczne sprawozdania finansowe oraz deklarację zasad polityki inwestycyjnej zarządzającego; iii. w stosownych przypadkach informacje o założeniach przyjętych w odniesieniu do kwot wyrażonych w postaci świadczeń dożywotnich, w szczególności jeżeli chodzi o wartość świadczenia dożywotniego, rodzaj podmiotu oferującego świadczenie dożywotnie i czas trwania świadczenia dożywotniego;
Art. 40 ust. 2	2. W przypadku programów emerytalnych, w których uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne, a opcja inwestycyjna jest przypisywana uczestnikowi według określonej zasady przewidzianej w programie emerytalnym, w informacji o świadczeniu emerytalnym podaje się, gdzie są dostępne dodatkowe informacje.	W	Art. 197 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 197 1. Informacje o otwartym funduszu, dobrowolnym funduszu lub towarzystwie udostępniane lub rozpowszechniane publicznie przez powszechne towarzystwo lub na zlecenie powszechnego towarzystwa, a także na rzecz powszechnego towarzystwa, otwartego funduszu lub dobrowolnego funduszu, a także <u>informacje o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracownicze towarzystwo powinny w sposób</u>

				<u>zrozumiały, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa, a także ryzyko związane z przystąpieniem do funduszu oraz pozostawaniem członkiem funduszu.</u> (...)
Art. 41 ust. 1	Informacje udzielane potencjalnym uczestnikom. 1. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały, aby <u>potencjalni uczestnicy, którzy nie są automatycznie zapisywani do programu emerytalnego, byli informowani, zanim przystąpią do tego programu emerytalnego</u>, o: a) wszelkich stosownych dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych; b) <u>stosownych cechach programu emerytalnego</u>, w tym rodzajach świadczeń; c) tym, czy i jak czynniki związane ze środowiskiem i klimatem, czynniki społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej; oraz d) tym, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje.	W/T	Art. 22 ust. 1 ustawy o PPE	Art. 22 1. Pracodawca jest obowiązany do przekazywania pracownikom w sposób zrozumiały, na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej <u>informacji o warunkach funkcjonowania programu.</u> (...) <i>W chwili obecnej nie funkcjonują przepisy zobowiązujące zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi/pracownicze fundusze emerytalne do przekazywania informacji o dostępnych opcjach inwestycyjnych, o uwzględnianiu w zarządzaniu czynników związanych ze środowiskiem, klimatem, czynników społecznych i związanych z ładem korporacyjnym.</i> <i>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22c w brzmieniu:</i> Art. 22c 1. Potencjalni uczestnicy mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do programu informacji o: 1) wszelkich stosownych dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych;

				2) tym, czy i jak czynniki związane ze środowiskiem i klimatem, czynniki społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej; 3) tym, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje; 4) osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem przez minimalny okres 5 lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż pięć; 5) strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników. <u>2. Informacje, o których mowa w ust. 1 zarządzający pracowniczym funduszem emerytalnym może dostarczać za pośrednictwem pracodawcy.</u>
Art. 41 ust. 2	2. Jeżeli uczestnicy ponoszą ryzyko inwestycyjne lub mogą podejmować decyzje inwestycyjne, <u>potencjalni uczestnicy są informowani o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym przez minimalny okres pięciu lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż pięć, oraz o strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników i beneficjentów.</u>	T		<i>W chwili obecnej nie funkcjonują przepisy zobowiązujące zarządzających pracowniczymi funduszami emerytalnymi do przekazywania informacji o osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem emerytalnym przez minimalny okres pięciu lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż pięć, oraz o strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników i beneficjentów</i> <i>Dlatego proponuje się dodanie w ustawie o PPE art. 22c ust. 1 pkt 4-5 w brzmieniu:</i> Art. 22c

				1. Potencjalni uczestnicy mają prawo do otrzymania przed przystąpieniem do programu informacji o: (...) 4) <u>osiągniętych w przeszłości wynikach inwestycyjnych związanych z programem przez minimalny okres 5 lat lub przez wszystkie lata działalności programu, jeżeli było ich mniej niż pięć;</u> 5) <u>strukturze kosztów ponoszonych przez uczestników.</u> (...)
Art. 41 ust. 3	3. Państwa członkowskie wymagają, aby IORP zapewniały, aby potencjalni uczestnicy, którzy są automatycznie zapisywani do programu emerytalnego, natychmiast po przystąpieniu do programu emerytalnego byli informowani o: a) wszelkich stosownych dostępnych dla nich opcjach, w tym opcjach inwestycyjnych; b) stosownych cechach programu emerytalnego, w tym rodzajach świadczeń; c) tym, czy i jak czynniki związane ze środowiskiem i klimatem, czynniki społeczne i czynniki związane z ładem korporacyjnym są uwzględniane w strategii inwestycyjnej; oraz d) tym, gdzie można znaleźć dodatkowe informacje.	N		W Polsce przystąpienie do pracowniczego programu emerytalnego jest dobrowolne, na zasadzie świadomego oświadczenia woli. Nie funkcjonuje automatyczny zapis do programu. W związku z tym nie ma potrzeby implementacji przepisu art. 41 ust. 3 dyrektywy.
Art. 42	Informacje udzielane uczestnikom na etapie przed przejściem na emeryturę. Oprócz informacji o świadczeniu emerytalnym IORP przekazują każdemu uczestnikowi, w odpowiednim czasie przed osiągnięciem wieku emerytalnego, określonego w art. 39 ust. 1 lit. a), <u>lub na żądanie</u>	W	Art. 22 ust. 6 ustawy o PPE	Art. 22 (...) 6. <u>Pracodawca jest dodatkowo obowiązany przekazać uczestnikowi pisemną informację o</u>

	<u>uczestnika, informacje o dostępnych opcjach wypłaty otrzymywanych świadczeń emerytalnych.</u>			warunkach wypłaty środków gromadzonych w programie: 1) <u>w pierwszym kwartale roku kalendarzowego, w którym uczestnik ten ukończy 60 lat, lub</u> 2) w ciągu 30 dni od dnia ustania stosunku pracy z powodu uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych.
Art. 43 ust. 1	Informacje udzielane beneficjentom na etapie wypłaty świadczeń. 1. Państwa członkowskie wymagają, aby <u>IORP okresowo przekazywały beneficjentom informacje o należnych świadczeniach i odpowiadających im opcjach wypłaty.</u>	W	Art. 22a ust. 3 ustawy o PPE	Art. 22a (...) 3. <u>Na wniosek byłego pracownika, jednak nie częściej niż raz w roku, pracodawca prowadzący program niezwłocznie udziela</u> byłemu pracownikowi na piśmie, w postaci papierowej lub elektronicznej, <u>informacji</u> , sporządzonej z użyciem jasnego, zwięzłego i zrozumiałego języka <u>na temat:</u> 1) <u>wartości zgromadzonych na rachunku byłego pracownika środków;</u> 2) stosowania takich samych zasad co do środków zgromadzonych na rachunku wobec wszystkich uczestników programu. (...)
Art. 43 ust. 2	2. Bezzwłocznie po podjęciu końcowej decyzji powodującej obniżenie poziomu należnych świadczeń oraz na trzy miesiące przed wdrożeniem tej decyzji IORP informuje o tym beneficjentów.	N		W Polsce pracownicze programy emerytalne są oparte o zasadę DC. Nie ma możliwości obniżenia poziomu świadczeń, bo świadczeniami są de facto zgromadzone środki. Nie ma zatem potrzeby implementacji art. 43 ust. 2 dyrektywy.
Art. 43 ust. 3	3. W przypadku gdy beneficjenci ponoszą znaczne ryzyko inwestycyjne na etapie wypłaty, państwa	N		W Polsce pracownicze programy emerytalne są oparte o zasadę DC. Beneficjenci nie ponoszą

	członkowskie zapewniają regularne otrzymywanie przez beneficjentów odpowiednich informacji.			ryzyka na etapie wypłaty, ponieważ wypłacane są im zgromadzone środki. Nie ma zatem potrzeby implementacji art. 43 ust. 3 dyrektywy.
Art. 44	Dodatkowe informacje udzielane na żądanie uczestnikom i beneficjentom. <u>Na żądanie uczestnika, beneficjenta lub ich przedstawicieli IORP przekazuje następujące dodatkowe informacje:</u> a) <u>roczne sprawozdania finansowe</u> i roczne sprawozdania z działalności, o których mowa w art. 29, lub w przypadku gdy IORP odpowiada za więcej niż jeden program, sprawozdania odnoszące się do ich poszczególnych programów emerytalnych; b) <u>oświadczenie o zasadach polityki inwestycyjnej</u>, o którym mowa w art. 30; c) wszelkie dalsze informacje o założeniach stosowanych w celu uzyskania prognoz, o których mowa w art. 39 ust. 1 lit. d).	W/T		Art. 197 1. Informacje o otwartym funduszu, dobrowolnym funduszu lub towarzystwie udostępniane lub rozpowszechniane publicznie przez powszechne towarzystwo lub na zlecenie powszechnego towarzystwa, a także na rzecz powszechnego towarzystwa, otwartego funduszu lub dobrowolnego funduszu, a także <u>informacje o pracowniczym funduszu udostępniane przez pracowniczego towarzystwo powinny w sposób zrozumiały, obiektywny i rzetelny przedstawiać sytuację finansową funduszu lub towarzystwa</u>, a także ryzyko związane z przystąpieniem do funduszu oraz pozostawaniem członkiem funduszu. (...) Prognozy, o których mowa w art. 44 lit. c dyrektywy nie mają zastosowania w polskich pracowniczych programach emerytalnych, opartych w całości o zasadę DC, a zatem przepis ten nie musi być transponowany do polskiego porządku prawnego. <i>Wydaje się jednak koniecznym wdrożenie przepisów nakładających na zarządzających pracowniczymi programami emerytalnymi/pracownicze fundusze emerytalne</i>

				<i>obowiązek przekazywania rocznych sprawozdań finansowych oraz oświadczenia o zasadach polityki inwestycyjnej.</i> <i>Proponuje się by ust. 5 w art. 194a ustawy o OIFFE otrzymał następujące brzmienie:</i> Art. 194a (...) 5. Dobrowolny fundusz i pracowniczy fundusz podają deklarację do publicznej wiadomości poprzez udostępnienie jej za pośrednictwem strony internetowej oraz przekazują deklarację także na pisemne żądanie członka funduszu.
Art. 45 ust. 1	Główny cel nadzoru ostrożnościowego. 1. Głównym celem nadzoru ostrożnościowego jest ochrona praw uczestników i beneficjentów oraz zapewnienie stabilności i należytego funkcjonowania IORP.	N		
Art. 45 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dysponowały niezbędnymi środkami, odpowiednią wiedzą fachową, zdolnością i uprawnieniami koniecznymi do osiągnięcia głównego celu nadzoru, o którym mowa w ust. 1.	N		
Art. 46	Zakres nadzoru ostrożnościowego. <u>Państwa członkowskie zapewniają poddanie IORP nadzorowi ostrożnościowemu</u> obejmującemu, w stosownych przypadkach, nadzór nad: a) warunkami działania; b) rezerwami techniczno-ubezpieczeniowymi;	W	Art. 200 ust. 2 pkt 1, 3 i 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. <u>Zadaniem organu nadzoru jest:</u> 1) <u>sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy;</u> (...)

	c) finansowaniem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; d) ustawowymi funduszami własnymi; e) dostępnym marginesem wypłacalności; f) wymaganym marginesem wypłacalności; g) regułami inwestowania; h) zarządzaniem inwestycjami; i) systemem zarządzania; oraz j) informacjami przekazywanymi uczestnikom i beneficjentom.			3) sprawowanie nadzoru nad funkcjonowaniem pracowniczych programów emerytalnych; (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami; (...)
Art. 47 ust. 1	Ogólne zasady nadzoru ostrożnościowego. 1. Właściwe organy rodzimego państwa członkowskiego odpowiadają za nadzór ostrożnościowy nad IORP.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 1	Art. 200 (...) 2. <u>Zadaniem organu nadzoru jest:</u> 1) <u>sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy;</u> (...)
Art. 47 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>podstawą nadzoru było podejście przyszłościowe i oparte na analizie ryzyka.</u>	N		
Art. 47 ust. 3	3. <u>Nadzór nad IORP obejmuje odpowiednie połączenie działań prowadzonych poza siedzibą IORP i kontroli na miejscu.</u>	W	Art. 204a ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 204a 1. <u>Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności.</u> (...)

Art. 47 ust. 4	4. Uprawnienia nadzorcze wykonuje się w odpowiednim czasie i w sposób proporcjonalny do wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności IORP.	N		
Art. 47 ust. 5	5. Państwa członkowskie zapewniają należyte uwzględnianie przez właściwe organy potencjalnego wpływu ich działań na stabilność systemów finansowych w Unii, w szczególności w sytuacjach kryzysowych.	N		
Art. 48 ust. 1	Uprawnienia w zakresie interwencji i obowiązki właściwych organów. <u>1. Właściwe organy wymagają od każdej IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, aby posiadała należyte procedury administracyjne i księgowe oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej.</u>	W	Art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o OIFFE	Art. 15 (...) 2. Organ nadzoru odmawia zezwolenia, jeżeli: 1) wniosek i dołączone do niego dokumenty nie spełniają warunków określonych w ustawie; (...)
Art. 48 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów oraz prawa państw członkowskich do ustanawiania i nakładania sankcji karnych <u>państwa członkowskie zapewniają, aby ich właściwe organy mogły nakładać sankcje administracyjne i inne środki mające zastosowanie w przypadku wszelkich naruszeń przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę,</u> oraz podejmują wszelkie konieczne środki, aby zapewnić ich wykonanie. Państwa członkowskie zapewniają skuteczność, proporcjonalność i odstraszający charakter swoich sankcji administracyjnych i innych środków.	W	Art. 204 ust. 8-9 oraz art. 204j ust. 2 ustawy o OIFFE	Art. 204 (...) 8. W razie nieusunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyło wykonywanie niektórych czynności, karę pieniężną w wysokości do 500 000 zł.</u> 9. W przypadku stwierdzenia na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień lub dokumentów, o których mowa w ust. 1, rażącego naruszenia prawa lub rażącego naruszenia interesu członków funduszy, <u>organ nadzoru może nałożyć na towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły</u>

				wykonywanie niektórych czynności, karę <u>pieniężną</u> w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po stwierdzeniu tych naruszeń. Art. 204j (...) 2. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli rażących nieprawidłowości, <u>organ nadzoru może nałożyć na kontrolowanego przedsiębiorcę albo podmiot karę pieniężną</u> w wysokości do 500 000 zł, bezpośrednio po ich stwierdzeniu.
Art. 48 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą zdecydować o niewprowadzaniu przepisów dotyczących sankcji administracyjnych na podstawie niniejszej dyrektywy za naruszenia, które podlegają sankcjom karnym na mocy ich prawa krajowego. W takim przypadku państwa członkowskie informują Komisję o odpowiednich przepisach prawa karnego.	N		
Art. 48 ust. 4	4. <u>Państwa członkowskie zapewniają publikowanie przez właściwe organy bez zbędnej zwłoki informacji o każdej sankcji administracyjnej lub innym środku nałożonym za naruszenie przepisów krajowych wdrażających niniejszą dyrektywę</u> , wobec których nie wniesiono w terminie odwołania, w tym informacji na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie. Jednakże w przypadku gdy właściwy organ uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub	T		<i>W obecnie obowiązujących przepisach nie ma regulacji nakładającej na organ nadzoru publikację zwłoki informacji o każdej sankcji administracyjnej lub innym środku nałożonym za naruszenie przepisów ustawy o OIFFE lub PPE.</i> <i>Proponuje się zatem dodanie w ustawie o OIFFE po art. 207b art. 207c w brzmieniu:</i> Art. 207c <u>1. Organ nadzoru zobowiązany jest do opublikowania bez zbędnej zwłoki informacji o każdej sankcji administracyjnej lub innym środku nałożonym za naruszenie przepisów</u>

	trwającemu postępowaniu, właściwy organ może podjąć decyzję o odroczeniu publikacji, zaniechaniu publikacji lub o opublikowaniu informacji o nałożonych sankcjach w sposób zanonimizowany.			<u>ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych lub ustawy o pracowniczych programach emerytalnych, wobec których nie wniesiono w terminie odwołania, w tym informacji na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie, z zastrzeżeniem ust. 2.</u> 2. W przypadku gdy organ nadzoru uzna, że opublikowanie tożsamości osób prawnych lub tożsamości lub danych osobowych osób fizycznych byłoby nieproporcjonalne, w oparciu o indywidualną ocenę proporcjonalności opublikowania takich danych, lub w przypadku gdy takie opublikowanie zagroziłoby stabilności rynków finansowych lub trwającemu postępowaniu, organ nadzoru może podjąć decyzję o odroczeniu publikacji, zaniechaniu publikacji lub o opublikowaniu informacji o nałożonych sankcjach w sposób zanonimizowany. 3. Publikacja informacji, o której mowa w ust. 1 odbywa się za pośrednictwem strony internetowej organu nadzoru.
Art. 48 ust. 5	5. <u>Każda decyzja o zakazie lub ograniczeniu działalności IORP zawiera szczegółowe uzasadnienie i powiadamia się o niej zainteresowaną IORP. O decyzji tej powiadamiany jest również EIOPA, który przekazuje ją wszystkim właściwym organom w przypadku działalności transgranicznej, o której mowa w art. 11.</u>	W/T	Art. 62 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 62 1. Organ nadzoru może wydać decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa, jeżeli stwierdzi, że fundusz lub towarzystwo rażąco lub uporczywie narusza przepisy ustawy, statutu funduszu lub towarzystwa, albo prowadzi

				działalność rażąco naruszając interes członków funduszu. (...) <i>Wydaje się zasadnym dodanie przepisów określających konieczność uzasadnienia decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa oraz nakładające na organ nadzoru obowiązek informowania o takiej sytuacji Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.</i> <i>Proponuje się dodanie w art. 62 ustawy o OIFFE ust. 6-7 w brzmieniu:</i> Art. 62 (...) <u>6. Organ nadzoru przekazuje zainteresowanemu pracowniczemu towarzystwu lub pracowniczemu funduszowi decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz ze szczegółowym uzasadnieniem.</u> <u>7. Organ nadzoru przekazuje informacje, o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1 Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych</u> .
Art. 48 ust. 6	6. <u>Właściwe organy mogą także ograniczyć swobodne rozporządzanie aktywami IORP lub zakazać swobodnego rozporządzania tymi aktywami, w szczególności gdy:</u> a) IORP nie zdołała utworzyć wystarczających rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w odniesieniu do całokształtu działalności lub	W	Art. 204 ust. 3 ustawy o OIFFE	Art. 204 (...) 3. W razie stwierdzenia, na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, <u>organ nadzoru</u>

	posiada niewystarczające aktywa dla pokrycia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych; b) IORP nie była w stanie utrzymać ustawowych funduszy własnych.			powiadamia towarzystwo, depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia. (...)
Art. 48 ust. 7	7. W celu zabezpieczenia interesów uczestników i beneficjentów <u>właściwe organy mogą, w całości lub częściowo, przekazać uprawnienia posiadane przez osoby kierujące IORP</u>, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, zgodnie z przepisami rodzimego państwa członkowskiego <u>specjalnemu przedstawicielowi, który spełnia wymagania dotyczące wykonywania tych uprawnień</u>.	W	Art. 64 ust. 1-3 ustawy o OIFFE	Art. 64 1. Od dnia wejścia w życie decyzji o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa <u>fundusz jest reprezentowany i zarządzany przez depozytariusza</u>. W tym czasie fundusz nie może przyjmować nowych członków. 2. <u>Depozytariusz, za zgodą organu nadzoru, może powierzyć zarządzanie aktywami funduszu uprawnionemu podmiotowi zewnętrznemu w zakresie, o którym mowa w art. 69 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, jeżeli jest to zgodne z interesem członków funduszu</u>. 3. Powierzenie zarządzania aktywami funduszu wymaga zezwolenia organu nadzoru. <u>Organ nadzoru udziela zezwolenia, jeżeli jest to zgodne z interesem członków funduszu oraz gdy podmiot zewnętrzny daje rękojmię należytego zarządzania aktywami funduszu</u>. W zakresie zarządzania aktywami funduszu, do podmiotu zewnętrznego stosuje się odpowiednio przepisy art. 204 ust. 1 pkt 3, ust. 2-9, art. 204a ust. 1, 2 pkt 3, ust. 3-8 i art. 204b. (...)

Art. 48 ust. 8	8. <u>Właściwe organy mogą zakazać działalności IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, lub ją ograniczyć</u>, w szczególności gdy: a) IORP nie wywiązuje się z obowiązku odpowiedniej ochrony interesów uczestników i beneficjentów programu; b) IORP nie spełnia już warunków działania; c) IORP w rażącym stopniu nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z przepisów, którym podlega; a) d) w przypadku działalności transgranicznej IORP nie przestrzega wymogów prawa socjalnego i prawa pracy przyjmującego państwa członkowskiego dotyczących obszaru pracowniczych programów emerytalnych.	W	Art. 62 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 62 1. <u>Organ nadzoru może wydać decyzję o cofnięciu zezwolenia na utworzenie towarzystwa</u> , jeżeli stwierdzi, że fundusz lub towarzystwo rażąco lub uporczywie narusza przepisy ustawy, statutu funduszu lub towarzystwa, albo prowadzi działalność rażąco naruszając interes członków funduszu. (...)
Art. 48 ust. 9	9. Państwa członkowskie zapewniają, aby od decyzji dotyczących IORP, podejmowanych na podstawie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, przysługiwało prawo odwołania do sądu.	W	Art. 65 ustawy o OIFFE	Art. 65 Jeżeli decyzja o cofnięciu zezwolenia, wydana przez organ nadzoru z innych przyczyn niż określone w art. 61, zostanie zaskarżona do sądu administracyjnego, rozpoznanie skargi powinno nastąpić w terminie 2 miesięcy od daty jej wniesienia.
Art. 49 ust. 1	Proces nadzoru. 1. <u>Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy posiadały niezbędne uprawnienia do dokonywania przeglądu strategii, procesów i procedur sprawozdawczych ustanowionych przez IORP</u> w celu przestrzegania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą, z uwzględnieniem wielkości, charakteru, skali i złożoności działalności IORP.	W	Art. 204a ust. 1-3 ustawy o OIFFE	Art. 204a 1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności. 2. <u>Osoba upoważniona przez organ nadzoru ma prawo wstępu do pomieszczeń:</u>

	W ramach wspomnianego przeglądu uwzględnia się okoliczności, w jakich działają IORP, oraz, w stosownych przypadkach, strony wykonujące dla nich zlecone w drodze outsourcingu kluczowe funkcje lub wszelką inną działalność. Przegląd obejmuje następujące elementy: a) ocenę wymogów jakościowych odnoszących się do systemu zarządzania; b) ocenę rodzajów ryzyka, na które narażona jest IORP; c) ocenę zdolności IORP do oceny tych rodzajów ryzyka i zarządzania nim.			1) <u>towarzystwa - w celu sprawdzenia, czy działalność towarzystwa lub funduszu jest zgodna z prawem, statutem towarzystwa lub funduszu lub interesem członków funduszu;</u> 2) depozytariusza - w celu sprawdzenia, czy jego działalność związana z przechowywaniem aktywów funduszu jest zgodna z prawem lub z umową o przechowywanie aktywów funduszu lub interesem członków funduszu; 3) osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności - w celu sprawdzenia, czy jej działalność związana z wykonywaniem niektórych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa jest zgodna z prawem lub interesem członków funduszu. 3. <u>Osoba przeprowadzająca kontrolę ma prawo:</u> 1) <u>wglądu do wszelkich ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji;</u> 2) żądania sporządzenia oraz wydania kopii tych dokumentów i nośników informacji; 3) żądania udzielenia informacji przez członków władz statutowych, pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy albo podmiotów lub innych osób związanych z kontrolowanym przedsiębiorcą albo podmiotem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; (...)
Art. 49 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy dysponowały narzędziami monitorowania,	W	Art. 204a ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 204a

	obejmującymi testy warunków skrajnych, umożliwiającymi im wykrycie pogarszającej się kondycji finansowej IORP oraz monitorowanie procesu prowadzącego do naprawy sytuacji.			1. Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności. (...)
Art. 49 ust. 3	3. <u>Właściwe organy posiadają uprawnienia konieczne, aby żądać od IORP usunięcia słabych stron lub niedociągnięć stwierdzonych w ramach procesu nadzoru.</u>	W	Art. 204 ust. 3 ustawy o OIFFE	Art. 204 (...) 3. W <u>razie stwierdzenia</u> , na podstawie uzyskanych informacji, wyjaśnień i dokumentów, o których mowa w ust. 1, <u>przypadków naruszeń prawa lub interesu członków funduszu, organ nadzoru powiadamia towarzystwo</u> , depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, <u>o stwierdzonych nieprawidłowościach i wyznacza termin do ich usunięcia.</u> (...)
Art. 49 ust. 4	4. Właściwe organy określają minimalną częstotliwość i zakres przeglądu określonego w ust. 1, uwzględniając wielkość, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego IORP.	N		Nadzór nad działalnością pracowniczych funduszy emerytalnych jest sprawowany przez Komisję Nadzoru Finansowego w sposób ciągły. Nie ma zatem potrzeby implementacji przepisu art. 49 ust. 4 dyrektywy.
Art. 50	Informacje przekazywane właściwym organom. <u>Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, w odniesieniu do każdej IORP, która jest zarejestrowana lub wykonuje działalność na podstawie zezwolenia na ich terytoriach, posiadały niezbędne uprawnienia i środki w celu:</u> a) <u>żądania od IORP, organu administrującego, zarządzającego lub nadzorczego IORP lub osób</u>	W	Art. 204 ust. 1 oraz art. 204a ust. 1 i 3 ustawy o OIFFE	Art. 204 1. W ramach nadzoru nad działalnością funduszy organ nadzoru jest uprawniony w szczególności do: 1) <u>żądania udostępnienia przez towarzystwo kopii dokumentów</u> związanych z działalnością funduszu lub towarzystwa oraz zapoznawania się z ich treścią;

	<u>faktycznie zarządzających IORP lub pełniących kluczowe funkcje dostarczania w dowolnym momencie informacji</u> dotyczących wszystkich spraw przedsiębiorstwa lub przesyłania wszystkich dokumentów przedsiębiorstwa; b) <u>nadzoru nad relacjami między IORP a innymi przedsiębiorstwami</u> lub między kilkoma IORP w przypadku, gdy IORP zleca w drodze outsourcingu kluczowe funkcje lub wszelką inną działalność innym przedsiębiorstwom lub innym IORP oraz dalszego outsourcingu, jeżeli wpływa to na sytuację finansową IORP lub ma istotne znaczenie dla skutecznego nadzoru; c) <u>otrzymywania następujących dokumentów</u>: własnej oceny ryzyka, oświadczenia o zasadach polityki inwestycyjnej, rocznych sprawozdań finansowych i rocznych sprawozdań z działalności oraz wszystkich pozostałych dokumentów niezbędnych do celów nadzoru; d) określania, które dokumenty są niezbędne do celów nadzoru, w tym: (i) wewnętrzne raporty okresowe; (ii) wyceny aktuarialne i szczegółowe założenia; (iii) badania aktywów i pasywów; (iv) dowody spójności z zasadami polityki inwestycyjnej; (v) dowody, że składki zostały zapłacone zgodnie z planem; (vi) sprawozdania osób odpowiedzialnych za kontrolę rocznych sprawozdań finansowych, o których mowa w art. 29; e) <u>przeprowadzania kontroli na miejscu w pomieszczeniach IORP i, w miarę potrzeby,</u>			2) <u>żądania wszelkich informacji i wyjaśnień, dotyczących działalności funduszu lub towarzystwa</u>, od członków zarządu, rady nadzorczej, pracowników towarzystwa oraz innych osób związanych z towarzystwem lub funduszem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; 3) <u>żądania udostępnienia</u> przez depozytariusza lub osobę trzecią, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności, <u>wszelkich informacji, dokumentów i wyjaśnień</u> dotyczących wykonywanych czynności na rzecz funduszu lub towarzystwa. (...) Art. 204a 1. <u>Organ nadzoru może przeprowadzić kontrolę działalności funduszu, towarzystwa, depozytariusza, a także osoby trzeciej, której fundusz lub towarzystwo powierzyły wykonywanie niektórych czynności.</u> (...) 3. Osoba przeprowadzająca kontrolę ma prawo: 1) wglądu do wszelkich ksiąg, dokumentów i innych nośników informacji; 2) żądania sporządzenia oraz wydania kopii tych dokumentów i nośników informacji; 3) żądania udzielenia informacji przez członków władz statutowych, pracowników kontrolowanego przedsiębiorcy albo
--	---	--	--	---

	kontroli działalności zleconej w drodze outsourcingu i wszelkiego dalszego outsourcingu, celem sprawdzenia, czy działalność jest prowadzona zgodnie z zasadami nadzoru; f) <u>żądania od IORP w dowolnym momencie informacji o działalności zleconej w drodze outsourcingu i wszelkiego dalszego outsourcingu.</u>			podmiotów lub innych osób związanych z kontrolowanym przedsiębiorcą albo podmiotem umową zlecenia, umową o dzieło lub innym stosunkiem prawnym o podobnym charakterze; 4) żądania zabezpieczenia dokumentów i innych dowodów. (...)
Art. 51 ust. 1	Przejrzystość i odpowiedzialność. 1. Państwa członkowskie zapewniają wykonywanie przez właściwe organy zadań określonych w niniejszej dyrektywie w sposób przejrzysty, niezależny i odpowiedzialny, <u>z należyтым poszanowaniem ochrony informacji poufnych.</u>	W	Art. 200 ust. 2 pkt 1, art. 210 oraz art. 49 ust. 1 ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: 1) sprawowanie nadzoru nad działalnością funduszy; (...) Art. 210 Do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, jego Zastępców, członków Komisji, pracowników Urzędu tej Komisji oraz osób zatrudnionych w Urzędzie tej Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze stosuje się odpowiednio przepisy art. 49. Art. 49 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej dotyczącej działalności funduszu są obowiązani: 1) członkowie władz statutowych towarzystwa;

				2) osoby pozostające z towarzystwem w stosunku pracy; 3) osoby pozostające z towarzystwem lub funduszem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze; 4) pracownicy podmiotów pozostających z towarzystwem lub funduszem w stosunku, o którym mowa w pkt 3. (...)
Art. 51 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają podawanie do wiadomości publicznej następujących informacji: a) tekstów przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz ogólnych wytycznych w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, a także informacji o tym, czy dane państwo członkowskie postanawia stosować niniejszą dyrektywę zgodnie z art. 4 i 5; b) informacji dotyczących procesu nadzoru określonego w art. 49; c) zbiorczych danych statystycznych dotyczących głównych aspektów stosowania nadzoru ostrożnościowego; d) głównego celu nadzoru ostrożnościowego oraz informacji o głównych funkcjach i działaniach właściwych organów; e) przepisów o sankcjach administracyjnych i innych środkach mających zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy.	N		Teksty zawierające informacje określone w art. 51 ust. 2 są podawane do publicznej wiadomości w Dzienniku Ustaw, Monitorze Polskim, Biuletynie Informacji Publicznej. Nie zachodzi zatem potrzeba implementacji art. 51 ust. 2 dyrektywy.
Art. 51 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie i stosowanie przejrzystych procedur w zakresie powoływania i odwoływania członków organów	W	Art. 7 ust. 1 oraz art. 9 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	Art. 7 1. Przewodniczącego Komisji powołuje Prezes Rady Ministrów na pięcioletnią kadencję, spośród osób, które:

	kierowniczych i zarządzających ich właściwych organów.			1) posiadają obywatelstwo polskie; 2) korzystają z pełni praw publicznych; 3) posiadają wyższe wykształcenie prawnicze lub ekonomiczne; 4) posiadają odpowiednią wiedzę w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym w Rzeczypospolitej Polskiej oraz doświadczenie zawodowe uzyskane w trakcie pracy naukowej, pracy w podmiotach wykonujących działalność na rynku finansowym bądź pracy w organie nadzoru nad rynkiem finansowym; 5) posiadają co najmniej trzyletni staż pracy na stanowiskach kierowniczych; 6) nie były karane za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe; 7) cieszą się nieposzlakowaną opinią i dają rękojmię prawidłowego wykonywania powierzonych zadań. (...) Art. 9 Zastępców Przewodniczącego powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komisji. Zastępcą Przewodniczącego może być osoba, która spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 1.
Art. 52 ust. 1	Tajemnica zawodowa lub służbowa. 1. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w celu zapewnienia, aby <u>wszystkie osoby, które pracują obecnie lub pracowały w przeszłości dla właściwych organów, jak również biegli rewidenci i eksperci działający w imieniu tych organów, były zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej.</u> Bez uszczerbku dla	W	Art. 49 ust. 1-2 oraz art. 210 ustawy o OIFFE	Art. 49 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej dotyczącej działalności funduszu są obowiązani: 1) członkowie władz statutowych towarzystwa;

	przypadków podlegających przepisom prawa karnego osoby te nie mogą ujawniać żadnej osobie ani organowi poufnych informacji, jakie uzyskały w trakcie pełnienia obowiązków, z wyjątkiem informacji w postaci skróconej lub zbiorczej zapewniającej, aby nie można było zidentyfikować poszczególnych IORP.			2) osoby pozostające z towarzystwem w stosunku pracy; 3) osoby pozostające z towarzystwem lub funduszem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze; 4) pracownicy podmiotów pozostających z towarzystwem lub funduszem w stosunku, o którym mowa w pkt 3. 2. Tajemnica zawodowa, w rozumieniu ust. 1, obejmuje informacje związane z lokatami funduszu, rejestrem członków funduszu, rozporządzeniami członków funduszu na wypadek śmierci oraz oświadczeniami, o których mowa w art. 83, których ujawnienie mogłoby naruszyć interes członków funduszu lub interes uczestników obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. (...) Art. 210 Do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, jego Zastępców, członków Komisji, pracowników Urzędu tej Komisji oraz osób zatrudnionych w Urzędzie tej Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze stosuje się odpowiednio przepisy art. 49.
Art. 52 ust. 2	2. W drodze odstępstwa od ust. 1 w przypadku likwidacji programu emerytalnego państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnienie informacji poufnych w postępowaniu cywilnym lub gospodarczym.	W	Art. 49 ust. 3-4 ustawy o OIFFE	Art. 49 (...)

				3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową prokuratorowi, w związku z powzięciem podejrzenia o popełnienie przestępstwa, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej oraz naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, albo na żądanie prokuratora lub sądu, albo innych właściwych organów państwowych, <u>w związku z toczącymi się postępowaniami w sprawach dotyczących działalności funduszu, towarzystwa lub depozytariusza</u>, w tym także na żądanie organu nadzoru, w związku ze sprawowaniem przez niego nadzoru nad działalnością funduszy. 4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się również w przypadku udostępnienia informacji objętej tajemnicą zawodową administracyjnemu organowi egzekucyjnemu oraz centralnemu biuru łącznikowemu, o którym mowa w art. 9 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz.U. poz. 1289, z 2015 r. poz. 211 oraz z 2016 r. poz. 1948), w zakresie danych zawartych w umowach, o których mowa w art. 88a, oraz w deklaracjach, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych.
Art. 53	Wykorzystanie informacji poufnych. Państwa członkowskie zapewniają, aby <u>właściwe organy, które otrzymują poufne informacje zgodnie z niniejszą</u>	W	Art. 49 ust. 1-2 oraz art. 210 ustawy o OIFFE	Art. 49 1. Do zachowania tajemnicy zawodowej dotyczącej działalności funduszu są obowiązani:

	<u>dyrektywą, wykorzystywały je wyłącznie w ramach pełnienia swoich obowiązków i do poniższych celów:</u> a) sprawdzenia, czy przed rozpoczęciem działalności IORP spełniły warunki dotyczące podjęcia działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych; b) ułatwienia monitorowania działalności IORP, w tym monitorowania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych, wypłacalności, systemu zarządzania oraz informacji przekazywanych uczestnikom i beneficjentom; c) wprowadzania środków naprawczych, w tym sankcji administracyjnych; d) jeśli jest to dozwolone na mocy prawa krajowego – w celu opublikowania kluczowych wskaźników efektywności dla wszystkich poszczególnych IORP, które to wskaźniki mogą pomóc uczestnikom i beneficjentom w podejmowaniu decyzji finansowych dotyczących ich emerytury; e) w związku z odwołaniami od decyzji właściwych organów, wydanych zgodnie z przepisami stanowiącymi transpozycję niniejszej dyrektywy; f) w postępowaniu sądowym dotyczącym przepisów stanowiących transpozycję niniejszej dyrektywy.			1) członkowie władz statutowych towarzystwa; 2) osoby pozostające z towarzystwem w stosunku pracy; 3) osoby pozostające z towarzystwem lub funduszem w stosunku zlecenia lub innym stosunku prawnym o podobnym charakterze; 4) pracownicy podmiotów pozostających z towarzystwem lub funduszem w stosunku, o którym mowa w pkt 3. 2. Tajemnica zawodowa, w rozumieniu ust. 1, obejmuje informacje związane z lokatami funduszu, rejestrem członków funduszu, rozporządzeniami członków funduszu na wypadek śmierci oraz oświadczeniami, o których mowa w art. 83, których ujawnienie mogłoby naruszyć interes członków funduszu lub interes uczestników obrotu na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi. Art. 210 Do Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, jego Zastępców, członków Komisji, pracowników Urzędu tej Komisji oraz osób zatrudnionych w Urzędzie tej Komisji na podstawie umowy o dzieło, umowy zlecenia albo innych umów o podobnym charakterze stosuje się odpowiednio przepisy art. 49.
Art. 54	Uprawnienia śledcze Parlamentu Europejskiego. Art. 52 i 53 pozostają bez uszczerbku dla uprawnień śledczych przyznanych Parlamentowi Europejskiemu na	N		

	mocy art. 226 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.			
Art. 55 ust. 1	Wymiana informacji między organami. 1. Art. 52 i 53 nie wykluczają: a) wymiany informacji między właściwymi organami w tym samym państwie członkowskim w ramach pełnienia przez nie funkcji nadzorczych; b) wymiany informacji między właściwymi organami w różnych państwach członkowskich w ramach pełnienia przez nie funkcji nadzorczych; c) wymiany informacji, w ramach pełnienia funkcji nadzorczych, między właściwymi organami a znajdującymi się w tym samym państwie członkowskim następującymi podmiotami: (i) organami odpowiedzialnymi za nadzór nad podmiotami sektora finansowego i innymi organizacjami finansowymi oraz organami odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami finansowymi; (ii) organami lub podmiotami odpowiedzialnymi za utrzymywanie stabilności systemu finansowego w państwach członkowskich za pomocą uregulowań makroostrożnościowych; (iii) podmiotami uczestniczącymi w likwidacji programu emerytalnego i w innych podobnych procedurach; (iv) podmiotami lub organami zajmującymi się reorganizacją w celu ochrony stabilności systemu finansowego; (v) osobami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych IORP, zakładów ubezpieczeń i innych instytucji finansowych;	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)

	d) ujawniania podmiotom zarządzającym likwidacją programu emerytalnego informacji koniecznych do wykonywania ich obowiązków.			
Art. 55 ust. 2	2. Informacje otrzymane przez organy, podmioty i osoby, o których mowa w ust. 1, podlegają zasadom dotyczącym tajemnicy zawodowej lub służbowej ustanowionym w art. 52.	N		
Art. 55 ust. 3	Art. 52 i 53 nie uniemożliwiają państwom członkowskim zezwolenia na wymianę informacji między właściwymi organami a następującymi podmiotami: a) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie podmiotów uczestniczących w likwidacji programów emerytalnych i innych podobnych procedurach; b) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie osób zobowiązanych do przeprowadzania ustawowych badań sprawozdań finansowych IORP, zakładów ubezpieczeń i innych instytucji finansowych; c) niezależnymi aktuariuszami IORP prowadzącymi nadzór nad tymi IORP oraz podmiotami odpowiedzialnymi za nadzorowanie tych aktuariuszy.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 56 ust. 1	Przekazywanie informacji bankom centralnym, organom kształtującym politykę pieniężną, Europejskim Urzędowi Nadzoru i Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego. 1. Art. 52 i 53 nie stanowią przeszkody dla właściwych organów w przekazywaniu informacji następującym podmiotom do celów wykonywania przez nie odpowiednich zadań:	N		

	a) bankom centralnym i innym podmiotom pełniącym podobną funkcję, występującym w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną; b) w stosownych przypadkach – innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych; a) c) Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego, EIOPA, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 16) oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 17)			
Art. 56 ust. 2	2. Art. 55–58 nie stanowią przeszkody dla organów lub podmiotów, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą być potrzebne właściwym organom do celów określonych w art. 53.	N		
Art. 56 ust. 3	3. Informacje otrzymane zgodnie z ust. 1 i 2 podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, które są co najmniej równoważne wymogom określonym w niniejszej dyrektywie.	N		
Art. 57 ust. 1	Ujawnianie informacji administracji rządowej odpowiedzialnej za prawodawstwo w dziedzinie finansów. 1. Art. 52 ust. 1, art. 53 i art. 58 ust. 1 nie uniemożliwiają państwom członkowskim zezwolenia na ujawnianie informacji poufnych między właściwymi organami a innymi jednostkami ich centralnej administracji rządowej	N		

	odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów dotyczących nadzoru nad IORP, instytucjami kredytowymi, instytucjami finansowymi, przedsiębiorstwami świadczącymi usługi inwestycyjne i nad zakładami ubezpieczeń lub inspektorom działającym w imieniu tych jednostek administracji. Ujawnienia tych informacji dokonuje się jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne na potrzeby nadzoru ostrożnościowego oraz działań zapobiegawczych i naprawczych wobec upadających IORP. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, osoby mające dostęp do tych informacji podlegają wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej, które są co najmniej równoważne wymogom określonym w niniejszej dyrektywie. Państwa członkowskie gwarantują jednak, że informacje otrzymane zgodnie z art. 55 oraz informacje uzyskane w drodze kontroli na miejscu będą mogły zostać ujawnione jedynie za wyraźną zgodą właściwego organu, od którego informacje te pochodzą, lub właściwego organu państwa członkowskiego, w którym została przeprowadzona kontrola na miejscu.			
Art. 57 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnianie poufnych informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad IORP parlamentarnym komisjom śledczym lub trybunałom obrachunkowym w ich państwie członkowskim oraz innym podmiotom odpowiedzialnym za prowadzenie dochodzeń w danym państwie członkowskim, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki: a) podmioty te są właściwe na mocy prawa krajowego do prowadzenia dochodzeń lub kontroli dotyczących działań organów odpowiedzialnych za nadzór nad IORP lub za przepisy regulujące taki nadzór;	N		

	b) informacje te są bezwzględnie konieczne do wykonywania właściwości, o której mowa w lit. a); c) osoby posiadające dostęp do informacji podlegają na mocy prawa krajowego wymogom zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej co najmniej równoważnym wymogom określonym w niniejszej dyrektywie; d) jeżeli informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, ujawnia się je za wyraźną zgodą właściwych organów, od których one pochodzą, a ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.			
Art. 58 ust. 1	Warunki dotyczące wymiany informacji. 1. W przypadku wymiany informacji zgodnie z art. 55, przekazywania informacji zgodnie z art. 56 i ujawniania informacji zgodnie z art. 57 państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków: a) informacje są wymieniane, przekazywane lub ujawniane do celów sprawowania nadzoru; b) otrzymane informacje objęte są obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej ustanowionym w art. 52; c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwego organu, od którego pochodzą, a w stosownych przypadkach ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organ ten wyraził zgodę.	N		

Art. 58 ust. 2	2. Art. 53 nie uniemożliwia państwom członkowskim zezwolenia, w celu wzmocnienia stabilności systemu finansowego oraz jego integralności, na wymianę informacji między właściwymi organami a organami lub podmiotami odpowiedzialnymi za wykrywanie naruszeń prawa spółek obowiązującego względem instytucji finansujących i prowadzenie dochodzeń w takich sprawach. Państwa członkowskie, które stosują akapit pierwszy, wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków: a) informacje muszą służyć wykrywaniu, dochodzeniom i kontrolom, o których mowa w art. 57 ust. 2 lit. a); b) otrzymane informacje muszą być objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej ustanowionym w art. 52; c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwego organu, od którego pochodzą, a w stosownych przypadkach ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organ ten wyraził zgodę.	N		
Art. 58 ust. 3	3. W przypadku gdy w danym państwie członkowskim organy lub podmioty, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, wykonują swoje zadania w zakresie wykrywania lub prowadzenia dochodzeń z pomocą osób wyznaczonych do tego celu ze względu na ich szczególne kompetencje i niezatrudnionych w sektorze publicznym, ma zastosowanie możliwość wymiany informacji przewidziana w art. 57 ust. 2.	N		

Art. 59 ust. 1	Przepisy krajowe o charakterze ostrożnościowym. 1. Państwa członkowskie przekazują EIOPA sprawozdania dotyczące krajowych przepisów o charakterze ostrożnościowym <u>w zakresie pracowniczych programów emerytalnych nieobjętych przepisami krajowego prawa socjalnego i prawa pracy w zakresie organizacji systemów emerytalnych, o których mowa w art. 11 ust. 1.</u>	N		W Polsce pracownicze programy emerytalne działają na podstawie i w granicach ustawy o PPE, która jest częścią krajowego prawa socjalnego. Dlatego też przepis art. 59 ust. 1 dyrektywy nie wymaga implementacji.
Art. 59 ust. 2	2. Państwa członkowskie regularnie, przynajmniej co dwa lata, uaktualniają te informacje, a EIOPA udostępnia je na swojej stronie internetowej.	N		W Polsce pracownicze programy emerytalne działają na podstawie i w granicach ustawy o PPE, która jest częścią krajowego prawa socjalnego. Dlatego też przepis art. 59 ust. 2 dyrektywy nie wymaga implementacji.
Art. 60 ust. 1	Współpraca między państwami członkowskimi, Komisją i EIOPA. 1. Państwa członkowskie zapewniają, w odpowiedni sposób, jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy przez stałą wymianę informacji i doświadczeń w celu wypracowania najlepszych praktyk w tej dziedzinie i ścisłą współpracę w stosownych przypadkach przy udziale partnerów społecznych, a czyniąc to, zapobiegają zakłóceniom konkurencji i stwarzają warunki wymagane dla bezproblemowego uczestnictwa transgranicznego.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 60 ust. 2	2. Komisja i właściwe organy państw członkowskich ściśle współpracują w celu ułatwienia nadzoru nad działalnością IORP.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. Zadaniem organu nadzoru jest: (...) 8a) współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej

				działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 60 ust. 3	3. Właściwe organy państw członkowskich współpracują z EIOPA na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i niezwłocznie udzielają EIOPA wszelkich informacji niezbędnych do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy i z rozporządzenia (UE) nr 1094/2010, zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia.	W	Art. 200 ust. 2 pkt 8a ustawy o OIFFE	Art. 200 (...) 2. <u>Zadaniem organu nadzoru jest:</u> (...) 8a) <u>współdziałanie z zagranicznymi organami nadzoru w ramach realizacji transgranicznej działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych</u> oraz nadzoru nad tymi instytucjami (...)
Art. 60 ust. 4	4. Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję i EIOPA o wszelkich poważniejszych trudnościach, jakie mogą powstać w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy. Komisja, EIOPA i właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich badają takie trudności tak szybko, jak to możliwe, w celu znalezienia właściwego rozwiązania.	N		
Art. 61	Przetwarzanie danych osobowych. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszej dyrektywy IORP i właściwe organy wykonują swe zadania na potrzeby niniejszej dyrektywy zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez EIOPA w ramach niniejszej dyrektywy EIOPA przestrzega rozporządzenia (WE) nr 45/2001.	N		

Art. 62 ust. 1	Ocena i przegląd. 1. Do dnia 13 stycznia 2023 r. Komisja dokona przeglądu niniejszej dyrektywy i przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat jej wdrożenia i skuteczności.	N		
Art. 62 ust. 2	2. Przegląd, o którym mowa w ust. 1, będzie dotyczył w szczególności: a) odpowiedniości niniejszej dyrektywy z ostrożnościowego punktu widzenia i pod kątem zarządzania; b) działalności transgranicznej; c) doświadczeń zdobytych podczas stosowania niniejszej dyrektywy oraz jej wpływu na stabilność IORP; d) informacji o świadczeniu emerytalnym.	N		
Art. 63	Zmiana dyrektywy 2009/138/WE. W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany: 1) art. 13 pkt 7 otrzymuje brzmienie: „7) »reasekuracja« oznacza jedno z poniższych: a) działalność polegającą na przyjmowaniu ryzyk cedowanych przez zakład ubezpieczeń lub zakład ubezpieczeń państwa trzeciego lub przez inny zakład reasekuracji lub zakład reasekuracji państwa trzeciego; b) w przypadku ubezpieczycieli zrzeszonych w towarzystwie Lloyd's działalność polegającą na przyjmowaniu przez zakład ubezpieczeń lub zakład	N		

	reasekuracji inny niż ubezpieczyciele zrzeszeni w towarzystwie Lloyd's ryzyk cedowanych przez któregośkolwiek z członków towarzystwa Lloyd's; lub c) świadczenie przez zakład reasekuracji usług pokrycia ryzyka na rzecz instytucji objętej zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2341 (*). (*) Dyrektywa (UE) 2016/2341 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami (dyrektywa IORP) (Dz.U. L 354 23.12.2016, s. 37)." 2) art. 308b ust. 15 otrzymuje brzmienie: „15. Jeżeli w dniu wejścia w życie niniejszej dyrektywy państwa członkowskie siedziby stosowały przepisy, o których mowa w art. 4 dyrektywy (UE) 2016/2341, te państwa członkowskie siedziby mogą nadal stosować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, które zostały przez nie przyjęte w celu wykonania przepisów art. 1–19, art. 27–30, art. 32–35 i art. 37–67 dyrektywy 2002/83/WE w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2015 r., przez okres przejściowy upływający w dniu 31 grudnia 2022 r. Jeżeli dane państwo członkowskie siedziby nadal stosuje wspomniane przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, zakłady ubezpieczeń w tym państwie członkowskim siedziby obliczają swój kapitałowy wymóg wypłacalności jako sumę następujących składników:			
--	--	--	--	--

	a) hipotetycznego kapitałowego wymogu wypłacalności w odniesieniu do ich działalności w zakresie ubezpieczeń, obliczonego bez uwzględnienia działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych zgodnie z art. 4 dyrektywy (UE) 2016/2341; b) marginesu wypłacalności w odniesieniu do działalności w zakresie pracowniczych programów emerytalnych, obliczonego zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, które zostały przyjęte w celu wykonania przepisów art. 28 dyrektywy 2002/83/WE. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące kwestii, czy okres, o którym mowa w akapicie pierwszym, należy przedłużyć, biorąc pod uwagę zmiany przepisów unijnych lub krajowych wynikające z niniejszej dyrektywy."			
--	---	--	--	--

Art. 64 ust. 1	Transpozycja. 1. Do dnia 13 stycznia 2019 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków. Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w obowiązujących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.	N		
Art. 64 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N		
Art. 65	Uchylenie. Dyrektywa 2003/41/WE, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku I część A, traci moc ze skutkiem od dnia 13 stycznia 2019 r., bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B. Odesłania do uchylonej dyrektywy 2003/41/WE odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.	N		

Art. 66	Wejście w życie. Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N		
Art. 67	Adresaci. Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.	N		